

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις
τῆ 20 Ὀκτωβρίου 1958

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 171

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

I. ΤΑΚΤΙΚΑ ΕΞΟΔΑ

Περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον νόμου τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ τῶν προσόδων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 27 τοῦ Ν. Διατάγματος 3777 τῆς 11-10-1957 περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς νομοθεσίας περὶ τῶν προσόδων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων καὶ τοῦ δημοτικοῦ καὶ κοινοτικοῦ κώδικος κλπ., προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Κωδικοποιοῦνται εἰς ἐνιαῖον κείμενον νόμου αἱ ἀκόλουθοι διατάξεις Νόμων καὶ Β. Διαταγμάτων :

1. Τὸ Β. Διάταγμα τῆς 19-12-1955]21-1-1956 «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον νόμου τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ τῶν προσόδων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων» πλὴν τῶν ἁρθρῶν 25, 26, 28, 29, 30, 31, 54, 56 παρ. 2, 92, 95, 96, τῆς περιπτώσεως β' τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ ἁρθροῦ 33 καὶ τοῦ ἔδαφ. β' τῆς παραγρ. 4 τοῦ ἁρθροῦ 53.

2. Τὸ Ν.Δ. 3570]1956 «περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ προσόδων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων ὡς καὶ τῆς Ἀγροφυλακῆς διατάξεων» πλὴν τῶν ἁρθρῶν 11, 14.

3. Ἐκ τοῦ Ν.Δ. 3777]1957 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τῆς νομοθεσίας περὶ τῶν προσόδων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων καὶ τοῦ δημοτικοῦ καὶ κοινοτικοῦ κώδικος κλπ.» τὰ ἁρθρα 3, 4, 5, 6, 7, παρ. 1, 10, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 19.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΕΞΟΔΑ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Ἄρθρον 1.

(Ἄρθρον 1 Β.Δ. 19]12]55).

Τὰ ἔσοδα εἶναι :

I. Τακτικά, προσερχόμενα :

α') ἐκ τῶν προσόδων τῆς κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας,

β') ἐκ τῶν τελῶν καὶ δικαιωμάτων,

γ') ἐκ φόρων καὶ

δ') ἐξ εἰσφορῶν.

II. Ἐκτακτα, προσερχόμενα :

α') ἐκ τοῦ ἀντιτίμου τῆς προσωπικῆς ἐργασίας.

β') ἐκ δανείων, δωρεῶν, κληροδοτημάτων, κληρονομιῶν,

γ') ἐξ ἐκποιήσεως περιουσίας καὶ

δ') ἐκ πάσης ἄλλης πηγῆς.

A'. ΕΚ ΚΙΝΗΤΗΣ ΚΑΙ ΑΚΙΝΗΤΟΥ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ.

1. Δημοτικὴ ἢ κοινοτικὴ ἀγορᾶ.

Ἄρθρον 2.

(Ἄρθρον 2 Β.Δ. 19]12]55).

1. Εἰς ὅν δήμον ἢ κοινότητα ὑπάρχει εἰδικὴ δημοτικὴ ἢ κοινοτικὴ ἀγορᾶ λιανικῆς ἢ χονδρικῆς πωλήσεως ἐνὸς ἢ πλειόνων εἰδῶν διατροφῆς, ἀποφάσει τοῦ συμβουλίου, συγκεντρῶνται ὑποχρεωτικῶς εἰς τὴν ἀγορὰν ταῦτην πάντα τὰ ἐν τῷ δήμῳ ἢ κοινότητι λειτουργοῦντα καταστήματα τὰ χρησιμοποιοῦμενα διὰ τὴν πώλησιν τῶν εἰδῶν, δι' ἃ ἰδρύθη ἡ ἀγορᾶ.

2. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἀποφάσεως τοῦ συμβουλίου ἢ ἀστυνομικῆ ἀρχῆς ὑποχρεοῦται νὰ ἐκδώσῃ τὰς ἀναγκαῖας ἀστυνομικὰς διατάξεις καὶ νὰ ἐπιμεληθῇ τῆς ἐκτελέσεως αὐτῶν.

3. Ἐν ἀνεπαρκείᾳ χώρου τῆς δημοτικῆς ἢ κοινοτικῆς ἀγορᾶς ἢ ἔνεκα εἰδικῶν τοπικῶν λόγων ἢ συγκοινωνιακῶν συνθηκῶν, δύναται τὸ συμβούλιον δι' ἀποφάσεώς του ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ νομάρχου νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἰδρυσιν καὶ λειτουργίαν καταστημάτων καὶ ἐκτὸς τῆς ἀγορᾶς.

4. Ὁ τρόπος χρήσεως τῶν καταστημάτων καὶ παραπηγμάτων τῆς ἀγορᾶς ρυθμίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ συμβουλίου.

5. Ἡ χρῆσις τῶν ὡς ἄνω χώρων παραχωρεῖται ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον διὰ τὴν ἀσχίαν προσωπικῶς τοῦ εἰδικοῦ ἐπαγγέλματος, δι' ὃ προορίζεται ἡ ἀγορᾶ καὶ εἰδικώτερον ὁ παραχωρούμενος χώρος, πάντοτε δι' ἐνοικιάσεως ἐνεργομένης κατὰ τὰς διατάξεις περὶ ἐνοικιάσεως δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν κτημάτων.

6. Ἀπαγορεύεται ἡ ἰδρυσις καὶ λειτουργία ἀγορᾶς χονδρικῆς πωλήσεως παρ' ἰδιωτῶν ἢ συνεταιρισμῶν ἢ ἄλλων νομικῶν προσώπων.

7. Τὸ ἀνοιγμα τῶν ἰδιωτικῶν καταστημάτων χονδρικῆς πωλήσεως εἰδῶν, πωλουμένων καὶ εἰς τὴν δημοτικὴν ἢ κοινοτικὴν ἀγορὰν χονδρικῆς πωλήσεως, πραγματοποιεῖται μίαν τοῦλάχιστον ὥραν μετὰ τὸ ἀνοιγμα τῶν καταστημάτων τῆς δημοτικῆς καὶ κοινοτικῆς ἀγορᾶς, ἀπαγορευομένου τοῦ καθορισμοῦ ἀνοίγματος τούτων ἐνωρίτερον.

2. Δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν σφαγεῖον.

Ἄρθρον 3.

(Ἄρθρον 3 Β.Δ. 19]12]55)

1. Ἐπιτρέπεται εἰς δήμον ἢ κοινότητα ἡ ἰδρυσις καταστήματος σφαγείου, πληροῦντος τὰς ἐν γένει ἀπαιτήσεις τοῦ

προορισμού αὐτοῦ καὶ λειτουργοῦντος ἐπὶ τῇ βόσει συγχρονισμένων συστημάτων τοῦ εἶδους τοῦ καὶ σχεδίου ἐγκρινομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ῥουτοερικῶν, μετὰ γνώμην τῆς κτηνιατρικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

Τὸ σφαγεῖον ἰδρύεται εἰς γῶρον ἐξασφαλίζοντα καλὴν καὶ ὑγιεινὴν ἀποχέτευσιν καὶ εὐρισκόμενον ἐκτὸς τοῦ σχεδίου πλῆρως εἰς ἐπιβαλλομένην ἀπὸ τῶν κατοικημένων περιοχῶν ἀπόστασιν.

2. Τὰ τῆς λειτουργίας τοῦ σφαγείου διέπονται ὑπὸ κανονισμῶν ἐγκρινομένων ὑπὸ τοῦ συμβουλίου, μετὰ γνώμην τῆς κτηνιατρικῆς ὑπηρεσίας τοῦ νομοῦ.

3. Διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ σφαγείου τὸ συμβούλιον ἐπιβάλλει δι' ἀποφάσεώς του δικαίωμα.

Αἱ ἐκ τῆς σφαγῆς ἀπομένονσαι τρίχες, ὁ χνούς τῶν μικρῶν ζώων, οἱ ὄνυχες, τὰ κέρατα, ἡ κόπρος τῶν ἐντοσθίων καὶ τὰ λοιπὰ λείψανα τῆς σφαγῆς διατίθενται ὑπὸ τοῦ δήμου ἢ κοινότητος κατὰ τὸν ὑπὸ τῶν συμβουλίων αὐτῶν κρινόμενον προσφωρότερον τρόπον.

4. Ἡ ὑγειονομικὴ ἐπίβλεψις τοῦ σφαγείου ἐνεργεῖται ὑπὸ τῶν κατὰ τόπους ἀστυνομικῶν ἀρχῶν ἐπικουρουμένων ὑποχρεωτικῶς παρὰ τῶν ὑγειονολόγων καὶ τῶν κτηνιάτρων κατὰ τὰ διὰ Βασ. Διατάγματος ὀρισθησόμενα.

Ἄρθρον 4.

(Ἄρθρον 4 Β.Δ. 19[12]55)

1. Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας τοῦ σφαγείου ἀπαγορεύεται ἀπολύτως ἡ ἀνέγερσις ἢ λειτουργία ἄλλου τοιοῦτου, ἢ ἐκτὸς αὐτοῦ σφαγῆ οἰουδήποτε ζώου ἢ πτηνῶν πρὸς ἐμπορίαν, ἢ ἐκδορά, ἢ ἐκκοιλιάσις, ἢ πλύσις ἐντέρων καὶ ἡ ἐνέργεια τῶν λοιπῶν παρακαλουθουσῶν τὴν σφαγὴν ἐργασίων. Οἱ παραβάται ὑπόκεινται εἰς κράτησιν.

Ἐξαιρετικῶς ἐπιτρέπεται ἡ σφαγὴ ἐκτὸς τοῦ σφαγείου εἰς τοὺς κατοίκους αὐτοτελοῦς συνοικισμοῦ τῆς αὐτῆς κοινότητος ἐφ' ὅσον ὁ συνοικισμὸς τῶν ἀπέχει πλέον τῶν τριῶν χιλιομέτρων ἐκ τοῦ σφαγείου.

2. Ἐπιτρέπεται κατὰ τὰς δύο προηγουμένας καὶ τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα ἢ κατ' οἶκον σφαγὴ ἀμνῶν καὶ ἐριφίων πρὸς οἰκιακὴν χρῆσιν.

3. Χρῆσις βοσκῶν.

Ἄρθρον 5.

(Ἄρθρον 5 Β.Δ. 19[12]55)

1. Οἱ ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ δήμου ἢ κοινότητος βοσκησίμοι τόποι, ὧν τὴν κυριότητα, νομὴν ἢ χρῆσιν ἔχουν ὁ δῆμος ἢ κοινότης, διατίθενται εἰς τοὺς δημότας πρὸς βοσκὴν τῶν ζώων αὐτῶν. Τὸ ἀπομένον περίσσευμα διατίθεται διὰ δημοπρασίας. Ἡ διάρκεια τῆς μισθώσεως δύναται νὰ ὀρισθῇ καὶ διὰ μίαν κτηνοτροφικὴν περιόδον θερινῆν ἢ χειμερινῆν.

Πᾶσα διάταξις γενικῆ ἢ ἐιδικῆ ὀρίζουσα ἄλλως τὰ τῆς διαθέσεως ἢ περιορισμοῦ τῆς χρήσεως τῶν δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν βοσκησίμων τόπων καταργεῖται.

2. Ἐκαστος δημότης δικαιούται ὅπως βόσκη ἐντὸς τῶν δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν βοσκησίμων τόπων :

α) Δωρεάν δύο μεγάλα καὶ πέντε μικρὰ ζῶα (πρόβατον, αἴγα).

β) Πᾶν ἀνήκον αὐτῷ πέραν τοῦ ἀριθμοῦ τούτου ζῶων, ἐπὶ καταβολῇ ἐτησίου δικαίωματος προσδιοριζομένου κατὰ κεφαλὴν ζώου δι' ἀποφάσεως τοῦ συμβουλίου.

Τὸ δικαίωμα δὲν δύναται νὰ ὀρισθῇ κατώτερον τῆς μίας καὶ ἡμισείας δραχμῆς καὶ ἀνώτερον τῶν ὀκτῶ δι' ἑκάστον μικρὸν ζῶον, οὐδὲ κατώτερον τῶν τριῶν καὶ ἀνώτερον τῶν δέκα ἐξ δραχμῶν δι' ἑκάστον μέγα ζῶον. Διὰ τὰ θηλάζοντα μεγάλα ζῶα μέχρι δύο ἐτῶν καὶ μικρὰ μέχρις ἐξ μηνῶν δὲν καταβάλλεται δικαίωμα βοσκῆς.

Τὸ δικαίωμα ὀφείλεται εἰς τὸ ἀκέραιον ἀσχέτως τῆς χρονικῆς διάρκειας τῆς χρήσεως τῆς βοσκῆς.

3. Ἐκαστος δημότης δικαιούται νὰ διατηρῇ διὰ τὴν φύλαξιν ἀνὰ ἑκάστον πενήκοντα μικρῶν ζώων τὸν ἐνα ἑτεροδημότην ποιμένα, δικαιούμενον νὰ βόσκη τὰ ἀνήκοντα αὐτῷ τεσσαράκοντα μικρὰ καὶ πέντε μεγάλα ζῶα ἐπὶ ἐτησίᾳ κατα-

βολῇ δικαίωματος διπλασίου τοῦ διὰ τοὺς δημότας καθορισθέντος. Πρὸς φύλακας ποιμένας ἐξαιρουμένων οἱ ἐπίμαρτο καλλιεργηταὶ ἀγρῶν ἀνήκοντων εἰς δημότας δικαιούμενοὺς νὰ βόσκουν τὰ αὐτὰ πρὸς τοὺς φύλακας ποιμένας ζῶα ἐπὶ καταβολῇ τοῦ δι' αὐτοὺς καθορισθέντος δικαίωματος.

Ὁ ἑτεροδημότης ποιμὴν ὁ προσλαμβανόμενος ὑπὸ ὅρους ἐταιρείας ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλῃ διὰ τὰ ζῶα αὐτοῦ τὸ διπλάσιον τοῦ διὰ τὰ ζῶα τῶν δημοτῶν καθορισθέντος δικαίωματος. Τὰ ζῶα τούτου ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει δύνανται νὰ εἶναι περισσότερα τοῦ ἡμίσεος τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ζώων τοῦ μετ' αὐτοῦ συμβληθέντος δημότου.

Ἡ ὕψ' οἰουδήποτε ὄρον πρόσληψις ἑτεροδημότου ποιμένος ἐπιτρέπεται μόνον κατόπιν προηγουμένης ἐγγράφου ἀδείας τοῦ δημάρχου ἢ προέδρου κοινότητος.

4. Ἐὰν τὸ συμβούλιον παραλείψῃ νὰ καθορίσῃ τὸ δικαίωμα, οἱ ὑπόχρεοι καταβάλλουν τὸ κατὰ τὸ προηγούμενον ἔτος καθορισθὲν τοιοῦτον.

5. Οἱ καταστάντες δημόται συνεπιεῖα αἰτήσεως ἢ ἄλλως, ἔχουν δικαίωμα καρπώσεως τῶν βοσκησίμων τόπων τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος μετὰ τριετῆ, ἀπὸ τῆς ἐγγραφῆς των, πραγματικῆν καὶ συνεχῆ εἰς τὸν δῆμον ἢ κοινότητα ἐγκατάστασιν.

6. Εἰς τὰς δημοπρασίας ἐνοικιάσεως τῶν βοσκησίμων τόπων, περὶ ὧν ἡ παρ. 1, λαμβάνουν μέρος μόνον κατ' ἐπάγγελμα κτηνοτρόφοι, ἐπὶ ποιῆ ἀκυρότητας τῆς δημοπρασίας.

Ἄρθρον 6.

(Ἄρθρον 6 Β.Δ. 19[12]55)

1. Τὸ συμβούλιον δι' ἀποφάσεώς του λαμβανόμενης κατὰ μῆνα Ἀπρίλιον :

Α' ὀρίζει :

α) λεπτομερῶς κατὰ θέσεις καὶ ἔκτασιν τοὺς βοσκησίμους τόπους, τὸν τρόπον τῆς χρήσεως αὐτῶν καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ζώων μεγάλων ἢ μικρῶν, ἂν ἐπιτρέπεται ἡ βοσκὴ.

Ἐν ἀνεπαρκείᾳ τῶν βοσκησίμων τόπων τὸ συμβούλιον ὀρίζει κατὰ δημότην τὸν ἀνώτατον ἀριθμὸν τῶν μικρῶν καὶ μεγάλων ζώων αὐτοῦ, τῶν ὁποίων ἐπιτρέπεται ἡ βοσκὴ ἐν αὐτοῖς.

β) τὸ τυχὸν ὑπάρχον περίσσευμα βοσκησίμων τόπων κατ' ἔκτασιν, ὅρια καὶ τὸ εἶδος τῶν δεκτῶν πρὸς βοσκὴν εἰς αὐτὸ ζῶων,

γ) τὸ ἐτήσιον δικαίωμα βοσκῆς τῶν ζώων, ὅπερ ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλῃ πᾶς ὅστις νομίμως βόσκει τὰ ζῶα του εἰς τὰς βοσκὰς.

Β'. Βεβαίωσις διὰ λεπτομεροῦς καταλόγου καταχωριζομένου εἰς τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ, τὸν ὀλιγὸν ἀριθμὸν τῶν μικρῶν καὶ μεγάλων ζώων τὰ ὅποια δικαιούται ἕκαστος νὰ εἰσάγῃ εἰς τὰς βοσκὰς.

2. Ἐὰν ὁ ἀριθμὸς ζώων δημότου ὑπερβαίῃ τὸ κατὰ τὰς ἐπιτοπίους συνθήκας ὄριον τῆς μικρᾶς κτηνοτροφίας, ὅπερ δὲν δύναται νὰ εἶναι δι' ἐκάστην κτηνοτροφικὴν οἰκογένειαν δημότου μεγαλύτερον τῶν ἑκατῶν πενήκοντα μικρῶν καὶ τῶν δέκα πέντε μεγάλων ζώων, τὸ συμβούλιον ὑποχρεοῦται διὰ τῆς ἀνωτέρω ἀποφάσεώς του νὰ προσδιορίσῃ δικαίωμα βοσκῆς ἡδξημένον καὶ ἀνάλογον πρὸς τὴν μισθωτικὴν ἀξίαν τῆς χορτονομῆς τῶν βοσκησίμων τόπων. Ἐὰν τὸ συμβούλιον παραλείψῃ νὰ ὀρίσῃ ἡδξημένον δικαίωμα βοσκῆς, τοῦτο λογίζεται ἐπιβεβλημένον εἰς τὸ διπλάσιον τοῦ ὀρισθέντος διὰ τοὺς ἔχοντας κάτω τῶν ἑκατῶν πενήκοντα μικρῶν ἢ δέκα πέντε μεγάλων ζώων.

Ἄρθρον 7.

(Ἄρθρον 7 Β.Δ. 19[12]55)

1. Ἐπὶ τῆς ἀποφάσεως τοῦ συμβουλίου ἀποφαίνεται ἡ τιτολογημένης ὁ νομάρχης ἐγκρίνων ἢ μεταρρυθμιζῶν ταύτην ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀφ' ἧς περιτῆλθεν εἰς τὴν νομαρχίαν.

2. Ἡ ἀπόφασις τοῦ νομάρχου ἐπικαλλᾶται εἰς τὴν θύραν τῶν ναῶν τοῦ δήμου ἢ κοινότητος πρὸς γνώσιν τῶν ἐνδικα-

φερομένων και εγκατάστασιν αὐτῶν εἰς τοὺς προσδιορισθέντας δι' ἕνα ἕκαστον βοσκησίμους τόπους.

3. Ἡ εγκατάστασις τοῦ κτηνοτρόφου εἰς τὰς βοσκὰς ἐνεργεῖται ἐπὶ τῇ βάσει ἐγγράφου ἀδείας τοῦ δημάρχου ἢ προέδρου κοινότητος εἰς ἣν ἀναγράφεται τὸ ὄνοματεπώνυμον αὐτοῦ, ἡ θέσις εἰς ἣν θὰ εγκατασταθῇ τὸ ποίμνιον, ὁ ἀριθμὸς τῶν ζώων καὶ ὁ ἀριθμὸς τοῦ διπλοτύπου εἰσπράξεως τοῦ δικαιώματος βοσκῆς. Ὁ ἄνευ ἀδείας εγκατασταθεὶς θεωρεῖται ὡς αὐθαιρέτως βόσκων τὸ ποίμνιον του.

4. Τὰς ἐρίδας τῶν κτηνοτρόφων πρὸς ἀλλήλους ἢ πρὸς τὸν δῆμον ἢ κοινότητα τὰς ἀφορώσας τὴν εγκατάστασιν τῶν ποιμνίων τῶν εἰς τοὺς βοσκησίμους τόπους δικάζει κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν προσωρινῶν μέτρων ὁ εἰρηνοδίκης, ἐφαρμόζων τὰς περὶ τοῦ θέματος τούτου νομίμως ἐγκριμένους ἀποφάσεις τῶν συμβουλίων καὶ ἐν ἑλλείψει τοιαύτων ἐπιλύει ταῦτα κατὰ τὴν κρίσιν του.

5. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον προστατεύεται καὶ ἡ ἐπὶ τῶν βοσκησίων τῶν νομῶν τοῦ δήμου ἢ κοινότητος κατὰ παντός κτηνοτρόφου βόσκοντος ἐν αὐτοῖς αὐθαιρέτως καὶ ἐν γένει κατὰ παράβασιν τῶν περὶ τῆς διαθέσεως τῶν βοσκῶν διατάξεων τοῦ παρόντος.

6. Κτηνοτρόφος βόσκων αὐθαιρέτως τὸ ποίμνιον του εἰς τοὺς βοσκησίμους τόπους ὑποχρεοῦται εἰς καταβολὴν δικαιώματος βοσκῆς ἴσου πρὸς τὸ διπλάσιον τοῦ καθορισθέντος ἀντιστοίχου δικαιώματος βεβαιουμένου ὑπὸ τοῦ συμβουλίου. Ὡς αὐθαίρετος βοσκῆ δὲν θεωρεῖται ἡ βοσκῆ ζώων ὀδηγουμένων εἰς θερινὰς ἢ χειμερινὰς βοσκὰς ἐφ' ὅσον ἡ παραμονὴ αὐτῶν εἰς τὴν περιφέρειαν δήμου ἢ κοινότητος δὲν παρατείνεται πλέον τῶν 24 ὡρῶν.

Ἄρθρον 8.

(Ἄρθρον 8 Β.Δ. 19]12]55)

1. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν τὸ συμβούλιον παραλείψῃ νὰ ἀποφασίσῃ τὴν διάθεσιν τῶν βοσκησίων τόπων, ὁ νομάρχης τάσσει αὐτῶν δεκαπενθήμερον προθεσμίαν ἐντός τῆς ὁποίας ὑποχρεοῦται νὰ λάβῃ τὰς ἀναγκαίαις ἀποφάσεις.

2. Παρελθούσης τῆς προθεσμίας ἀπράκτου ὁ νομάρχης τιμωρεῖ πειθαρχικῶς τοὺς ὑπευθύνους δήμαρχον, πρόεδρον τῆς κοινότητος καὶ τὰ μέλη τοῦ συμβουλίου διὰ προστίμου μέχρι πεντακισίων δραχμῶν καὶ διατάσσει τὴν ἐφαρμογὴν κατὰ τὴν κτηνοτροφικὴν περίοδον τῶν ἀποφάσεων τῶν ἐφαρμοσθεῖσάντων κατὰ τὴν παρελθούσαν ἀντιστοίχον τοιαύτην.

Ἐὰν δὲν ὑφίσταται τοιαύτη ἀπόφασις καὶ τὸ συμβούλιον ἐμμένῃ εἰς τὴν μὴ λήψιν ἀποφάσεως, ὁ νομάρχης ἐκδίδει ἀπόφασιν ρυθμιζῶν τὴν διάθεσιν τῶν βοσκῶν.

Ἄρθρον 9.

(Ἄρθρον 9 Β.Δ. 19]12]55)

1. Προτάσει τῆς γεωργικῆς υπηρεσίας καὶ ἀποφασίσει τοῦ νομάρχου ἐπιτρέπεται ἕως ὑποχρεοῦν οἱ διαθέτοντες βοσκὰς δῆμοι ἢ κοινότητες, ἕνα ποσοστὸν ἐκ τῶν εἰσπράξεων τοῦ δικαιώματος βοσκῆς διαθέτουν διὰ τὴν βελτίωσιν τῶν βοσκῶν.

2. Τὰ εἰς τὰς βελτιωθείσας βοσκὰς εἰσαγόμενα ζῶα ὑπόκεινται εἰς δικαίωμα διπλάσιον τοῦ ὀρισθέντος διὰ τὰς μὴ βελτιωθείσας.

Ἄρθρον 10.

(Ἄρθρον 10 Β.Δ. 19]12]55)

Τὸ ἐνοικιοστάσιον βοσκῶν αἱρεται ἐκ τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν βοσκησίων τόπων μετὰ ἐν ἔτος ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος 3033]1954.

Ἄρθρον 11.

(Ἄρθρον 11 Β.Δ. 19]12]55).

Διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ 1) τὸ ἄρθρον 3 τοῦ Α.Ν. 875 τῆς 22]28-9-1937 περὶ βοσκῆς ἐντὸς δασῶν, μερικῶς δημοσκειπῶν ἐκτάσεων καὶ μὴ πεδινῶν χορτολιβαδιῶν» τὸ δὲ ἐξ αὐτοῦ ἔσοδον διατίθεται διὰ τοὺς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου τούτου προβλεπομένους εἰδικούς σκοπούς, καὶ 2) τὸ ἄρθρον 2 Α.Ν.

1085 τῆς 11-11-46 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος 2880».

4. Ἐμπορία ποσίων ὑδάτων ἱαματικῶν ἢ μὴ.

Ἄρθρον 12.

(Ἄρθρον 12 Β.Δ. 19]12]55).

1. Ἡ ἐμπορία ποσίων ὑδάτων, ἱαματικῶν ἢ μὴ, ἀνηκόντων εἰς δῆμους καὶ κοινότητας καὶ ὁπωσδήποτε διατιθεμένων, ἀπαγορεύεται ἄνευ ρητῆς ἐγκρίσεως τοῦ συμβουλίου, τὸ ὁποῖον προσδιορίζει καὶ τὴν χρονικὴν διάρκειαν ταύτης.

Ὁ ἐμπορευόμενος τὰ ὡς ἄνω ὕδατα ὑποχρεοῦται εἰς τὴν καταβολὴν ὑπὲρ τοῦ δήμου ἢ κοινότητος δικαιώματος, ὅπερ ὀρίζεται εἰς 0,175 δραχμῆς ἀνά χιλιόγραμμα.

2. Ἐπὶ ὑδάτων προοριζομένων πρὸς κατανάλωσιν ἐκτὸς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας δὲν εἰσπράττεται δικαίωμα. Ἡ ἐξαγωγή βεβαιοῦται ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας τελωνειακῆς ἀρχῆς.

3. Τὰ ἔσοδα ἐκ τοῦ ἀνωτέρου δικαιώματος καὶ τὰ ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως ἱαματικῶν πηγῶν διατίθενται ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον διὰ τὴν λειτουργίαν καὶ βελτίωσιν τῶν εγκαταστάσεων τῶν ἱαματικῶν πηγῶν καὶ τῆς ὑδρεύσεως τῆς πόλεως.

Β'. ΕΚ ΤΕΛΩΝ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

1. Χρήσεως πεζοδρομίων, ὁδῶν, πλατειῶν καὶ κοινοχρήστων χώρων.

Ἄρθρον 13.

(Ἄρθρον 13 Β.Δ. 19]12]55 ὡς συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Ν. Δ]τος 3777]1957.

1. Ἐπιβάλλεται ὑπὲρ τοῦ δήμου ἢ κοινότητος πληθυσμοῦ ἄνω τῶν 3.000 τέλος ἐπὶ τῶν χρησιμοποιούντων διαρκῶς ἢ προσωρικῶς τὰ πεζοδρόμια, τὰς ὁδοὺς, τὰς πλατείας, τοὺς ἐν γένει κοινοχρήστους χώρους καὶ τὸ ὑπέδαφος αὐτῶν.

Εἰς τὸ αὐτὸ τέλος ὑπόκεινται καὶ οἱ ἰδιοκίηται οἰκοδομῶν, οὔτινες κατέλαβον τμήμα πεζοδρομίου διὰ τὴν κατασκευὴν κλιμάκων ἢ περιφραγμένων φωταγωγῶν.

Τὸ τέλος τοῦτο δύναται νὰ ἐπιβληθῇ δι' ἀποφάσεως τοῦ συμβουλίου, ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ νομάρχου καὶ εἰς δῆμους καὶ κοινότητας πληθυσμοῦ κάτω τῶν 3000 καὶ ἄνω τῶν 2000

2. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῆς προηγουμένης παραγράφου εἶναι ὅτι εἰς τὸ τέλος τοῦ παρόντος ἄρθρου, λόγῳ χρησιμοποίησεως διαρκῶς ἢ προσωρικῶς τῶν πεζοδρομίων, τῶν ὁδῶν, τῶν πλατειῶν, τῶν ἐν γένει κοινοχρήστων χώρων καὶ τοῦ ὑπέδαφους αὐτῶν ὑπόκεινται οἱ χρησιμοποιούντες ταῦτα κατόπιν ἀδείας τῆς δημοτικῆς ἢ κοινοτικῆς ἀρχῆς—ἐπιφυλασσομένης τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τῆς παραγρ. 6 τούτου—οὐχὶ δὲ καὶ οἱ χρησιμοποιούντες ταῦτα δυνάμει διατάξεως νόμου ἢ συμβάσεων μετὰ τοῦ δημοσίου, ἐφ' ὅσον αὐταὶ ἐκυρώθησαν διὰ νόμου, εἰς ἐκτέλεσιν τῶν ὁποίων γίνεται χορῆσις τῶν ὡς ἄνω δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν χώρων.

3. Τὸ τέλος ὀρίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ συμβουλίου κατὰ τετραγωνικὸν ἢ κυβικὸν μέτρον, ἀναλόγως τῆς περιοχῆς τῆς πόλεως εἰς τὴν ὁποίαν κεῖται ὁ χρησιμοποιούμενος χώρος καὶ καταβάλλεται εἰς δόσεις ὀριζόμενας ὑπὸ τοῦ συμβουλίου. Οἱ χώροι τῶν ὁποίων δύναται νὰ παραχωρηθῇ ἢ χρῆσις ὀρίζονται διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως τοῦ συμβουλίου, ἐν ὅψει τῶν ἰσχυουσῶν ἐκάστοτε ἀστυνομικῶν διατάξεων περὶ κυκλοφορίας τῶν πεζῶν καὶ ὀχημάτων ἢ ἄλλων εἰδικῶν λόγων ἀποχρόντως δεδικαιολογημένων.

Ἐπὶ χρήσεως διαρκείας μικροτέρας τῶν τριῶν συνεχῶν μηνῶν τὸ τέλος ὀρίζεται μηνιαῖον καὶ δὲν δύναται νὰ εἶναι κατώτερον τοῦ διπλάσιου τοῦ διὰ τὴν ἐνικυσίαν χρῆσιν ἀναλογούντος κατὰ μῆνα τοιούτου.

Ὁ διὰ τὰς ἀνάγκας ἐπισκευῶν τοῦ ἀκινήτου του χρησιμοποιοῦν τὸ πρὸ αὐτοῦ πεζοδρόμιον διὰ χρονικὸν διάστημα οὐχὶ πλέον τοῦ διμήνου ἀπαλλάσσεται τοῦ τέλους.

4. Ὁ βουλόμενος νὰ χρησιμοποιήσῃ τοὺς ὡς ἄνω χώρους ἢ τὸ ὑπέδαφος ὀφείλει νὰ ὑποβάλλῃ σχετικὴν αἴτησιν εἰς τὴν δημοτικὴν ἢ κοινοτικὴν ἀρχήν, ἐν τῇ ὁποίᾳ ὀρίζει τὸν

αίτουμένον πρὸς χρῆσιν χώρων, τὴν θέσιν εἰς ἣν εὐρίσκεται καὶ τὸ εἶδος τῆς χρήσεως ἢν προτίθεται νὰ ἀσκῆσθαι. Ὁ χώρος οὗτος δέον νὰ εὐρίσκεται πρὸ τοῦ καταστήματος ἢ εἰς τὴν προβολὴν αὐτοῦ, ἐν οὐδεμιᾷ δὲ περιπτώσει ἐπιτρέπεται νὰ ἐπικεῖνεται καὶ εἰς πεζοδρομίον παρακειμένου καταστήματος ἢ κατοικίας, εἰ μὴ μόνον τῇ ἐγγράφῳ συγκαταθέσει τοῦ χρησιμοποιοῦντος ταῦτα.

5. Ἡ χρῆσις τῶν πλατειῶν διατίθεται μόνον εἰς τοὺς ἐκμεταλλευομένους τὰ περὶ αὐτὴν καφενεῖα, ζαχαροπλαστεία, ἐστιατόρια ἢ παρεμφερεῖς ἐπιχειρήσεις καὶ καταστήματα καὶ διὰ τοὺς ἐναντι τῶν καταστημάτων αὐτῶν, χώρους, ἐπιτρεπομένης τῆς παραχωρήσεως συνεχομένου χώρου ἐφ' ὅσον δὲν θίγονται δικαιώματα ἑτέρου δικαιουμένου.

6. Ὁ δήμαρχος ἢ πρόεδρος τῆς κοινότητος ἐκδίδει τὴν ἄδειαν ὀρίζων ἐν αὐτῇ τὴν ἔκτασιν ἢ τὸν ὄγκον τοῦ παραχωρουμένου χώρου, τὸ εἶδος τῆς χρήσεως καὶ τὸ καταβλητέον τέλος. Ἡ ἄδεια παραδίδεται εἰς τὸν ἐνδιαφερόμενον ἅμα τῇ καταβολῇ τῆς πρώτης δόσεως τοῦ καθορισθέντος τέλους.

Πᾶς ποιούμενος χρῆσιν τῶν ὡς ἄνω χώρων ἄνευ ἀδείας ὑποχρεοῦται εἰς τὴν καταβολὴν τοῦ διπλασίου τοῦ ἀναλογουμένου εἰς αὐτὸν τέλους, ἐμποδιζόμενος παρὰ τῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς εἰς τὴν περαιτέρω χρῆσιν αὐτοῦ.

7. Διὰ χρῆσιν πεζοδρομίων, ὁδῶν, πλατειῶν καὶ ἐν γένει κοινοχρήστων χώρων διαρκείας μικροτέρας τοῦ μηνὸς τὸ καθορισθὲν τέλος καταβάλλεται πρὸ πάσης χρήσεως εἰς τὸν ταμίαν ἢ εἰς τὸν νομίμως διορισθέντα δημοτικὸν ἢ κοινοτικὸν εἰσπράκτορα, μὴ ἀπαιτουμένης τῆς τηρήσεως τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 4 καὶ τοῦ πρώτου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 6.

8. Ἐάν τις, διαρκουῦντος τοῦ χρόνου τῆς χρήσεως στερηθῇ ταύτης ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, ἕνεκα μέτρων ληφθέντων παρὰ τῶν δημοσίων ἢ δημοτικῶν ἀρχῶν, ὁ δῆμος ἢ κοινότης ὑποχρεοῦται εἰς ἐπιστροφὴν τοῦ ἀναλογουμένου τέλους, ὀρίζομένου δι' ἀποφάσεως τοῦ συμβουλίου.

9. Τὸ ὡς ἄνω τέλος ἐπιτρέπεται νὰ ἐπιβληθῇ καὶ παρ' ἄλλων δήμων ἢ κοινοτήτων δι' ἀποφάσεως τοῦ συμβουλίου, ὑποκειμένης εἰς τὴν ἐγκρίσιν τοῦ νομάρχου.

10. Διὰ τὴν χρῆσιν πεζοδρομίων, ὁδῶν, πλατειῶν καὶ ἐν γένει κοινοχρήστων χώρων παρὰ μικροπωλητῶν ἀπαιτεῖται προηγουμένη ἄδεια τῆς Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς, ἥτις δὲν χορηγεῖται ταύτην ἐὰν προηγουμένως δὲν προσαγάγῃ ὁ ἐνδιαφερόμενος διπλότυπον τοῦ δήμου ἢ κοινότητος περὶ εἰσπράξεως τοῦ ἀναλογουμένου διὰ τὴν αἰτουμένην χρῆσιν τέλους.

11. Τοῦτέλους τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ἀπαλλάσσονται οἱ ἀνάηροι καὶ τὰ θύματα πολέμου, εἰς τοὺς ὁποίους ἐχορηγήθη ἄδεια ἰδρύσεως περιπτέρου κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου 4042] 1929 καὶ τοῦ Α.Ν. 1324] 1949.

2. Σταθμικά καὶ μετρικά.

Ἄρθρον 14.

(Ἄρθρον 14 Β. Δ. 19]12]55).

1. Παραχωρεῖται εἰς τοὺς δήμους καὶ κοινότητος δικαίωμα ἀποκλειστικῆς χρήσεως μέτρων καὶ σταθμῶν ἐν κοινοχρήστοις χώροις κειμένοις ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν πρὸς στάθμισιν ἢ μέτρησιν ἐμπορευμάτων, προϊόντων ἢ ἄλλων ἀντικειμένων.

Ἡ στάθμισις ἢ μέτρησις εἶναι προαιρετικὴ, γίνεται δὲ ἐπὶ καταβολῇ δικαιώματος ὀριζομένου δι' ἀποφάσεως τοῦ συμβουλίου.

2. Ὑπόχρεοι εἰς καταβολὴν τοῦ δικαιώματος εἶναι ἐξ ἡμισείας ὁ ἀγοραστὴς καὶ ὁ πωλητὴς τῶν σταθμιζομένων ἢ μετρούμενων εἰδῶν, ἐκτὸς ἂν οὗτοι συμφωνήσουν ἄλλως.

3. Τὰ στάθμικά καὶ μετρικά δικαιώματα βεβαιοῦνται καὶ εἰσπράττονται δι' ὀργάνων τοῦ δήμου ἢ κοινότητος ἢ καθ' οἰονδήποτε ἄλλον τρόπον ἢθελε κρίνει προσφορώτερον τὸ συμβούλιον.

3. Διαφημίσεων.

Ἄρθρον 15.

(Ἄρθρον 15 Β. Δ. 19]12]55).

1. Ἐπιβάλλεται ὑπὲρ τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων τῆς τάως Διοικήσεως Πρωτεύουσας καὶ τῶν δήμων πληθυσμοῦ ἄνω

τῶν 20.000, τέλος ἐπὶ πάσης διαφημίσεως ἐνεργουμένης καθ' οἰονδήποτε τρόπον καὶ μορφήν ἐν κλειστῷ ἢ ἀνοικτῷ χώρῳ ἐντὸς τῆς περιφερείας αὐτῶν.

2. Ἡ διαφήμισις ἐνεργεῖται μόνον κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ δημάρχου ἢ προέδρου κοινότητος. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἐπιτρέπεται προσφυγὴ ἐνώπιον τοῦ νομάρχου ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως.

Ἄρθρον 16.

(Ἄρθρον 16 Β. Δ. 19]12]55).

1. Αἱ κατηγορίαι τῶν διαφημίσεων καὶ τὰ ἐπ' αὐτῶν τέλη ὀρίζονται ὡς ἀκολουθῶς :

Κατηγορία Α'.

α) Διαφημίσεις ἐφ' ἀπλοῦ χάρτου ἄνευ ἐγχρώμων σχηματισμῶν διαστάσεων μέχρι 0,70X1,00 τοῦ μέτρου, προσκολλώμεναι ὁπουδήποτε, δραχμαὶ δύο κατὰ τεμάχιον ἐβδομαδιαίως.

β) Αἱ αὐταὶ ὡς ἄνω διαφημίσεις μετ' ἐγχρώμων σχηματισμῶν δραχμαὶ πέντε κατὰ τεμάχιον ἐβδομαδιαίως.

γ) Λιθογραφήματα τῶν αὐτῶν ὡς ἄνω διαστάσεων ἀναρτώματα ἐντὸς καταστημάτων, κινηματοθεάτρων καὶ λοιπῶν δημοσίων χώρων δραχμαὶ ὀκτὼ ἀνὰ ἐξάμηνον.

Ἐφ' ὅσον ὅμως αὐταὶ ἀναρτῶνται ἢ προσκολλῶνται ἐπὶ πλαισίων τοποθετούμενων ἐπὶ τῆς προσόψεως ἀκινήτων ὑποκεινταὶ εἰς τὴν καταβολὴν τοῦ τέλους τῆς β' περιπτώσεως.

δ) Οἰαδήποτε ἄλλη διαφήμισις ὁπωσδήποτε ἐνεργουμένη δραχμαὶ εἴκοσι κατὰ τετραγωνικὸν μέτρον ἀνὰ τρίμηνον ἀδιαίρετως.

Κατηγορία Β'.

Διαφημίσεις φωτεινῆς πάσης φύσεως καὶ ὁπωσδήποτε ἐπιτυγχανόμεναι δραχμαὶ ἑκατὸν κατὰ τετραγωνικὸν μέτρον ἀνὰ ἐξάμηνον ἀδιαίρετως.

Κατηγορία Γ'.

Διαφημίσεις ἐπὶ τοίχων καὶ πεζοδρομίων ἐσχηματισμέναι δι' ὑδροχρώματος ἢ ἐλαιοχρώματος πενήκοντα λεπτὰ τῆς δραχμῆς κατὰ τετραγωνικὸν μέτρον ἀνὰ τρίμηνον ἀδιαίρετως.

Κατηγορία Δ'.

Διαφημίσεις ἐνεργουόμεναι ἐντὸς τῶν ὁχημάτων τῶν σιδηροδρομίων, τροχιοδρομίων ἢ αὐτοκινήτων λεωφορείων, δραχμαὶ δέκα κατὰ διαφήμισιν ἀνὰ τρίμηνον ἀδιαίρετως.

Τὸ τέλος τῆς κατηγορίας ταύτης εἰσπράττεται ὑπὸ τοῦ δήμου ἢ κοινότητος ἐνθα ἢ ἔδρα τῆς ἐπιχειρήσεως εἰς τὰ ὁχήματα τῆς ὁποίας ἐνεργοῦνται αἱ διαφήμισεις.

Κατηγορία Ε'.

Διαφημίσεις ἐνεργουόμεναι διὰ προβολῆς κινηματογραφικῶν ταινιῶν ἐπὶ ὀθόνης μήκους ταινίας, μέχρι εἴκοσι μέτρων δραχμαὶ τριάκοντα, ἄνω δὲ τῶν εἴκοσι μέτρων δραχμαὶ ἐξήκοντα κατὰ μῆνα, δι' ἕκαστον τῶν κινηματοθεάτρων ἐθα ἐνεργεῖται ἢ προβολή.

Τὰ ὡς ἄνω ποσοστὰ ἐπιτρέπεται νὰ μειοῦνται κατὰ ποσοστὸν εἴκοσι τοῖς ἑκατὸν κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ συμβουλίου.

Ἄρθρον 17.

(Ἄρθρον 17 Β. Δ. 19]12]55).

Ἡ ἄδεια χρησιμοποιοῦσεως διὰ διαφημίσεις ἀκινήτων ἀνηκόντων εἰς τὸ δημόσιον ἢ μισθωμένων παρ' αὐτοῦ παρέχεται ὑπὸ τοῦ δήμου ἢ κοινότητος.

Ἄρθρον 18.

(Ἄρθρον 18 Β. Δ. 19]12]55).

Τῶν τελῶν διαφημίσεως ἀπαλλάσσεται πᾶσα ἐν γένει ἐπιγραφή ἢ διαφήμισις ἀναγεγραμμένη ἢ προσηρημένη ἢ ἀνηρημένη ἐπὶ τῶν στεγῶν, τοίχων, παραθύρων, προθηκῶν, θυρῶν καταστήματος, γραφείου ἢ οἴκου καὶ ἀφορῶσα εἰς τὰς ἐργασίας αὐτοῦ.

4. Χρήσεις κτημάτων, έργων ή υπηρεσιών.

"Αρθρον 19.

("Αρθρον 19 Β. Δ. 19)12)55).

1. Είς τους ποιουμένους χρήσιν δημοτικών ή κοινοτικών κτημάτων, έργων ή υπηρεσιών ο δήμος ή ή κοινότης δικαιούται να επιβάλη τέλη ή δικαιώματα, ορίζόμενα δι' αποφάσεως του συμβουλίου.

2. Διά την υπηρεσίαν υδρεύσεως, εις ως περιπτώσεις δέν εφαρμόζονται αι διατάξεις περί υποχρεωτικής υδροληψίας τα δικαιώματα επιβάλλονται υποχρεωτικώς. Δέν επιτρέπεται ή επιβολή δικαιώματος εις ως περιπτώσεις δέν προβλέπεται δαπάνη διά την εξυπηρέτησιν της υδρεύσεως εις προσωπικών ή έργα.

3. Προκειμένου περί χρήσεως φωταερίου ή ηλεκτρικής ενεργείας παραγομένης υπό δημοτικής ή κοινοτικής επιχείρησης τα δικαιώματα ορίζονται υπό των αρμοδίων δημοσίων υπηρεσιών, κατά τας κειμένας διατάξεις.

4. Η εξάρυξις λίθων και ή άμμοληψία εκ δημοτικού ή κοινοτικού λατομείου ή χώρου επιτρέπεται όπως ενεργηται άνευ δημοπρασίας τη άδεία του δημάρχου ή προέδρου της κοινότητος επί τη καταβολή δικαιώματος, ορίζόμενου υπό του συμβουλίου.

5. Είς τους ποιουμένους παράνομον χρήσιν δημοτικού ή κοινοτικού κτήματος έργου ή υπηρεσίας, εκτός της υποχρέωσης ην υπέχει ο δήμος ή ή κοινότης διά την ποινικην αυτών διώξιν, έχει το δικαίωμα να επιβάλη μέχρι του διπλασίου τα διά την γενομένην χρήσιν αναλογούντα τέλη ή δικαιώματα.

5. Εισιτηρίων λεωφορείων αυτοκινήτων.

"Αρθρον 20.

("Αρθρον 20 Β. Δ. 19-42-1955)21-4-1956, άρθρον μόνον παρ. 1. Ν.Δ. 3691)1956 και άρθρον 5 Ν.Δ. 3777)1957).

1. Διά την κατασκευήν και επισκευήν δημοτικών ή κοινοτικών οδών χρησιμοποιουμένων παρά λεωφορείων αυτοκινήτων αστικής συγκοινωνίας επιτρέπεται ή επιβολή τέλους δέκα τοις εκατόν επί του αντίτιμου του εισιτηρίου. Το τέλος επιβάλλεται δι' αποφάσεως του συμβουλίου εγκριμένης υπό των Ύπουργών Οικονομικών, Συγκοινωνιών, Δημοσίων Έργων και Έσωτερικών, ολίτινες δύνανται να μεταρρυθμίσουν ταύτην.

2. Διά τής αποφάσεως ορίζονται αι οδοί, αλίτινες θα κατασκευασθούν ή επισκευασθούν, ή χρονική διάρκεια εισπράξεως του τέλους και ο τρόπος βεβαίωσης και εισπράξεως αυτού.

Τής επιβολής του άνω τέλους εξααιρούνται τα εισιτήρια των γραμμών κυκλοφορίας των αυτοκινήτων των εξυπηρετούντων εν όλω ή εν μέρει τας οδούς τας υπαχόμενας εις την δικαιοδοσίαν του Ειδικού Ταμείου Μόνιμον Όδοστρωμάτων Αθηνών, διά το όποιον λοχύνουν ερεξής αι διατάξεις του Ν. Δ. 2513)1953 των όποιων ή ισχύς παρατείνεται επί μίαν τριετίαν άρχομένην από 1ης Ιανουαρίου 1958.

Η υπό των άνωτέρω διατάξεων οριζομένη προσ αύξησις περιέρχεται από 1ης Ιανουαρίου 1958 κατά το ήμισυ εις τον δήμον ή την κοινότητα της άφετηρίας της λεωφορειικής γραμμής.

3. Η κατά την προηγουμένην παράγραφον προσ αύξησις προκειμένου περί των λεωφορείων της Π.Ε.Μ και των παραλλήλων λεωφορειικών γραμμών, παραμένουσα ως έχει μέχρι τουδε καθορισθη, ανεξαρτήτως της τιμής του εισιτηρίου διαδρομής, παρατείνεται μέχρι της 31 Δεκεμβρίου 1958, περιερχομένη ομοίως κατά το ήμισυ εις τον δήμον ή την κοινότητα της άφετηρίας της λεωφορειικής γραμμής.

Είς ην περίπτωσιν ήθελεν άμφισβητηθη ότι λεωφορειική γραμμή τυγχάνει παράλληλος προς τας γραμμάς της Η.Ε.Μ την άμφισβήτησιν αίρει δι' αποφάσεως του ο Ύπουργός Συγκοινωνιών και Δημοσίων Έργων.

4. Το κατά τας προηγουμένης παραγράφους έσοδον, δύνανται να διατίθεται διά την επισκευήν και άλλων οδών, μετά την εκπλήρωσιν των εκ της παραγράφου 1 του παρόντος έποχρώσεων.

6. Καθαριότητα.

"Αρθρον 21.

("Αρθρον 21 Β.Δ. 19)12)55 και άρθρον 12 Ν.Δ. 3777)57).

1. Διά τας υπό του δήμου ή κοινότητος παρεχομένας υπηρεσίας καθαριότητας των οδών, πλατειών και κοινοχρήστων χώρων, τής περισυλλογής και άποκομιδής των άπορριμμάτων της πόλεως επιβάλλεται τέλος ορίζόμενον δι' αποφάσεως του συμβουλίου υποκειμένης εις την έγκρισιν του νομάρχου.

2. Τα επί των λεωφορείων και φορτηγών αυτοκινήτων δημοσίας χρήσεως τέλη βαρύνουν μόν τους ιδιοκτήτας αυτών βεβαιούνται όμως εις βάρος του οικείου κοινού ταμείου, υπό του όποιου και καταβάλλονται εις την δικαιούχον δήμον ή κοινότητα.

Η επιβολή και βεβαίωσις του τέλους, προκειμένου μόν περί αυτοκινήτων κινουμένων εν τη περιφέρειά ενός δήμου ή κοινότητος ενεργείται υπό του δήμου ή της κοινότητος ταύτης, προκειμένου δε περί αυτοκινήτων κινουμένων εις τας περιφέρειάς δύο ή πλείονων δήμων ή κοινοτήτων αυτη ενεργείται υπό του πολυπληθέστερου δήμου ή κοινότητος και κατανέμεται εις τους δικαιούχου δήμους ή κοινότητες δι' αποφάσεως του Ύπουργού των Έσωτερικών.

3. Τα επί των ιδιωτικών επιβατικών και φορτηγών αυτοκινήτων, δικύκλων ή τρικύκλων τέλη βεβαιούνται και εισπραττονται παρά του δήμου ή κοινότητος ου κάτοικος τυγχάνει ο ιδιοκτήτης, προκειμένου δε περί επιβατικών δημοσίας χρήσεως παρά του δήμου ή κοινότητος ένθα εργάζονται ταύτα.

4. Πλήν του τέλους της παραύσης κατηγορίας τα αυτοκίνητα και όχήματα εν γένει δημοσίας χρήσεως δι' ουδενός άλλου δημοτικού ή κοινοτικού τέλους επιτρέπεται να επιβαρύνωνται.

5. Το τέλος καθαριότητας και άποκομιδής άπορριμμάτων βαρύνει τον ποιούμενον χρήσιν των ακινήτων, υποχρεούμενον εις την καταβολήν τούτου άνά έξάμηνον εις το δημοτικόν ή κοινοτικόν ταμείον.

Εάν το ακίνητον τελή υπό μισθώσιν, το τέλος καταβάλλεται υπό του έμισθωτου, έντός της κατά το προηγούμενον εδάφιον προθεσμίας όστις και εισπράττει τούτο παρά του μισθωτου. Είς ως περιπτώσεις δέν καθίσταται δυνατή ή βεβαίωσις του τέλους εις βάρος του έμισθωτου τούτο βεβαιούται εις βάρος του μισθωτου.

Η μη καταβολή υπό του μισθωτου του τέλους εις τον έμισθωτην άποτελει λόγον έξώσεως και παρέχει εις τούτον το δικαίωμα να ζητήσθ την έξέωσιν του μισθωτου κατά τας διατάξεις του νόμου ΒΧΗ'.

6. Προκειμένου περί οδών αποτελουσών οροθετικήν γραμμήν μεταξύ δήμων και κοινοτήτων, ή καθαριότης και ή άποκομιδή των άπορριμμάτων των ακινήτων άμφοτέρων των οικοδομικών πλευρών αυτών, ως και ο φωτισμός ενεργούνται υπό του δι' αποφάσεως του Νομάρχου οριζόμενου δήμου ή κοινότητος, όστις δικαιούται να βεβαιού και εισπράττη το τέλος καθαριότητας και φωτισμού.

Εν τη αυτη περιπτώσει, προκειμένου περί κατασκευής ή επισκευής της οδού ο Νομάρχης ορίζει δι' αποφάσεως του τον ύπόχρεον να εκτελέσθ τας εργασίας δήμον ή κοινότητα, καταμερίζων συγχρόνως και την δαπάνην ήτις βαρύνει έκαστον οργανισμόν τοπικής αυταδιοικήσεως.

7. Φωτισμού.

"Αρθρον 22.

("Αρθρον 22 Β. Δ. 19)12)55)

Διά τας δαπάνας εγκαταστάσεων, συντηρήσεως και ηλεκτρικής ενεργείας προς φωτισμόν των κοινοχρήστων χώρων επιτρέπεται δι' αποφάσεως του συμβουλίου, υποκειμένης εις την έγκρισιν του νομάρχου, ή επιβολή ύπερ του δήμου ή κοινότητος τέλους μη δυναμένου να υπερβή τα τριάντα τοις εκατόν του έκάστου επιβαλλομένου τέλους καθαριότητας.

Τὰ ἐκ τοῦ τέλους ἔσοδα διατίθενται ἀποκλειστικῶς διὰ τὰς δαπάνας φωτισμοῦ.

8. Ἀδειῶν οἰκοδομῶν.

Ἄρθρον 23.

(Ἄρθρον 23 Β. Δ. 19]12]55).

1. Ἐπιβάλλεται ὑπὲρ δήμου ἢ κοινότητος, ἔχοντος σχέδιον πόλεως, τέλος ἐπὶ πάσης ἀδειας ἀνεγέρσεως συμπληρώσεως, προσθήκης, ἐπεκτάσεως ἢ διαρρυθμίσεως οἰκοδομῶν ἐν γένει.

2. Τὸ τέλος ὑπολογίζεται ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν περὶ ὧν ἡ ἀδεια ἐργασιῶν, ὡς αὕτη προκύπτει ἐκ τοῦ ἐγκεκριμένου ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας δημοσίας ἀρχῆς προϋπολογισμοῦ δαπάνης καὶ ὀρίζεται εἰς ἡμῖσι τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ προϋπολογισμοῦ ἀπὸ 100.000 δραχμῶν.

Ἡ καταβολὴ τοῦ τέλους ἐνεργεῖται ἐπὶ τῇ βάσει ἐπισημοῦ ἀντιγράφου τοῦ ἐγκεκριμένου προϋπολογισμοῦ δαπάνης χορηγουμένου παρὰ τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς.

3. Ἡ ἀδεια δὲν χορηγεῖται παρὰ τῆς ἀρμοδίας δημοσίας ἀρχῆς ὅτε εἶναι ἔγκυρος, ἐὰν δὲν προσκομισθῇ ὑπὸ τοῦ ἐνδιαφερομένου διπλότυπον εἰσπράξεως τοῦ δικαιοῦχου τοῦ τέλους δήμου ἢ κοινότητος, ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ χρονολογία τοῦ ὁποίου ἀναγράφεται ἐπὶ τῆς ἀδειας.

4. Ἀπὸ τῆς 1ης Νοεμβρίου 1954 εἰς τὸ αὐτὸ τέλος, περιοριζόμενου τοῦ ποσοστοῦ εἰς τὸ ἡμῖσι ὑπόκεινται καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ΚΗ' Ψηφίσματος χορηγουμένοι ἀδειαί. Ἀπὸ 1ης Ἰουλίου 1955 τὸ τέλος εἰσπράττεται εἰς ὀλόκληρον.

5. Ἡ ἐπιβολὴ τοῦ τέλους γίνεται ἐπὶ ἀντιστοίχῳ μειώσει τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ Νόμου 2364]1953 ὑπὲρ τοῦ δημοσίου ἐνεργουμένης κρατήσεως ἐπὶ τῶν ἀδειῶν οἰκοδομῶν.

6. Τὰ ἐκ τοῦ τέλους ἔσοδα διατίθενται ἀποκλειστικῶς δι' ἔργα καὶ ἀπαλλοτριώσεις διὰ τὴν ἐφαρμογὴν ἐγκεκριμένων σχεδίων πόλεων.

7. Τὰ ἀπὸ 7]9 Μαΐου 1947 Β. Δ. »περὶ συστάσεως Ἐιδικοῦ Ταμεῖου ἐφαρμογῆς σχεδίου Πρωτευούσης» καταργεῖται, ἡ δὲ περιουσία αὐτοῦ περιέρχεται εἰς τοὺς ὑπαχθέντας εἰς αὐτὸ Δήμους καὶ Κοινότητας.

Ἀπόφαισις τοῦ Ἵπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, θὰ καθορίσῃ τὰ ἐκ τῆς καταργήσεως τοῦ ὡς ἄνω Ταμεῖου προκύπτοντα ζητήματα καὶ τὰ τῆς ἀποδόσεως τῆς περιουσίας αὐτοῦ εἰς τοὺς δικαιοῦχους.

8. Τὸ ὑφιστάμενον εἰδικὸν ἐφαρμογῆς σχεδίου πόλεως Θεσσαλονίκης καταργεῖται, τῆς περιουσίας αὐτοῦ περιερχομένης εἰς τὸν δῆμον. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἵπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ὀρίζονται τὰ ἐκ τῆς καταργήσεως τοῦ ταμεῖου προκύπτοντα ζητήματα καὶ τὰ τῆς ἀποδόσεως τῆς περιουσίας του.

9. Διαμονῆς παρεπιδημούντων, ξενοδοχείων ὕπνου καὶ ἐπὶ ἐκδιδομένων ὑπὸ ξενοδοχείων λογαριασμῶν.

Ἄρθρον 24.

(Ἄρθρον 24 Β. Δ. 19]12]1955).

1. Ἐπιβάλλεται τέλος ὑπὲρ τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων τῶν περιφερειῶν τῆς τέως διοικήσεως πρωτευούσης καὶ τοῦ τέως δήμου Θεσσαλονίκης πλὴν δήμων Ἀθηναίων, Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης ὡς καὶ ὑπὲρ τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων, αἵτινες ἔχουν χαρακτηρισθῆ ὡς λουτροπόλεις ἢ ὄργανωμένοι ἀρχαιολογικοὶ τόποι.

α) Διαμονῆς παρεπιδημούντων, ἐφ' ὅσον ἡ διαμονὴ διαρκεῖ ἑλαττον τοῦ ἑξαμήνου, ὀριζόμενον εἰς πέντε τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ καταβαλλομένου μισθώματος (κλίνης, δωματίου, διαμερίσματος ἢ χώρου). Τὸ τέλος βαρύνει τὸν μισθωτὴν εἰσπράττεται δὲ ὑποχρεωτικῶς ὑπὸ τοῦ ἐκμισθωτοῦ, εἰθινομένου ἀτομικῶς ἔναντι τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος.

β) ἐπὶ τῶν ἐκδιδομένων λογαριασμῶν ὑπὸ τῶν ξενοδοχείων ὕπνου τῶν ἀπὸ β' τάξεως καὶ ἄνω ὡς καὶ τῶν ἀνηκόντων εἰς τὰς αὐτὰς τάξεις ἐστιατορίων, κυλικίων, οἰνομαγειρίων πολυτελείας καὶ κέντρων διασκέδασεως, ὀριζόμενον

εἰς πέντε τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ποσοῦ ἐκάστου λογαριασμοῦ Τὸ τέλος ὑπολογιζόμενον ἐπὶ τοῦ ἀντιτίμου τῆς χρήσεως τῆς κλίνης καὶ τῶν παρεχομένων εἰς τὸν πελάτην φαγητῶν, τροφίμων καὶ ποτῶν βαρύνει τὸν εἰς ἐξόφλησιν τοῦ λογαριασμοῦ ὑπόχρεον, εἰσπράττεται δὲ ὑποχρεωτικῶς ὑπὸ τοῦ ἐκδίδοντος τὸν λογαριασμὸν καὶ ὑπ' εὐθύνην του,

γ) ἐπὶ τῶν λουομένων εἰς φυσικὰς ἱαματικὰς πηγὰς, ὀριζόμενον εἰς δέκα τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ ἀντιτίμου ἐκάστης λούσεως, βαρύνει δὲ τὸν λουόμενον.

2. Τῶν τελῶν ἀπαλλάσσονται οἱ δαπάναις τοῦ Κράτους ὑποβαλλόμενοι εἰς λουτροθεραπείαν ἀνάπηροι πολέμου.

Τοῦ τέλους παρεπιδημούντων ἀπαλλάσσονται:

α) οἱ μέχρι τρίτου βαθμοῦ ἐξ αἱματος ἢ ἀγγιστείας συγγενεῖς τοῦ ἰδιοκτήτου ἢ τοῦ ἐνοικιαστοῦ τῆς οἰκίας ἢ τοῦ χώρου ἐνθα ἡ διαμονή.

β) οἱ φιλοξενούμενοι διὰ χρονικὸν διάστημα βραχύτερον τῶν δέκα ἡμερῶν.

γ) οἱ νοσηλεύόμενοι εἰς κλινικὰς, νοσοκομεῖα ἢ σανατόρια, καὶ

δ) αἱ παιδικαὶ κατασκηνώσεις τῶν φιλανθρωπικῶν ὀργανώσεων.

Γ'. ΕΚ ΦΟΡΩΝ

α'. ΑΥΤΟΤΕΛΩΝ

1. Φορολογία ἐπὶ τῶν ἀγροτικῶν προϊόντων

Ἄρθρον 25.

(Ἄρθρον 1. Ν. Δ. 3570]1956)

Καταργοῦνται :

1. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 25, 26, 28, 29, 30 καὶ 31 τοῦ ἀπὸ 19 Δεκεμβρίου 1955 Βασ. Διατάγματος «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον νόμῳ τῶν ἰσχυροῦσῶν διατάξεων (περὶ τῶν προσόδων τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων), αἱ ἀφαιρέσει εἰς τὴν ἐπιβολὴν ὑπὲρ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων:

α) Φόρου 2 ο]ο εἰς βάρος τοῦ παραγωγοῦ ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν εἰς τὴν περιφέρειαν αὐτῶν παραγομένων προϊόντων γῆς ἐν γένει (πλὴν καπνοῦ), ὡς καὶ ἐπὶ τῶν δασικῶν, μελισσοκομικῶν καὶ σηροτροφικῶν τοιοῦτων.

β) Φόρου 2 ο]ο εἰς βάρος τοῦ κυρίου τῶν ζώων ἐπὶ τῆς ἀξίας χονδρικής πωλήσεως τῶν εἰς τὴν περιφέρειαν αὐτῶν παραγομένων κτηνοτροφικῶν ἐν γένει προϊόντων (γάλακτος, ἐρίου).

γ) Φόρου 3 ο]ο ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν ἰχθύων καὶ λοιπῶν ὑδροβίων ζώων τῶν ἀλιευομένων εἰς τὰ ἐν τῇ περιφερείᾳ αὐτῶν εὐρισκόμενα ἰχθυοσποφεῖα, θυννεῖα καὶ ἰχθυοτρόφους λίμνας.

δ) Φόρου κατὰ κεφαλὴν ἐπὶ τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ αὐτῶν διαιτωμένων ζώων ὡς ἐπὶ τῶν ὑπὸ ὀρνιθοτρόφων ἐπιχειρηματιῶν διατρεφόμενων ὀρνίθων καὶ

ε) φόρου 2 ο]ο ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ αὐτῶν ἀγοραπωλομένων ἢ ἀνταλλάσσομένων ζώων.

2. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 84 ἕως καὶ 91 τοῦ Ν. Δ]τος 3030]1954 περὶ ἐπιβολῆς στρεμματικῆς φορολογίας ὑπὲρ τοῦ λογαριασμοῦ Ἀγροφυλακῆς.

Ἄρθρον 26.

(Ἄρθρον 2. Ν. Δ. 3570]56 καὶ παράγρ. 2 καὶ 3

ἄρθρου 6, Ν. Δ. 3777]57).

1. Ὑπὲρ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἐπιβάλλεται φορολογία:

α) Ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν ὑπὸ τῶν παραγωγῶν ἢ συνεταιρικῶν κλπ. ὀργανώσεων αὐτῶν ἢ ἐτέρων ἐντολοδόχων τῶν παραγωγῶν πωλομένων χονδρικῶς προϊόντων γῆς ἐν γένει, πλὴν καπνοῦ, τῶν κτηνοτροφικῶν, δασικῶν, μελισσοκομικῶν καὶ σηροτροφικῶν προϊόντων ὡς καὶ τῶν ἰχθύων καὶ λοιπῶν ὑδροβίων ζώων τῶν ἀλιευομένων εἰς ἰχθυοσποφεῖα, θυννεῖα καὶ ἰχθυοτρόφους λίμνας, καὶ

β) ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν αὐτῶν, ὡς ἀνωτέρω, προϊόντων, τὰ ὁποῖα ὁ παραγωγὸς ἀποστέλλει εἰς τρίτον πρὸς πώλησιν διὰ λογαριασμὸν τοῦ ἐπὶ προμηθείᾳ.

2. Ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῶν κτηνοτροφικῶν προϊόντων, περιλαμβάνονται καὶ τὰ πρὸς σφαγὴν ἢ ἐμπορίαν πωλούμενα ζῶα παραγωγῆς τοῦ πωλητοῦ. Ὁμοίως εἰς τὴν φορολογίαν τοῦ παρόντος ἄρθρου ὑπόκεινται καὶ τὰ ὑπὸ τῶν ἐκμεταλλευτῶν ἀλιωνιστικῶν συγγροτημάτων, ἐλαιοτριβείων, μύλων κλπ. εἰσπραττόμενα εἰς εἶδος δικαιοῦμα, βαρύνοντα τὸν ἐκμεταλλευτὴν, θεωρούμενον ὡς παραγωγόν.

3. Ὡς φορολογητέα ἀξία θεωρεῖται ἡ τιμὴ πωλήσεως τοῦ προϊόντος ὑπὸ τοῦ παραγωγοῦ.

4. Ὁ φορολογικὸς συντελεστὴς ὀρίζεται εἰς τρία ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (30%) ἐπὶ τῆς φορολογητέας ἀξίας.

5. Προκειμένου περὶ προϊόντων ἐν γένει ὑποκειμένων εἰς τὴν φορολογίαν τοῦ παρόντος ἄρθρου, περιφερειῶν, αἰτίας πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Ν.Δ. 3570]56 δὲν ὑπέκειντο εἰς εἰσφορὰν ὑπὲρ τῆς Ἀγροφυλακῆς, ὡς καὶ περὶ κτηνοτροφικῶν ἢ δασικῶν προϊόντων, ὁ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον 4 φορολογικὸς συντελεστὴς ὀρίζεται εἰς δύο ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (20%). Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἅπαν τὸ ποσὸν τῆς φορολογίας φέρεται εἰς τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 31 τοῦ παρόντος Β.Δ. εἰδικὸν λογαριασμὸν »Φόρος ὑπὲρ Δήμων καὶ Κοινοτήτων».

*Ἄρθρον 27.

(Ἄρθρον 3. Ν. Δ. 3570]56 καὶ παράγρ. 7,

ἄρθρου 6, Ν. Δ. 3777]57).

1. Ὁ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον 26 ἐπιβαλλόμενος φόρος περιέρχεται εἰς τὸν Δήμον ἢ τὴν Κοινότητα εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποῖου παρήχθησαν τὰ πωληθέντα προϊόντα.

2. Ὡς τόπος παραγωγῆς θεωρεῖται : α) ἐπὶ προϊόντων γῆς καὶ ἐπὶ δασικῶν προϊόντων ὁ τόπος ὅπου κεῖται τὸ κτῆμα ἢ τὸ δάσος ἐκ τοῦ ὁποῖου παρήχθησαν τὰ πωλούμενα προϊόντα β) ἐπὶ κτηνοτροφικῶν καὶ στροτροφικῶν προϊόντων, ὁ τόπος τῆς μόνιμου ἐγκαταστάσεως τῆς κτηνοτροφικῆς ἢ στροτροφικῆς ἐπιχειρήσεως. Ἐπὶ νομάδων κτηνοτρόφων ὡς τόπος παραγωγῆς θεωρεῖται ὁ τόπος παραμονῆς των κατὰ τὸν χρόνον τῆς πωλήσεως τῶν προϊόντων. γ) Ἐπὶ μελισσοκομικῶν προϊόντων, ὁ τόπος συγκομιδῆς αὐτῶν καὶ δ) ἐπὶ ἀλιευμάτων ὁ τόπος ὅπου εὑρίσκεται τὸ ἰχθυοτροφεῖον, τὸ θυννεῖον ἢ ἰχθυοτρόφος λίμνη.

Ὁ τόπος παραγωγῆς τοῦ προϊόντος δηλοῦται ὑπὸ τοῦ παραγωγοῦ καὶ ἀναγράφεται ἐπὶ τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Κώδικος φορολογικῶν στοιχείων ἐκδιδόμενου κατὰ τὴν πώλησιν τοῦ προϊόντος, φορολογικοῦ στοιχείου.

3. Προκειμένου περὶ γεωργικῶν προϊόντων παραγωγῶν ἐκ γαιῶν κειμένων ἐντὸς τῆς περιμετρικῆς ζώνης τοῦ Κωπαϊδικοῦ πεδίου, ὁ φόρος περιέρχεται εἰς τὸν δήμον ἢ τὴν κοινότητα τοῦ ὁποῖου κάτοικοι τυγχάνουν οἱ ἀποκατασταθέντες καλλιεργηταί.

4. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ παραγωγὸς εἶναι κύριος ἢ ἄλλως ἐκμεταλλεύεται ἀγροτικὰ κτῆματα κείμενα εἰς περιφέρειαν πλειόνων Δήμων ἢ Κοινοτήτων, ὡς δικαιούχος τοῦ κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐπιβαλλομένου φόρου θεωρεῖται κατ' ἀρχὴν ὁ Δήμος ἢ ἡ Κοινότης εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποῖου ὁ παραγωγὸς ἀγρότης ἔχει τὴν μόνιμον κατοικίαν του. Εἰς περίπτωσιν δὲ καθ' ἣν ὁ παραγωγὸς κατοικεῖ εἰς αὐτικὸν κέντρον πληθυσμοῦ ἄνω τῶν 5.000 κατοίκων, ὡς δικαιούχος τοῦ φόρου θεωρεῖται κατ' ἀρχὴν ὁ Δήμος ἢ ἡ Κοινότης εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποῖου κεῖται τὸ μεγαλύτερον μέρος τῶν κτημάτων τοῦ παραγωγοῦ.

Εἰς τὰς περιπτώσεις τῆς παρούσης παραγράφου τὸ ὑπὲρ ὠρισμένου Δήμου ἢ Κοινοτήτος καταβληθὲν ποσὸν φόρου κατανέμεται εἰς τοὺς δικαιούχους Δήμους ἢ Κοινοτήτας ὑπὸ Ἐπιτροπῆς.

Ἡ διάταξις τῆς παρούσης παραγράφου ἐφαρμόζεται κατ' ἀναλογίαν καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν τὸ ἰχθυοτροφεῖον, τὸ θυννεῖον ἢ ἰχθυοτρόφος λίμνη εὑρίσκονται εἰς περιφέρειαν πλειόνων Δήμων ἢ Κοινοτήτων.

5. Ἡ ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ 4 Ἐπιτροπὴ

συγκροτεῖται εἰς τὴν ἔδραν τῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορίας τῆς περιφέρειας καὶ ἀπαρτίζεται ἐκ τοῦ Εἰρηνοδίκου τῆς περιφέρειας, ὡς Προέδρου, τοῦ ἀρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Δημοσίου Ταμείου, καθὼς καὶ ἐκ τῶν Δημάρχων ἢ Προέδρων Κοινοτήτων τῶν ἐνδιαφερομένων Δήμων ἢ Κοινοτήτων, ὡς μελῶν. Χρῆθ γραμματέως ἐκτελεῖ οἰκονομικὸς ὑπάλληλος, ὀριζόμενος ὑπὸ τοῦ προέδρου τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἡ Ἐπιτροπὴ εὑρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τουλάχιστον τοῦ προέδρου καὶ τῶν τριῶν πέμπτων τῶν μελῶν αὐτῆς, ἀποφαίνεται δὲ κατὰ πλειονοψηφίαν τῶν παρόντων, νικώσης ἐν ἰσοψηφίᾳ τῆς γνώμης τοῦ προέδρου.

Ἡ Ἐπιτροπὴ δύναται νὰ καθορίῃ ποσοστὰ τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν ὑφ' ἐκάστου παραγωγοῦ πωλουμένων προϊόντων, τὰ ὁποῖα ἀνήκουν εἰς ἕκαστον Δήμον ἢ Κοινότητα, ἢ ἀπόφασις δὲ αὕτη δύναται νὰ ἰσχύη δι' ὀλόκληρον ἔτος ἢ καὶ διὰ μείζονα χρονικὴν περίοδον.

Ἡ ἀπόφασις τῆς ἀνωτέρω Ἐπιτροπῆς, ἥτις εἶναι τελεσίδικος, κοινοποιεῖται εἰς τὴν Οἰκονομικὴν Ἐφορίαν καὶ τὸ ἀρμοδίον ὑποκατάστημα τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων διὰ τὰς ἀναλόγους χρεωπιστώσεις.

*Ἄρθρον 28.

(Ἄρθρον 4. Ν.Δ. 3570]56 καὶ παρ. 6 ἄρθρου 6 Ν.Δ. 3777]57)

1. Ὁ φόρος, ἀναγραφόμενος ἐπὶ τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 24 καὶ τῆς περιπτώσεως γ' τῆς παραγράφου 8 τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων ἐκδιδόμενου τιμολογίου καταβάλλεται εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον ὑπὲρ τοῦ δικαιούχου Δήμου ἢ Κοινοτήτος κατὰ τὴν ὑποβολὴν εἰς τὴν Οἰκονομικὴν Ἐφορίαν τῶν στοιχείων διὰ τὰ τιμολόγια ὑπὸ τοῦ ἐκδότη αὐτῶν, ἥτοι :

Α'. Ὑπὸ τοῦ πωλητοῦ παραγωγοῦ, ἐὰν οὗτος εἶναι :

α) γεωργικὸς, κτηνοτροφικὸς, δασικὸς κ.λ.π. συνεταιρισμὸς ἢ ἑνωσις τοιοῦτων συνεταιρισμῶν, β) Ἀνώνυμος Γεωργικὴ κλπ. Ἐταιρεία καὶ γ) γεωργός, κτηνοτρόφος κλπ πωλῶν αὐτοπροσώπως κατὰ σύστημα τὰ προϊόντα του εἰς μόνιμον καὶ συστηματικὸν καταναλωτικὸν κέντρον, καὶ

Β'. Ὑπὸ τοῦ ἀγοραστοῦ ἐπιτηδευματίου εἰς τὰς λοιπὰς περιπτώσεις.

2. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ ἀγρότης παραγωγὸς ἀποστέλλει εἰς τρίτον προϊόντα τῆς ἰδίας αὐτοῦ παραγωγῆς πρὸς πώλησιν διὰ λογαριασμὸν τοῦ ἐπὶ καταβολῇ ὠρισμένης προμηθείας, ὁ δημοτικὸς ἢ κοινοτικὸς φόρος, ὑπολογιζόμενος ἐπὶ τῆς ἀξίας πωλήσεως τῆς ἀναγρομένης εἰς τὰς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων ἐκδιδόμενας ἐκκαθαρίσεις, καταβάλλεται εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον ὑπὲρ τοῦ δικαιούχου Δήμου ἢ Κοινοτήτος ὑπὸ τοῦ παραλήπτη τρίτου, σὺν τῇ ὑποβολῇ ὑπὸ τούτου εἰς τὴν Οἰκονομικὴν Ἐφορίαν τῶν στοιχείων διὰ τὰς ἐκδιδόμενας ἐκκαθαρίσεις.

3. Ἡ ὑποβολὴ τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τῶν προηγούμενων παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου φορολογικῶν στοιχείων καὶ ἡ καταβολὴ τοῦ ἀναλογούντος δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ φόρου καὶ τῶν τελῶν χαρτοσήμου γίνεται ἐντὸς τοῦ μηνὸς τοῦ ἀμέσως ἐπομένου τῆς ἐκδόσεώς των.

4. Ἀρμοδίος διὰ τὴν παραλαβὴν τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τῶν προηγούμενων παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου φορολογικῶν στοιχείων εἶναι ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφόρος εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποῖου εὑρίσκεται ἡ ἔδρα τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινοτήτος ὁ ὁποῖος εἶναι δικαιούχος τοῦ κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις ἐπιβαλλομένου φόρου.

5. Ἀρμοδίος διὰ τὴν εἰσπράξιν τοῦ κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις ἐπιβαλλομένου δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ φόρου εἶναι ὁ Διευθυντὴς τοῦ Δημοσίου Ταμείου Εἰσπράξεων εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποῖου εὑρίσκεται ἡ ἔδρα τοῦ δικαιούχου Δήμου ἢ Κοινοτήτος.

6. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ ἀγοραστὴς ἀγροτικῶν κλπ. προϊόντων ἢ ὁ τρίτος παραλήπτης ὁμοίων προϊόντων δὲν ἔχουν τὴν ἔδραν τῆς ἐπιχειρήσεώς των ἢ ὑποκατάστημα ἢ ἀντιπρόσωπον εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορίας ἐνθα ὁ δικαιούχος τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 26 τοῦ παρόντος

φόρου Δήμος ή Κοινότης, τὰ κατὰ τὰς παραγράφους 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου φορολογικὰ στοιχεῖα κατατίθενται εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἐφορον τῆς ἑδρας τῆς ἐπιχειρήσεως τῶν, ὁ δὲ ἀναλογῶν δημοτικῆς ἢ κοινοτικῆς φόρος καθὼς καὶ τὰ τέλη χαρτοσήμου καταβάλλονται εἰς τὸν Διευθυντὴν τοῦ Ταμείου τῆς αὐτῆς περιφέρειας. Ἐν τιαυτῇ ἕμῳ περιπτώσει τὰ φορολογικὰ στοιχεῖα δεόν νὰ διαχωρίζονται κατὰ περιφέρειας τῶν κατὰ τὴν ἀνωτέρω παράγραφον 4 ἀρμοδίων Οἰκονομικῶν Ἐφορῶν καὶ νὰ συνοδεύονται δι' ἰδιαιτέρων δι' ἑκάστην ἀρμοδίαν Οἰκονομικὴν Ἐφορῶν συγκεντρωτικῶν καταστάσεων, ἐπὶ τῇ βάσει δὲ τῶν ἰδιαιτέρων τούτων καθ' ἀρμοδίαν Οἰκονομικὴν Ἐφορῶν συγκεντρωτικῶν καταστάσεων θὰ καταβάλλεται καὶ ὁ ἀναλογῶν δημοτικῆς ἢ κοινοτικῆς φόρος καθὼς καὶ τὰ τέλη χαρτοσήμου, ἐκδιδόμενου ἰδιαιτέρου δι' ἑκάστην ἐξ αὐτῶν διπλοτύπου.

Ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφορος εἰς ὃν θὰ κατατίθεται τὰ κατὰ τὴν παροῦσαν παράγραφον φορολογικὰ στοιχεῖα υποχρεοῦται ν' ἀποστέλλῃ ταῦτα ἐπὶ ἀποδείξει ἀμελητῆ εἰς τοὺς κατὰ τὴν ἀνωτέρω παράγραφον 4 ἀρμοδίους Οἰκονομικοὺς Ἐφοροὺς, ὁ δὲ Διευθυντὴς τοῦ Ταμείου νὰ διαβιβάζῃ ἀλελλήλητι εἰς τοὺς κατὰ τὴν ἀνωτέρω παράγραφον 5 ἀρμοδίους Ταμεία τὰ καταβληθέντα αὐτῶν ποσὰ δημοτικῶν ἢ Κοινοτικῶν φόρων.

7. Κυροῦται ἡ ὑπ' ἀριθ. Α.9360]57 ἀπόφασις τῶν Ὑπουργῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν «περὶ τρόπου καὶ χρόνου ὑποβολῆς φορολογικῶν στοιχείων καὶ καταβολῆς δημοτικῶν φόρων καὶ χαρτοσήμου ὑπὸ ὀπωρολαχανεμπόρων», ἔχουσα οὕτω :

Ἐκδοθεῖσα ὑπ' ἀριθ. Α.9360]30.4.57.

«Περὶ τρόπου καὶ χρόνου ὑποβολῆς φορολογικῶν στοιχείων καὶ καταβολῆς δημοτικῶν φόρων καὶ χαρτοσήμου ὑπὸ ὀπωρολαχανεμπόρων».

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων καὶ τοῦ Ν. Διατάγματος 3570]56 καὶ ἐκτιμῶντες τὰς ὑπὸ τῆς Πανελληνίου Ὁμοσπονδίας Ὀπωρολαχανεμπόρων ἐκτιθεμένης ἐν σχετικῷ ὑπόμνηματι δυσχερείας διὰ τὴν ὑπεβολὴν εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἐφορον φορολογικῶν στοιχείων ὑπὸ τῶν ὀπωρολαχανεμπόρων διὰ τὰς μετὰ τῶν παραγωγῶν συναλλαγῶν τῶν καθ' ὃν τρόπον ὀρίζεται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ Ν.Δ. 3570]56 καὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. Τ.Γ.987) 1957 ἀποφάσεως ἡμῶν, ἀποφασίζομεν :

1. Οἱ ὀπωρολαχανεμπόροι διὰ τὰ ἐκδοθέντα ὑπ' αὐτῶν ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1957 καὶ διὰ τὰ ἐφεξῆς ἐκδιδόμενα τιμολόγια καὶ καταστάσεις μικροποσοτήτων ἐπὶ ἀγορᾶς ὀπωρολαχανικῶν ἐκ τῶν παραγωγῶν ἢ ἐκκαθαρίσεως ἐπὶ πωλήσεως ταιούτων προϊόντων διὰ λιγαρισμῶν τῶν παραγωγῶν δύνανται νὰ ὑποβάλλωσιν εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἐφορον ἐντὸς τῶν μηνῶν Ἰανουαρίου, Ἀπριλίου, Ἰουλίου καὶ Ὀκτωβρίου, ἀντὶ τῶν ὑπὸ τῶν ἀρθρῶν 39 καὶ 42 τοῦ Κ.Φ.Σ. καὶ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. Διατάγματος 3570]56 προβλεπόμενων ἀτομικῶν καὶ συγκεντρωτικῶν καταστάσεων καὶ τῶν ἀποδεικτικῶν καταβολῆς χαρτοσήμου καὶ δημοτικῶν φόρων τὰ ἐξῆς στοιχεῖα :

Α) κατάστασιν εἰς διπλοῦν εἰς τὴν ὁποίαν θὰ ἀναγράφωνται, προκειμένου μὲν περὶ τιμολογίων καὶ καταστάσεων ἀγορᾶς μικροποσοτήτων, α) τὰ στοιχεῖα τοῦ ἀγοραστοῦ, β) τὸ τρίμηνον τὸ ὑποῖον ἀφορᾷ αὕτη, γ) τὸν ὄλικόν ἀριθμὸν τῶν ἐκδοθέντων τιμολογίων καὶ καταστάσεων μικροποσοτήτων, δ) τὴν ἀξίαν τῶν κατὰ τὸ ἀμέσως προηγούμενον τρίμηνον ἐκδοθέντων τιμολογίων καὶ καταστάσεων μικροποσοτήτων συγκεντρωτικῶς καὶ ε) τὸν ὀφειλόμενον δημοτικὸν ἢ κοινοτικὸν φόρον, προκειμένου δὲ περὶ ἐκκαθαρίσεως α) τὰ στοιχεῖα τοῦ ἐκδότου, β) τὸ τρίμηνον τὸ ὁποῖον ἀφορᾷ αὕτη, γ) τὸν ὄλικόν ἀριθμὸν τῶν κατὰ τὸ ἀμέσως προηγούμενον τρίμηνον ἐκδοθεισῶν ἐκκαθαρίσεων, δ) τὴν καταβλητέην ἀξίαν εἰς τοὺς παραγωγούς συγκεντρωτικῶς, ε) τὸ ὄλικόν ποσὸν τῆς προμηθείας ἢ τῆς ἀμοιβῆς, στ) τὸ ὀφειλόμενον χαρτόσημον καὶ ζ) τὸν ὀφειλόμενον δημοτικὸν ἢ κοινοτικὸν φόρον. Β) Ἐν ἀντίτυπον τῶν κατὰ τὸ ἀμέσως προηγούμενον τρίμηνον ἐκδοθέντων τιμολογίων, καταστάσεων μικροποσοτήτων καὶ ἐκκαθαρίσεων

ταξιθετημένων κατ' αὔξοντα ἀριθμὸν. Γ) Ἀποδεικτικὸν καταβολῆς τοῦ χαρτοσήμου καὶ Δ) Ἀποδεικτικὸν καταβολῆς τοῦ δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν φόρου.

2. Οἱ ὀπωρολαχανεμπόροι, οἵτινες θὰ ὑποβάλλωσιν εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἐφορον, ἀντὶ ἀτομικῶν καὶ συγκεντρωτικῶν καταστάσεων, ἀντίτυπον ἐκδιδόμενων τιμολογίων, καταστάσεων ἀγορᾶς μικροποσοτήτων καὶ ἐκκαθαρίσεων, ὑποχρεοῦνται νὰ ἐκδίδωσιν τὰ τιμολόγια καὶ τὰς ἐκκαθαρίσεις, τοῦλάχιστον εἰς τριπλοῦν, ὥστε τὸ ἐν ἀντίτυπον ἀπαράδιδωσιν εἰς τὸν παραγωγόν, τὸ ἕτερον νὰ ὑποβάλλωσιν εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἐφορον καὶ τὸ τρίτον νὰ παραμῆνῃ εἰς τὸ στέλεχος.

3. Εἰς τὰ τιμολόγια ἀγορᾶς, τὰς καταστάσεις ἀγορᾶς μικροποσοτήτων καὶ τὰς ἐκκαθαρίσεις θὰ ἀναγράφωνται εὐκρινῶς, ἐπὶ ποιῆ ἀπαράδεκτου τούτων α) τὰ στοιχεῖα τοῦ ἐκδότου (προκειμένου περὶ τῶν πόλεων Ἀθηνῶν, Πειραιῶς Θεσσαλονίκης θὰ ἀναγράφεται καὶ ἡ συνοικία τῆς ἑδρας τῆς ἐπιχειρήσεως τοῦ ἐκδότου), β) τὰ στοιχεῖα τοῦ παραγωγῶ (ὀνοματεπώνυμον, χωρίον ἢ πόλις, ὁδὸς καὶ ἀριθμὸς, Ἔπαρξια καὶ Νομὸς, γ) ὁ δικαιοῦχος τοῦ φόρου, κατὰ δήλωσιν τοῦ παραγωγῶ, Δήμος ἢ Κοινότης, ἢ Ἐπαρχία καὶ ὁ Νομὸς εἰς ὃν ὑπάγεται αὕτη, δ) προκειμένου περὶ τιμολογίων καὶ καταστάσεων ἀγορᾶς μικροποσοτήτων τὸ εἶδος, ἡ ποιότης ἢ ποσότης, ἡ τιμὴ καὶ τὸ ἀντίτιμον τῶν ἀγοραζομένων προϊόντων καὶ ἡ ἡμερομηνία τῆς ἀγορᾶς, ε) προκειμένου περὶ ἐκκαθαρίσεων, ἡ δόσοληπτικὴ κίνησις τοῦ ἐπιτηδεύματι μετὰ τοῦ παραγωγῶ, ἡ ἀξία τῆς πωλήσεως, αἱ εἰς βάρος τοῦ παραγωγῶ δαπάναι, ἡ προμηθεῖα ἢ ἡ ἀμοιβὴ τοῦ ἐκδότου καὶ τὸ καταβλητέον εἰς τὸν παραγωγόν ποσόν.

4. Οἱ ὀπωρολαχανεμπόροι οἵτινες κατ' ἐφαρμογὴν τῆς ὑπ' ἀριθ. 651]4.4.57 πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου θὰ καταβάλλωσιν τὸν φόρον καὶ τὸ χαρτόσημον εἰς δόσεις διὰ τὰς ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου ἕως 28 Φεβρουαρίου 1957 μετὰ τὰ παραγωγῶν συναλλαγῶν τῶν, ὑποχρεοῦνται διὰ τὰ ἐκδοθέντα ὑπ' αὐτῶν κατὰ τὴν ὡς ἄνω περιόδον τιμολόγια, καταστάσεις ἀγορᾶς μικροποσοτήτων καὶ ἐκκαθαρίσεις νὰ ὑποβάλλωσιν εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἐφορον ἰδιαιτέρως διὰ τὸ διμνημον τοῦ φορολογικὰ στοιχεῖα συμφώνως πρὸς τὰ ὑπὸ τῆς παροῦσης ὀρίζομενα.

Ἡ παροῦσα κυρωθῆσεται νομοθετικῶς.

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν

Ἄρθρον 29

(Ἄρθρον 5. Ν.Δ. 3570]56).

1. Ὁ πωλητὴς παραγωγὸς ἀγροτικῶν προϊόντων ὑποχρεοῦται νὰ καταθέσῃ εἰς τὸν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ προγενομένου ἄρθρου 27 δικαιοῦχον τοῦ φόρου Δήμος ἢ Κοινότης : α) προκειμένου περὶ προϊόντων πωληθέντων χονδρικῶς, ἀντίγραφον τοῦ ἐκδοθέντος τιμολογίου ἢ τῆς ἀποδείξεως ποιοτικῆς καὶ ποσοτικῆς παραλαβῆς τῶν προϊόντων διὰ τὰ καθ' ἑκάστην ἐπαναλαμβάνομεν ἀγορᾶς χονδρικῆς γεωργικῶν κλπ. προϊόντων καὶ β) προκειμένου περὶ ἀποστολῶν προϊόντων εἰς τρίτον πρὸς πώλησιν διὰ λιγαρισμῶν τοῦ παραγωγῶ ἐπὶ προμηθεῖα ἀντίγραφον τῆς ἐκδοθείσης φετωτικῆς μεταφορᾶς.

2. Ἡ κατάθεσις εἰς τὸν Δήμον ἢ Κοινότητα τῶν κατὰ τὴν διάταξιν τῆς προγενομένης παραγράφου 1 στοιχείων γίνεται κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐκδόσεως τῶν ἢ τὸ βραδύτερον ἐντὸς τῆς ἀμέσως ἐπομένης.

Εἰς περιπτώσειν καθ' ἣν ὁ πωλητὴς παραγωγὸς δὲν εἰσποικεῖ εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ δικαιοῦχου Δήμου ἢ Κοινοτήτος οὐδὲ συντρέχει περίπτωσις διορισμοῦ ἐν αὐτῇ ἀνθρώπου του κατὰ τὴν διάταξιν τῆς παραγράφου 1 ἄρθρου 34 τοῦ παρόντος, ἡ κατάθεσις τῶν ἀνωτέρω στοιχείων γίνεται ἐντὸς δεκαπενθημέρου ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῶν

Ἄρθρον 30.

(Ἄρθρον 6 Ν. Δ. 3570]56).

1. Ὑπὸ τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινοτήτος τηροῦνται :

Α'. Διπλότυπον βιβλίον κατ' ἀγοραστὴν καὶ τρι

ἔδραν τῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορίας εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς ὁποίας συναλλάσσεται. Εἰς τὸν ἀντιπρόσωπον τοῦτον ἐπιτίθενται ὑπὸ τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος ἢ τῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορίας τὰ ἔγγραφα τὰ ἀποφασίζοντα εἰς τὴν ἀγοραστὴν καὶ ἀναφερόμενα εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῶν ἀρθρῶν 25 ἕως καὶ 34 τοῦ παρόντος.

2. Τὰ τιμολόγια ἀγορᾶς ἀγροτικῶν προϊόντων καὶ αἱ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 6 τοῦ ἀρθροῦ 24 τοῦ Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων ἐκδιδόμενα ἀποδείξεις πιστωτικῆς καὶ πύστωτικῆς παραλαβῆς ἀγροτικῶν προϊόντων διὰ τὰς καὶ ἐκάστην ἐπιβαλλομένην ἀγορᾶς χονδρικῶς ἀγροτικῶν προϊόντων, ἐκδίδονται ἐκ στελεχῶν θεωρημένων ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας Οἰκονομικῆς Ἐφορίας.

3. Διὰ κοινῶν ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐσωτερικῶν δύνανται: α) νὰ ρυθμίζονται τὰ τῆς θεωρήσεως τῶν στελεχῶν τῶν τιμολογίων ἀγορᾶς ὡς καὶ τῶν ἀποδείξεων παραλαβῆς ἀγροτικῶν προϊόντων κατὰ τὰς διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου 2 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ καὶ β) νὰ ρυθμίζονται τὰ τῆς θεωρήσεως καὶ τοῦ τρόπου τηρήσεως ὑπὸ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῶν ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 30 τοῦ παρόντος προβλεπομένων βιβλίων παρακολούθησεως τῆς δημοτικῆς ἢ κοινοτικῆς φορολογίας.

4. Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τῶν ἀρθρῶν 25 ἕως καὶ 34 τοῦ παρόντος ἀρχεῖται τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1957.

α5. Αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 25 ἕως 34 τοῦ παρόντος ἰσχύουν διὰ τοὺς δήμους καὶ τὰς κοινότητας εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν ὁποίων δὲν ἔχει εἰσαχθῆ ἢ ἀναστέλλεται ἡ ἰσχὺς τοῦ Κώδικος φορολογικῶν στοιχείων ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Κώδικος τούτου. Μέχρι τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Κώδικος φορολογικῶν στοιχείων ἢ τῆς ἐπανεφαρμογῆς του διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ τὰ ἀρθρα 25, 26, 28, 29, 30 καὶ 31 τοῦ ἀπὸ 19-12-55 Β. Διατάγματος «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἑνιαῖον κείμενον νόμου τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ τῶν προσόδων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων» καὶ τὰ ἀρθρα 81 ἕως 94 τοῦ Ν. Διατάγματος 3030/54 «περὶ ἀγροφυλακῆς».

Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης παραγράφου ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1957.

Ἄρθρον 35.

(Ἄρθρον 6 παρ. 1 Ν.Δ. 3777/57).

Διὰ Β.Δ. ἐκδιδόμενον τῇ προτάσει τῶν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν δύνανται νὰ ὀρίζεται κατὰ τρόπον διάφορον τοῦ ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Β. Διατάγματος προβλεπομένου, ὁ χρόνος καταβολῆς τοῦ ὑπὲρ τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων φόρου τοῦ ἀρθροῦ 26 τοῦτου ὡς καὶ τῶν τελῶν χαρτοσήμου, ὡς ἐπίσης τὰ ὑποβλητέα εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἐφορον, τοὺς δήμους καὶ τὰς κοινότητας στοιχεῖα ἐπὶ ἀγορᾶς καὶ πωλῆσεως ἀγροτικῶν κλπ. προϊόντων, ὁ τρόπος καὶ ὁ χρόνος τῆς ὑποβολῆς τούτων, αἱ ἐπιβλητέα ἢ ἐπιβληθεῖσαι κυρώσεις καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια ἀναγκαία διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν οἰκείων διατάξεων τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 36.

(Ἄρθρον 13. Ν.Δ. 3570/56).

Αἱ ὑφιστάμεναι συμβάσεις ἐνοικιάσεως τῶν καταργουμένων διὰ τοῦ ἀρθροῦ 25 τοῦ παρόντος φάρων λύονται αὐτοδικαίως ἀπὸ τοῦ χρόνου καταργήσεώς των, ἂνευ οὐδενὸς δικαιώματος τῶν ἐνοικιαστῶν, πλὴν τῆς μειώσεως τοῦ ἐνοικίου ἀναλόγως τῆς προσγενομένης αὐτοῖς ζημίας. Ἡ μείωσις ἐνεργεῖται διὰ πράξεως τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου, ὑποκειμένης εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Νομάρχου.

2. Ταγαρελαίων.

Ἄρθρον 37.

(Ἄρθρον 27 Β.Δ. 19/12/55).

1. Ἐπιβάλλεται ὑπὲρ δήμου ἢ κοινότητος φόρος ἐπὶ τοῦ ἐν τῇ περιφερείᾳ αὐτοῦ παραγομένου ἐλαίου συνιστάμενος εἰς τὴν λήψιν τῶν μετὰ τὴν συλλογὴν τοῦ ἐλαίου ὑπολειπομένων ταγαρελαίων, ἐφ' ὅσον ταῦτα δὲν παραλαμβάνονται παρὰ τοῦ παραγωγοῦ τῶν ἐλαίων.

2. Ἡ βεβαίωσις τοῦ φόρου γίνεται ἐν τοῖς ἐλαιοτριβείοις.

3. Ὁ καθορισμὸς τοῦ τρόπου τῆς συλλογῆς τῶν ταγαρελαίων καὶ τῆς ἐκποιήσεως αὐτῶν ρυθμίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ συμβουλίου.

4. Ἐν περιπτώσει διαφωνίας μεταξὺ δήμου ἢ κοινότητος καὶ ἐργαστασιαρχῶν ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς συλλογῆς τῶν ταγαρελαίων, ἀποφαίνεται ὀριστικῶς ὁ νομάρχης.

5. Ἐλαιοτριβεῖα μὴ διαθέτονα ταγαρελαιοδεξαμενάς δὲν ἐπιτρέπεται νὰ λειτουργοῦν. Ἡ ἀπαγόρευσις δὲν ἰσχύει διὰ τὰ ἔχοντα δαχωριστήρας.

6. Ἐὰν τὸ ἐν τινι Δήμῳ ἢ Κοινοτήτῃ παραγόμενον ἔλαιον προέρχεται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἐξ ἐλαίων παραγωγῆς ὑμῶρων Δήμων ἢ Κοινοτήτων, τὸ ποσὸν τοῦ φόρου, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν δαπανῶν συλλογῆς αὐτοῦ, διανέμεται συμμετρῶς μετὰ τῶν δικαιούχων Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἀναλόγως τῆς ἐλλοιψίσεως ἐξ ἑνὸς ἐκάστου ποσότητος ἐλαίων, δι' ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου τῇ προτάσει τῶν οἰκείων Δημοτικῶν ἢ Κοινοτικῶν Συμβουλίων.

3. Ἀκαλύπτων χώρων.

Ἄρθρον 38.

(Ἄρθρον 32 Β.Δ. 19/12/1955 ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἀρθροῦ 13 τοῦ Ν.Δ. 3777/1957).

1. Ἐπιβάλλεται ὑπὲρ τῶν Δήμων πληθυσμοῦ ἄνω τῶν 20.000, ὡς καὶ τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων τῶν περιφερειῶν τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης καὶ τοῦ πρώην Δήμου Θεσσαλονίκης, ἐτήσιος φόρος ἐπὶ τῶν ἐντὸς τοῦ ἐγκεκριμένου σχεδίου πόλεως ἀκαλύπτων χώρων, ἐφ' ὅσον ἕκαστος τούτων ἀποτελεῖ ἄστιον καὶ οἰκοδομήσιμον οἰκίπεδον κατὰ τὰς ἰσχυούσας διατάξεις καὶ προβάλλει πλευρὰν ἐπὶ ἐγκεκριμένης ὁδοῦ ἢ κοινοχρήστου χώρου.

Ὁ φόρος βαρύνων τὸν κατὰ τὴν 1ην Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους κύριον τοῦ ἀκινήτου, ἐν περιπτώσει δὲ ἐπικαρπίας ἢ νομῆς τὸν ἐπικαρπωτὴν ἢ νομέα, ὑπολογίζεται εἰς ποσοστὸν ἐπὶ τῆς κατὰ τὴν χρονολογίαν ταύτην ἀγοραίας ἀξίας τοῦ ἀκαλύπτου χώρου, ἐφ' ὅσον αὕτη ὑπερβαίνει τὰς 50.000 δραχμὰς κατὰ τὴν ἀκόλουθον κλίμακα.

α) Μέχρις ἀξίας 100.000 δραχμῶν ποσοστὸν 0,250]ο διὰ τὸ πέραν τῶν 50.001 δραχμῶν ποσὸν καὶ

β) Ἀξίας πέραν τῶν 100.001 δραχμῶν ποσοστὸν 0,40 ο]ο προστιθεμένου τοῦ ποσοστοῦ τοῦ προηγουμένου κλίμακῆς.

2. Ἀκαλύπτοι χώροι, ἐφ' ὃν ὑπάρχουν οἰκοδομικὴ ἀξίας μείζονος τοῦ ἐνὸς πέμπτου τῆς ἀξίας αὐτῶν, δὲν ὑπόκεινται εἰς φόρον.

3. Πρὸς ὑπολογισμόν τοῦ κατὰ τὴν παράγραφον 1 φόρου λαμβάνεται τὸν σύνολον τῶν εἰς τὸν αὐτὸν φορολογούμενον ἀνηκόντων καὶ ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ δήμου ἢ κοινότητος κειμένων ἀκαλύπτων χώρων, συσχεμισθῶν ἢ μὴ.

Ἐν περιπτώσει συνιδιοκτησίας τὸ ποσὸν τοῦ φόρου ὑπολογίζεται κατὰ τὸν λόγον τῆς μερίδος ἐκάστου.

4. Ὁ ιδιοκτῆτης ἢ ἐπικαρπωτῆς ἢ νομέας τῶν κατὰ τὴν ἐνοικίαν τῆς παραγράφου 1 χώρων, ὀφείλει νὰ ὑποβάλλῃ κατὰ Ἰανουάριον ἐκάστου ἔτους εἰς τὴν δημοτικὴν ἢ κοινοτικὴν ἀρχὴν, δῆλωσιν τῶν ὑποκειμένων εἰς τὴν φορολογίαν χώρων, ἀναγράφων, ἐν αὐτῇ τὴν θέσιν εἰς τὴν εὐρίσκειται τὸ οἰκίπεδον, τὴν ἔκτασιν, τὴν ἀγοραίαν ἀξίαν αὐτοῦ καὶ τὴν ἀκριβῆ διευθύνσιν τῆς κατοικίας του.

Ἡ δῆλωσις προκατέμπεται ὑπὸ τῆς δημοτικῆς ἢ κοινοτικῆς ἀρχῆς εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῆς ἐπομένης παραγράφου. Εἰς περιπτώσειν παραλείψεως ὑποβολῆς δηλώσεως, ἡ ἐπιτροπὴ προσδιορίζει τὴν ἀξίαν, κατόπιν αἰτήσεως τοῦ Δημάρχου ἢ τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος.

5. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἀποτελεῖται ἐκ τῶν α) νομομηχανικοῦ ἢ ἐτέρου μηχανικοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου ἢ ἐργαζομένου παρὰ τῇ τεχνικῇ ὑπηρεσίᾳ δήμων καὶ κοινοτήτων β) βάσει τοῦ ἀρθροῦ 5 παρ. 5 τοῦ Ν.Δ. 1258/1949, β) ἐνὸς δημοσίου ὑπαλλήλου ἔχοντος τοῖλάχιστον βῶν βαθμῶν καὶ γ) ἐνὸς ἰδιώτου.

Χρὴ γραμματέως ἐκτελεῖ δημοσίως, δημοτικῶς ἢ κοινοτικῶς ὑπάλληλος.

Ἡ Ἐπιτροπὴ συγχροτεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ἢ κατ' ἐξουσιοδότησιν αὐτοῦ, τοῦ Νομάρχου, δι' ἧς ὀρίζεται καὶ ὁ Πρόεδρος καὶ Γραμματεὺς, εἰς ἀπληρωτὰ τῶν μελῶν καὶ τοῦ γραμματέως, ἡ τοπικὴ διαίρεσις αὐτῆς καὶ τὰ κατ' ἀποκοπὴν ἐξοδα κινήσεως τῶν μελῶν καὶ τοῦ γραμματέως, ἅτινα βαρύνουν τὸν οἰκεῖον Δήλον ἢ Κοινότητα.

Ἡ Ἐπιτροπὴ εὐρίσκειται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων δύο τοῦλάχιστον τῶν μελῶν αὐτῆς καὶ τοῦ γραμματέως, ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας νικῶσιν τῆς ψήρου τοῦ Προέδρου.

6. Ἡ Ἐπιτροπὴ βάσει τῆς δηλώσεως τοῦ ὑποχρέου, τῶν ἰδίων τῆς πληροφοριῶν ἢ καὶ ἐτέρων τοιούτων ἐκ δημοσίων ἀρχῶν καὶ μετ' ἐπιτόπιον ἐξέτασιν προβαίνει δι' ἡτιολογημένης ἐκθέσεώς τῆς, ἣν διαβιβάζει εἰς τὸν Δήμαρχον ἢ Πρόεδρον τῆς Κοινότητος, εἰς τὸν προσδιορισμὸν τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 1 ἀξίας ἐκάστου χώρου.

Ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήψεως τῆς ὡς ἄνω ἐκθέσεως ὁ Δήμαρχος ἢ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος προβαίνει εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ βεβαιωτικοῦ καταλόγου, οὗτος ἀπόσπασμα κοινοποιεῖται ἐπὶ ἀποδείξει εἰς ἕνα ἕκαστον τῶν ἐν αὐτῷ περιληφθέντων, ἐφαρμοζομένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 32 τοῦ ἀπὸ 26-7-1955 Β. Διατάγματος «περὶ βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῶν ἐσόδων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων».

7. Πᾶς φορολογούμενος ἐγγραφεὶς εἰς τὸν βεβαιωτικὸν κατάλογον δικαιούται νὰ ἀσκήσῃ τὰ ὑπὸ τοῦ ἀπὸ 28-6-1955 Β. Διατάγματος «περὶ τρόπου ἐπιλύσεως διαφορῶν καὶ ἀμφισβητήσεων ἐπὶ ἐν γένει φορολογικῶν τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων» προβλεπόμενα ἐνδίκῃ μέσα ἐνώπιον τῶν ἐπιτροπῶν ἐπιλύσεως φορολογικῶν διαφορῶν.

Αἱ Ἐπιτροπὴ ἐπιλύσεως φορολογικῶν διαφορῶν εἰσὶν ἀρμόδιαι καὶ διὰ τὴν ἐπίλυσιν διαφορᾶς μεταξὺ δήμου ἢ κοινότητος καὶ φορολογούμενου ἢ ἐνοικιαστοῦ καὶ φορολογούμενου ἀφορώσης τὸν προσδιορισμὸν τῆς ἀγοραίας ἀξίας τοῦ ἀκαλύπτου χώρου.

8. Δὲν ὑπόκειται εἰς τὸν παρόντα φόρον οἱ κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦτου χώροι :

α) Οἱ χρησιμοποιούμενοι ὡς ἐργοστάσια, σιδηροδρομικαὶ ἢ τροχιοδρομικαὶ ἐγκαταστάσεις, σταθμοὶ αὐτοκινήτων, κίνηματοθέατρα καὶ γήπεδα ἀνεγνωρισμένων ἀθλητικῶν σωματείων καὶ ἐκπαιδευτηρίων.

β) Οἱ κατὰ τὴν ἰσχύν τοῦ παρόντος ἀποτελοῦντες δενδροσκεπεῖς ἐκτάσεις, συστηματικὰς γεωργικὰς, κτηνοτροφικὰς, πτηνοτροφικὰς ἢ μελισσοκομικὰς ἐκμεταλλεύσεις καὶ ἐφ' ὅσον χρόνον περαμένουσιν ὡς τοιαῦται.

Τὸ συστηματικὸν τῶν τοιούτων ἐκμεταλλεύσεων βεβαιοῦται ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας γεωργικῆς ὑπηρεσίας.

γ) Οἱ καταλαμβάνομενοι ὑπὸ διατηρητέων ἱστορικῶν ἢ ἀρχαιολογικῶν μνημείων.

δ) Οἱ ὑποκείμενοι εἰς νομίμους περιορισμούς, πλὴν τοῦ ἐνοικιοστασίου, συνεπειᾶ τῶν ὁποίων δὲν ἐπιτρέπεται ἡ παρακώλυται ἢ ἀνοικοδόμησις των.

9. Χῶροι τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἐφ' ὧν ὑπῆρχον οἰκοδομαὶ αἰτίνες κατεστράφησαν ἐκ γεγονότων πολεμικῶν ἢ τοῦ συμμοριτοπολέμου ἢ θεομηνιῶν ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου ἐπὶ μίαν πενταετίαν ἀπὸ τῆς καταστροφῆς των, ἢ ἐφ' ὅσον ἔχει παρέλθει αὕτη, ἐπὶ μίαν τριετίαν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Ν. Δ. 3777/1957.

10. Πλὴν τῶν ἐν ταῖς προηγούμεναις παραγράφοις 8 καὶ 9 καὶ τῶν ἐν ἄρθρῳ 82 τοῦ παρόντος Β. Δ. ἀναφερομένων, οὐδεὶς ἀπαλλάσσεται τοῦ φόρου τοῦ παρόντος ἄρθρου, μὴ ἐφαρμοζομένης οἰασθῆποτε γενικῆς ἢ εἰδικῆς διατάξεως θεσπιζούσης φορολογικὰς ἀπαλλαγᾶς.

11. Τὸ προϊόν τοῦ φόρου τοῦ παρόντος ἄρθρου διατίθεται ἀποκλειστικῶς δι' ἔργα καὶ ἀπαλλοτριώσεις πρὸς ἐφαρμογὴν ἐγγεκριμένων σχεδίων πόλεως.

12. Ἡ ἰσχύς τῶν παρ. 3 ἕως 8 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀνατρέχει ἀφ' ἧς ἤρξατο ἰσχύον τὸ ἄρθρον 32 τοῦ Ν. Δ. 3033/1954. Τὰ βεβαιωθέντα κατὰ τὰς προεισχυούσας διατάξεις ποσᾶ φόρου, ἀπαλλάσσόμενα πάσης προσαυξήσεως, ἀναπροσαρμόζονται ἐξ ὑπαρχῆς τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἐφ' ὅσον ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἀνωτέρω διατάξεων προκύπτουν περιπτώσεις ἀχρεωστήτως εἰσπραχθέντων ταῦτα ἐπιστρέφονται ἀτόκως εἰς τοὺς δικαιούχους εἰς τρεῖς ἴσας ἐτησιας δόσεις ἀρχῆς γενομένης ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1958

4. Ζύθου καὶ οἶνοπνευματωδῶν ποτῶν.

Ἄρθρον 39.

(Ἄρθρον 33. Β. Δ. 19/12/55 κατὰ ἄρθρον 17 παραγρ. 6, Ν. Δ. 3777/57).

Ἐπιβάλλεται ὑπὲρ τῶν δήμων Ἀθηναίων, Πειραιῶς, Θεσσαλονίκης, Μεγαρέων, Πατρέων, Καλαμῶν καὶ Σαλαμίνας φόρος :

α) δέκα τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῆς ἀξίας τοῦ ζύθου εἰς βάρους τῶν ἐπαγγελματιῶν τῶν διαθετόντων τοῦτον ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν κατανάλωσιν διὰ τῶν ἐστικτορίων, ποτοποιείων, οἶνομαγειρείων πολυτελείας καὶ κέντρων διασκέδασης, μὴ ἐπιτρεπομένης τῆς ἐπιπτώσεως τοῦ φόρου εἰς βάρους τῶν καταναλωτῶν,

β) δύο τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῆς ἀξίας χονδρικῆς πωλήσεως ἐμφιαλωμένων οἶνων προσλεύσεως ἐξωτερικοῦ.

Οἱ ὡς ἄνω φόροι βαρύνουν μόνον τὰ καταναλισκόμενα, εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν ὡς ἄνω δήμων, ζύθον καὶ ποτὰ, βεβαιοῦνται δὲ καὶ εἰσπράττονται ἐπὶ τῆς βάσει κανονισμοῦ ψηφισομένου ὑπὸ τοῦ συμβουλίου, ὑποχρεομένων τῶν παραγωγῶν τῶν ὡς ἄνω εἰδῶν ἢ τῶν διαθετόντων ταῦτα πρατηριοῦχων ἢ ἐμπόρων χονδρικῆς πωλήσεως, ὅπως παρακαροῦν τοὺς φόρους καὶ ἀποδίδουν αὐτοὺς εἰς τοὺς δικαιούχους δήμους.

β' ΠΡΟΣΘΕΤΩΝ

1. Περὶ ἐπιβολῆς προσθέτου δημοτικοῦ φόρου ἐπὶ τῶν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσγομένων ἐμπορευμάτων.

Ἄρθρον 40.

(Ἄρθρον 34. Β. Δ. 19/12/1955)

1. Μετὰ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 285 τοῦ Β. Διατάγματος τῆς 17.4-31.7.1936 «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον νόμου τῆς νομοθεσίας περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων» εἰσπραττομένου ὑπὸ τοῦ Δήμαρχοῦ δημοτικοῦ φόρου ἐπὶ τῶν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσγομένων εἰς τὸ Κράτος ἐμπορευμάτων, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν εἰς συμβάσεις μετὰ ξένων Κρατῶν ἀνταναλωθέντων εἰδῶν καὶ τῶν κατ' αὐτὰς ἢ κατὰ τὸ τελωνειακὸν δασμολόγιον ἀτελῶν, συμβεβαιοῦνται καὶ εἰσπράττεται πρόσθετος δημοτικὸς φόρος συνιστάμενος εἰς τὰ πέντε εἰκοστὰ πέμπτα τοῦ κυρίου τοιούτου.

2. Οἱ δήμοι δύνανται δι' ἀποφάσεως τοῦ οἰκεῖου δημοτικοῦ συμβουλίου λαμβανομένης ἕνα τοῦλάχιστον μήνα πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ οἰκεῖου οικονομικοῦ ἔτους, νὰ ἀποφασίζωσιν τὴν διὰ τὸ ἐπόμενον οικονομικὸν ἔτος μείωσιν τοῦ ἀνωτέρω φορολογικοῦ ποσοστοῦ ἐπὶ ὀρισμένων εἰδῶν, ἐφ' ὧν ἄνω θὰ εἰσπράττεται ὀλόκληρον τὸ φορολογικὸν ποσοστόν, θὰ ἀποδίδεται δὲ διὰ τοῦ προϋπολογισμοῦ ὑπὸ τῶν εἰκείων δήμων εἰς τοὺς εἰσχυομένους ἢ ἐπὶ πλέον εἰσπραχθεῖσα διαφορά τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν εἰδῶν τούτων. Ἡ ἀπόφασις τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ὑπόκειται εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν.

3. Τὰ κατὰ τὰς κειμένης διατάξεις παρεχόμενα ποσοστὰ εἰς τὸ προσωπικὸν τῆς τελωνειακῆς ὑπηρεσίας ἐπὶ τῶν ὑπὸ τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς εἰσπραττομένων ἐσόδων ἐκ τοῦ προσθέτου τούτου δημοτικοῦ φόρου δὲν δύναται νὰ υπερβῶσιν τὸ ἐν τοῖς ἑκατὸν τῶν εἰσπράξεων.

4. Διὰ διαταγῶν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν κανονισθῆσονται αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀνωτέρω διατάξεων.

5. Αἱ εἰσπράξεις ἐκ τοῦ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον προσθέτου δημοτικοῦ φόρου κατατίθενται κατὰ μῆνα εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος εἰς πίστωσιν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, ὑπὲρ δι' ἀποφάσεως τοῦ θέλει κανονίζῃ τὰ τῆς διανομῆς αὐτῶν εἰς τοὺς κατὰ τὰ ἀνωτέρω διακλιούχους δήμους, ὡς καὶ πᾶσαν ἀναγκαίαν λεπτομέρειαν.

6. Πρὸς παρακολούθησιν καὶ ἐλεγχον τῶν εἰσπράξεων τοῦ φόρου, ἐλεγχον τῶν μετὰ τὸ Ὑπουργείου καὶ τῆς

Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἀνοικομένων ἐκ τοῦ φόρου τούτου καὶ ἕκαστον οικονομικὸν ἔτος τοκοφόρων λογαριασμῶν καὶ γνωμοδότησιν περὶ τῆς εἰς τοὺς δικαιούχους δήμους διανομῆς τῶν εἰσπράξεων συνιστᾶται Ἐπιτροπὴ, ὀριζομένη δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, πρὸς ἣν παράγεται ἀποζημίωσις ἐκ τῶν εἰσπράξεων τοῦ φόρου ὀριζομένη διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως. Τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης μετέχουσιν ὑπάλληλοι τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν τὸ δὲ σύνολον τῶν μελῶν αὐτῆς συμπεριλαμβάνομένου τοῦ Προέδρου καὶ τῆς γραμματέως, δὲν δύναται ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ ὑπερβῆ τὰ ὅκτια.

2. Ἐπὶ δημοσίου φόρου καταναλώσεως καπνοῦ.

Ἄρθρον 41.

(Ἄρθρον 35. Β.Δ. 19]12]55 καὶ ἄρθρον 12 Ν.Δ. 3777]57).

1. Ἐκ τοῦ εἰσπραττομένου ὑπὸ τοῦ δημοσίου φόρου ἐπὶ τῆς καταναλώσεως καπνοῦ ἀποδίδεται ἐτησίως εἰς τοὺς δήμους καὶ κοινότητας ποσὸν καθοριζόμενον ἕκαστοτε ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἀναλόγως πρὸς τὰς δυνατότητας τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους. Τὸ ποσὸν τοῦτο δὲν δύναται νὰ εἶναι κατώτερον τῶν διακοσίων τεσσαράκοντα ἑκατομμυρίων δραχμῶν.

Ἡ ἀπόδοσις ἐνεργεῖται διὰ τῆς κατὰ τὴν 1ην ἑκάστου μηνὸς καταθέσεως εἰς εἰδικὸν παρά τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος λογισμὸν ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἔσοδον Δήμων καὶ Κοινοτήτων ποσοστοῦ ἐπὶ τοῦ φόρου καταναλώσεως καπνοῦ Α.Ν. 1910]51» τοῦ 1]12 τῆς ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἑκάστου οικονομικοῦ ἔτους ἀναγραφομένης εἰδικῶς πρὸς τοῦτο πιστώσεως.

2. Ἡ κατανομή τοῦ ἀνωτέρω ποσοῦ εἰς τοὺς Δήμους καὶ Κοινότητας γίνεται, ἀναλόγως τῶν ἐσόδων καὶ τῶν ἀναγκῶν τῶν, δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς τῆς παραγράφου 3 τοῦ παρόντος.

3. Αἱ κατανομαὶ ἐνεργοῦνται δι' ἀποφάσεως ἐπιτροπῆς ἑδρευούσης παρά τῷ Ὑπουργεῖῳ Ἐσωτερικῶν καὶ ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως ὡς Προέδρου, τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς Α' Γενικῆς Διευθύνσεως, τοῦ Διευθυντοῦ Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, τοῦ Διευθυντοῦ νομικῶν προσώπων τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, τοῦ Διευθυντοῦ φόρων ὑπὲρ τρίτων τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου καὶ τοῦ τμηματάρχου τοῦ φορολογικοῦ Τμήματος τῆς Διευθύνσεως Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν. Χρὴ γραμματέως τῆς ἐπιτροπῆς ἀσκεῖ εἰσηγητῆς ἢ γραμματέως τῆς Διευθύνσεως Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ὀρίζονται τὰ ἔξοδα κινήσεως τῶν μελῶν καὶ τοῦ γραμματέως τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τὰ τῆς λειτουργίας αὐτῆς.

Ἄρθρον 42.

(Ἄρθρον 36. Β.Δ. 19]12]55)

Διὰ τὴν ἀπόδοσιν εἰς τοὺς δήμους καὶ κοινότητας τοῦ ἐκχωρηθέντος εἰς τὸ δημοσίον ἐσόδου ἐκ τοῦ προσθέτου ποσοστοῦ δύο καὶ ὀγδοήκοντα τοῖς ἑκατὸν (2.80 ο]ο) ἐπὶ τοῦ δημοσίου φόρου ἐπὶ τοῦ καπνοῦ εἰς φύλλα τοῦ προβλεπομένου ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 352 παρ. 1 τοῦ ἀπὸ 17 Ἀπριλίου—31 Ἰουλίου 1926 Βασ. Διατάγματος «περὶ κωδικοποιήσεως τῆς νομοθεσίας δήμων καὶ κοινοτήτων», ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Α.Ν. 34]1936, λαμβάνεται ὑπ' ὄψει τὸ εἰσπραχθὲν ὑπὸ τοῦ δημοσίου ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης ποσὸν κατὰ τὸ προηγουμένον τῆς κατανομῆς ταύτης οικονομικὸν ἔτος.

Ἄρθρον 43.

(Ἄρθρον 37. Β.Δ. 19]12]55)

1. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Α.Ν. 1910]51 τὰ ὑπὲρ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἔσοδα ἐκ τῶν ἐπομένων φόρων περιέρχονται εἰς τὸ Δημοσίον.

α) Τὸ ἐκ τῶν φόρων τῶν ἄρθρων 4 καὶ 5 τοῦ Α.Ν. 843]1948 «περὶ καταργήσεως τῶν φόρων ἐπὶ τῆς κυκλοφορίας τῶν ἀγαθῶν καὶ ἀναπληρώσεως τῶν ἐξ αὐτῶν ἐσόδων».

β) Τὸ πρόσθετον ποσοστὸν 20 ο]ο ἐπὶ τοῦ δημοσίου φόρου ἐπὶ τῶν κληρονομιῶν, κληροδοσιῶν καὶ αἰτίας θανάτου δωρεῶν τὸ προβλεπόμενον ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 316 τοῦ ἀπὸ 17 Ἀπριλίου—31 Ἰουλίου 1926 Β. Β]τος «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον νόμου τῆς Νομοθεσίας περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων» ὡς ἀντεκατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Α.Ν. 2563]1940 καὶ ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 1438]1942.

γ) Τὸ πρόσθετον ποσοστὸν 7,50 ο]ο ἐπὶ τοῦ δημοσίου φόρου ἐπὶ τῆς μεταβιβάσεως ἀκινήτων τὸ προβλεπόμενον ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 4 παράγραφος 3 τοῦ Νόμου 1587]1950.

δ) Τὸ πρόσθετον ποσοστὸν 2,80 ο]ο ἐπὶ τοῦ δημοσίου φόρου ἐπὶ τοῦ καπνοῦ εἰς φύλλα τὸ προβλεπόμενον ὑπὸ τοῦ ἄρθρ. 352 παρ. 1 τοῦ ἀπὸ 17 Ἀπριλίου—31 Ἰουλίου 1926 Β. Διατάγματος «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον νόμου τῆς Νομοθεσίας περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων», ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Α.Ν. 34]1936.

2. Αἱ δι' εἰδικῶν νόμων, λόγῳ καταργήσεως φορολογιῶν, χορηγούμεναι εἰς τοὺς Δήμους καὶ Κοινότητας ἐπιχορηγήσεις καταργοῦνται διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος.

3. Τὸ διὰ τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Α.Ν. 324]1945 προβλεπόμενον ἔσοδον ἐκ τοῦ ποσοστοῦ ὑπὲρ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἐπὶ δημοσίων φόρων καταργεῖται.

Ἄρθρον 44.

(Ἄρθρον 38. Β.Δ. 19]12]55)

1. Τὸ ἐκ τοῦ ἄρθρου 41 ἔσοδον ὑπὲρ Δήμων καὶ Κοινοτήτων διατίθεται ἀποκλειστικῶς παρά τούτων δι' ἐκτέλεσιν καὶ μόνον τοπικῶν ἔργων κοινῆς ὠφελείας.

Δύνανται οἱ Δήμοι καὶ αἱ Κοινότητες νὰ διαθέσωσι τὸ ὡς ἄνω ἔσοδον διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀνωτέρω ἔργων, διὰ τῶν ὧν συμμετέχουσι Συνδέσμων Δήμων καὶ Κοινοτήτων, οἵτινες ἔχουσι σκοπὸν μόνον τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων κοινῆς ὠφελείας.

2. οἱ ἐκτελοῦντες τὴν Ταμειακὴν Ὑπηρεσίαν τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων καὶ τῶν Συνδέσμων Δήμων ἢ Κοινοτήτων ὑποχρῶνται νὰ καταθέσωσιν εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων τὸ ἐκ τοῦ ὡς ἄνω φόρου ἔσοδον, ὑπὲρ ἀναλαμβάνουσι πρὸς ἐξόφλησιν χρηματικοῦ ἐντάλματος ἐκδοθέντος πρὸς πληρωμὴν διαπάνης εἰς ἐκτέλεσιν ἔργου. Οἱ παραβαίνοντες τ' ἀνωτέρω Ταμῖαι διώκονται πειθαρχικῶς καὶ ποινικῶς ἐπὶ παραβάσει καθήκοντος, καταλογίζεται δὲ εἰς βάρος τῶν, δι' ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου, πᾶσα γενομένη ἀνάληψις χρημάτων ἐκ τοῦ ἐσόδου τούτου, δι' οἰκονομικῶν ἄλλων αἰτίων.

Εἰς τὰς αὐτὰς εὐθύναις ὑπόκεινται οἱ Δήμαρχοι καὶ Προέδροι Κοινοτήτων ἢ Προέδροι Συνδέσμων Κοινοτήτων καὶ οἱ ὑπεύθυνοι δημοτικοὶ ἢ κοινοτικοὶ ὑπάλληλοι, οἵτινες διὰ πράξεων ἢ διαταγῶν τῶν ἠθέλων μεταβάλλει τὸν σκοπὸν τῆς διαθέσεως τοῦ ὡς ἄνω ἐσόδου.

Ἄρθρον 45.

(Ἄρθρον 39. Β.Δ. 19]12]55)

Διὰ νὰ ἀνταπεξέλωσιν οἱ Δήμοι καὶ Κοινότητες εἰς τὰς διαπάνας συντηρήσεως ὑπηρεσιῶν κοινῆς ὠφελείας καὶ Ἀγαθουργῶν Ἰδρυμάτων, ἐπιτρέπεται ὅπως τὸ ἀποδιδόμενον αὐτοῖς ποσὸν, κατὰ τὸ ἄρθρον 41, διατίθεται καὶ διὰ τὸν σκοπὸν αὐτόν.

Ἄρθρον 46.

(Ἄρθρον 40. Β.Δ. 19]12]55)

Ἐκ τοῦ ἀποδιδόμενου συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 41 τοῦ παρόντος ποσοῦ εἰς ἀναπλήρωσιν τοῦ περιελθόντος εἰς τὸ δημοσίον προσθέτου ὑπὲρ τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων φόρου 2,80 ο]ο ἐπὶ τοῦ δημοσίου φόρου καπνοῦ εἰς φύλλα, περὶ οὗ τὸ ἄρθρον 43, ποσοστὸν μέχρι 20 ο]ο δύναται νὰ διατεθῇ διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν διαπανῶν διοικήσεως τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων, κατὰ παρέκκλισιν τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 41.

Τὸ ὡς ἄνω ποσοστὸν ὀρίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου, ἐφ' ὅσον διαπιστωθῇ ὅτι δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ ἀντιμε-

τώπις τῶν ἐξόδων διοικήσεως ἐξ ἄλλων τοπικῶν φορολογικῶν.

*Ἀρθρον 47.

(*Ἀρθρον 41. Β.Δ. 19]12]55)

1. Διὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς ὑπηρεσίας τῆς διανομῆς εἰς τοὺς Δήμους καὶ Κοινότητας τοῦ Κράτους τῶν ἐσόδων τῶν ἄρθρων 40 καὶ 41 τοῦ παρόντος, τὴν τήρησιν τῶν οὐκείων λογαριασμῶν ὡς καὶ τὴν παρακολούθησιν τῆς τακτικῆς καὶ ἐγκαίρου ἀποδόσεως τῶν ἐσόδων τῶν ἀνωτέρω φορολογικῶν εἰς τοὺς δικαιούχους Δήμους καὶ Κοινότητας ἐπιτρέπεται ὡς δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν ἀποσπῶνται ἐκ μὲν τῶν Δήμων ἢ Κοινοτήτων τῆς περιφέρειας τῆς Διοικήσεως Πρωτευούσης μέχρι πέντε ὑπαλλήλων καὶ τριῶν δακτυλογράφων εἰς τὴν οὐκείαν ὑπηρεσίαν τῆς Ἀ' Γενικῆς Διευθύνσεως τοῦ Ὑπουργείου τούτου καὶ ἐνδὲς ἢ δύο ὑπαλλήλων δι' ἑκάστην τῶν λοιπῶν Νομαρχικῶν τοῦ Κράτους ἐκ τῶν Δήμων ἢ Κοινοτήτων τῆς περιφέρειας τῆς οὐκείας Νομαρχίας.

Ἐν περιπτώσει ἐλλείψεως τοιούτων ὑπαλλήλων ἀποσπῶνται ἡμερημίθιοι προσλαμβανόμενοι πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον διὰ συνεργείου.

Εἰς τοὺς ἀνωτέρω παρέχονται τὰ ἐξοδα κινήσεως τῶν ὀριζόμενα δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν.

3. Ἐκ τοῦ δημοσίου εἰδικοῦ τέλους ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος τῶν οἰκοδομῶν.

*Ἀρθρον 48

(*Ἀρθρον 3. Ν.Δ. 3777]57)

Ἐπὶ τοῦ εἰσπραττομένου ὑπὸ τοῦ δημοσίου εἰδικοῦ τέλους ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος τῶν οἰκοδομῶν τῶν κειμένων ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης, τοῦ ἐπιβεβλημένου διὰ τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ Ν.Δ. 2916]54, οὐτινος ἡ λογὴ παρατείνεται ἐπὶ πενταετίαν ἀπὸ τῆς λήξεώς του, ποσοστὸν ἴσον πρὸς τὸ ἐν τρίτον ἀποδίδεται ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1960 εἰς τοὺς δήμους καὶ τὰς κοινότητας τῆς περιφέρειας τῆς τέως διοικήσεως Πρωτευούσης.

Τὸ ποσοστὸν τοῦ ἀνωτέρω εἰδικοῦ τέλους κατατίθεται ἀμελλῆτι ὑπὸ τοῦ εἰσπράττοντος τοῦτο δημοσίου ταμείου εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθητῶν καὶ Δανείων εἰς χρηματικὸν λογαριασμὸν ὑπὸ τὸν τίτλον ὡς ἐσοδὸν δήμων περιφέρειας τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης ἐκ ποσοστοῦ τοῦ εἰδικοῦ τέλους ὑδρεύσεως κλπ. καὶ κατανέμεται μετὰ τῶν δήμων καὶ τῶν κοινότητων τῆς περιφέρειας τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 41 τοῦ παρόντος.

4. Ἐκ τοῦ συμπληρωματικοῦ ἀναλογικοῦ φόρου ἐπὶ εἰσοδημάτων ἐξ οἰκοδομῶν.

*Ἀρθρον 49

(*Ἀρθρον 4. Ν.Δ. 3777]57)

Ὁ κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Ν.Δ. 3323] 1955 ἀπὲρ φορολογίας εἰσοδήματος, συμπληρωματικὸς ἀναλογικὸς φόρος ἐπὶ τῶν εἰσοδημάτων ἐξ οἰκοδομῶν ἀπὸ τοῦ οικονομικοῦ ἔτους 1958 (εἰσοδήματα ἔτους 1957) κατατίθεται ἀμελλῆτι ὑπὸ τοῦ εἰσπράττοντος τοῦτον Δημοσίου Ταμείου εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθητῶν καὶ Δανείων εἰς χρηματικὸν λογαριασμὸν ὑπὸ τὸν τίτλον «ἐσοδὸν Δήμων ἐξ ἀναλογικοῦ φόρου οἰκοδομῶν» καὶ ἀποδίδεται ὡς ἑξῆς :

α) Εἰς τὸν Δήμον Ἀθηναίων ποσοστὸν τεσσαράκοντα τοῖς ἑκατῶν (40]ο).

β) Εἰς τὸν Δήμον Θεσσαλονίκης ποσοστὸν εἴκοσι πέντε τοῖς ἑκατῶν (25]ο) καὶ

γ) Εἰς τὸν Δήμον Πειραιῶς ποσοστὸν δέκα τοῖς ἑκατῶν (10]ο).

Τὸ ὑπόλοιπον εἴκοσι πέντε τοῖς ἑκατῶν (25]ο) περιέρχεται εἰς τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 41 τοῦ παρόντος λογαριασμὸν καὶ κατανέμεται μετὰ τῶν ἄρθρων δήμων.

Τὸ κατὰ τὰ παρὸν ἄρθρον ἐσοδὸν διατίθεται ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων ἐφαρμοζομένης ἀναλόγως τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν.Δ. 3777]1957.

Ἐιδικώτερον τὸ περιεργόμενον εἰς τὸν Δήμον Θεσσαλονίκης ποσοστὸν διατίθεται ἐξ ὁλοκλήρου :

α) διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν τεχνικῶν ἔργων ὁλοκλήρου τῆς περιφερειακῆς τάφρου ὡς καὶ διὰ τὴν ἀποζημίωσιν τῶν λόγῳ τῆς κατασκευῆς ταύτης ἀπαλλοτριουμένων κτισμάτων, οἰκοπέδων καὶ ἄγρων.

β) διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ ὑπογείου καὶ ὑποβρυχίου δικτύου ἀπογοτεύσεως ὑμβρίων καὶ ἀκαθάρτων ὑδάτων καὶ τοῦ σχετικοῦ ἀντλιοστασίου τοῦ διαμορφουμένου παραλιακοῦ χώρου ἀπὸ Λευκοῦ Πύργου μέχρι τῶν ἐγκαταστάσεων τοῦ Ἰστιοπλοικοῦ Ὀμίλου.

γ) διὰ τὴν διαμόρφωσιν καὶ φύτευσιν τῶν δημιουργουμένων ἐκ τοῦ νέου σχεδίου πάρκων.

δ) διὰ τὴν ἀποζημίωσιν τῶν ἀπαλλοτριουμένων λόγῳ τοῦ νέου σχεδίου κτισμάτων καὶ οἰκοπέδων καὶ

ε) διὰ τὴν ἐπικάλυψιν ὁλοκλήρου τοῦ ρέμματος Ρήγγα Φεραίου Νεαπόλεως—Θεσσαλονίκης.

*Ἀρθρον 50.

(*Ἀρθρον 42. Β.Δ. 19]12]55)

5. Εἰσφορά.

1. Ἐπιβάλλεται ὑπὲρ τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων πρόσθετον ποσοστὸν τρία τοῖς ἑκατῶν (3]ο) ἐπὶ τῶν κάτωθι δημοσίων φόρων τῶν ἀπὸ τοῦ 1954—55 καὶ ἐφεξῆς οικονομικῶν ἔτων :

α) τῶν κατηγοριῶν Α', Β', Δ' καὶ Ζ' τοῦ κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων, προκειμένου περὶ νομικῶν προσώπων.

β) τοῦ φόρου κληρονομικῶν, δωρεῶν, προικῶν καὶ κερδῶν ἐκ λαχείων καὶ

γ) τοῦ φόρου μεταβιβάσεως ἀκινήτων.

2. Τὸ ποσοστὸν βεβαιεῖται καὶ εἰσπράττεται μετὰ τοῦ δημοσίου φόρου καὶ κατατίθεται ἀμελλῆτι ὑπὸ τοῦ εἰσπράττοντος δημοσίου ταμείου εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθητῶν καὶ Δανείων εἰς χρηματικὸν λογαριασμὸν ὑπὸ τὸν τίτλον «Δημοτικὴ καὶ κοινοτικὴ εἰσφορά ἄρθρου 37 Ν. Δ]τος 3033]54».

3. Τὸ πρὸ τῆς εἰσφορᾶς κατανέμεται ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 41 μετὰ τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων κατ' ἀνάγκην τοῦ πληθυσμοῦ αὐτῶν, ὡς προκύπτει ἐκ τῆς τελευταίας ἐπισημῆς ἀπογραφῆς τοῦ Κράτους.

4. Τὸ ἀποδιδόμενον ποσὸν διατίθεται ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων κοινῆς ὠφελείας.

Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων ἐνδιαφέροντος πλείονος δήμων ἢ κοινότητας, ὁ νομάρχης δύναται νὰ ὀρίσῃ τὴν ἀποκλειστικὴν διάθεσιν τοῦ ἀναλογοῦντος εἰς ἕκαστον δῆμον ἢ κοινότητα ποσοῦ.

Δ'. ΕΞ ΕΙΣΦΟΡΩΝ

1. Ἐκουσία εἰσφορά.

*Ἀρθρον 51.

(*Ἀρθρον 43. Β.Δ. 19]12]55)

1. Προκειμένου περὶ ἔργου ἥσπονδος ἐνδιαφέροντος ὁ ὠφελούμενος ἐκ τῆς ἐκτελέσεως αὐτοῦ δύναται νὰ εἰσφέρῃ τὴν δαπάνην ἢ μέρος ταύτης εἰς τὸν δῆμον ἢ κοινότητα. Ἐκαστος τῶν ὠφελουμένων δὲν νὰ παραδώσῃ εἰς τὸν δήμαρχον ἢ πρόεδρον κοινότητας δήλων, ἐν τῇ ὑποίᾳ νὰ ἀναγράφεται τὸ εἰσφερόμενον ποσὸν καὶ ἡ αἰτία τῆς εἰσφορᾶς.

Περὶ τῆς ἀπαδοχῆς τῆς εἰσφορᾶς, τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ἔργου καὶ τοῦ χρόνου καθ' ὃν θὰ ἐκτελεσθῇ ἀποφασίζεται τὸ συμβούλιον, ἐφ' ὅσον τὸ συνολικῶς προσφερόμενον ποσὸν δὲν εἶναι κατώτερον τοῦ ἡμίσεος τῆς ἀπαιτουμένης δαπάνης διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου.

Αἱ δηλώσεις καὶ ἡ ἀπόφασις τοῦ συμβουλίου ἀποτελοῦν τὸν τίτλον βεβαιώσεως τῆς εἰσφορᾶς.

2. Ἀποφασισθείσης τῆς ἀποδοχῆς τῆς εἰσφορᾶς, ἡ ἐκτέλεσις τοῦ ἔργου εἶναι ὑποχρεωτικὴ μέχρι καὶ τοῦ ἐπιμένου οικονομικοῦ ἔτους, χωρὶς νὰ εἶναι ἀπαραίτητος ἡ ἀναγραφή του εἰς τὸ ἐτήσιον γενικὸν πρόγραμμα ἐκτελεστέων ἔργων.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν δὲν ἤθελε πραγματοποιηθῆ δι' οἰονδήποτε λόγον τὸ ἔργον, ἡ εἰσφορά ἀποδίδεται εἰς τοὺς δικαιούχους κατὰ τὴν ἀποφάσεως τοῦ δημάρχου ἢ προέδρου κοινότητος, εὐθυνομένου ἀτομικῶς διὰ τὴν ἀπόδοσιν ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω προθεσμίας.

3. Τὸ ἐκ τῆς εἰσφορᾶς ἔσοδον διατίθεται ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ σκοποῦ δι' ὃν κατετέθη.

2. Ὁφελουμένων ἐκ τῆς ἐκτελέσεως ἔργων.

Ἄρθρον 52.

(Ἄρθρον 44 τοῦ ἀπὸ 19 Δεκεμβρίου 1955 Βασ. Διατάγματος ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 14 Ν.Δ. 3777]57).

1. Κατὰ τὰς περιπτώσεις ἐκτελέσεως δαπάναις δήμου ἢ κοινότητος ἢ συνδέσμου δήμων ἢ κοινοτήτων ἔργων ἰδιαιτέρως σημαντικῶν (διάνοιξις ἢ οὐσιώδης διαμόρφωσις εὐρέων κοινοχρήστων χώρων, ὁδῶν, ἀλσῶν, πλατειῶν, δίκτυα ἀρδεύσεως, ὑδρεύσεως, ἀποχετεύσεως, ἐγγυεῖς βελτιώσεις), συνεπεῖα τῶν ὁποίων οὐσιωδῶς βελτιοῦται καὶ ἀναπτύσσεται ἡ περιοχή καὶ ἐπαυξάνεται ἡ ἀξία τῶν παρακειμένων καὶ ἐν γένει τῶν ὠφελουμένων ἐκ τῶν ἔργων τούτων ἀστικῶν ἢ ἀγροτικῶν κτημάτων, ἐπιβάλλεται εἰσφορά ὑπὲρ τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος ἢ τοῦ συνδέσμου, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου κεῖνται τὰ ὠφελούμενα ἀκίνητα, ὑπολογιζομένη ἐπὶ τῆς, λόγω τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ἔργου, ἐπελθούσης προσαυξήσεως ἐπὶ τῆς ἀρχικῆς ἀξίας ἐκάστου ἀκινήτου.

2. Ἡ εἰσφορά ὑπολογίζεται εἰς ποσοστὸν 15 ο)ο ἐπὶ τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον προσαυξήσεως.

Τὸ συνολικὸν ποσὸν τῆς εἰσφορᾶς διὰ πάντα τὰ ὠφελούμενα ἀκίνητα δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ ἥμισυ τῆς διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν οἰκείων ἔργων διατεθείσης ὀλικῆς δαπάνης. Ἐὰν ἡ συνολικὴ εἰσφορά ὑπερβαίη τὸ ἀνωτέρω ὄριον, τὸ ἐπὶ πλεόν ποσὸν ἐκπίπτει μειουμένης ἀναλόγως τῆς εἰσφορᾶς ἐκάστου ὑποχρέου.

Διὰ τὰ αὐτὰ ἀκίνητα μία μόνον εἰσφορά βεβαιοῦται καὶ εἰσπράττεται, ἀνεξαρτήτως μεταγενεστέρως ἐκτελέσεως νέων ἔργων, ἐντὸς μιᾶς πενταετίας.

3. Ἡ εἰσφορά βαρύνει τὸν κύριον τοῦ ὠφελουμένου ἀστικοῦ ἢ ἀγροτικοῦ κτήματος, ἐν περιπτώσει δὲ ἐπικαρπίας ἢ νομῆς, τὸν ἐπικαρπωτὴν ἢ νομέα.

Ἐὰν ὑφίσταται δικαίωμα δουλείας, τὸ ποσὸν τῆς εἰσφορᾶς ἐπιμερίζεται μεταξὺ τοῦ ἔχοντος τὸ δικαίωμα τοῦτο καὶ τοῦ κυρίου ἢ ἐπικαρπωτοῦ ἢ νομέως, ἐκάτερος δὲ ὑποχρεοῦται εἰς τὴν καταβολὴν μέρους τῆς εἰσφορᾶς ἀναλόγως πρὸς τὴν ἀξίαν ἣν ἔχει τὸ δικαίωμα αὐτοῦ ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἀξίαν τοῦ κτήματος.

Ἐὰν ὑφίσταται μισθωσις παρατεινομένη ἀναγκαστικῶς ὑπὸ τοῦ ἐνοικιοστασίου, ἡ εἰσφορά μειοῦται κατὰ τὸν λόγον τοῦ ἐλευθέρου μισθώματος πρὸς τὸ καταβαλλόμενον τοιοῦτον.

4. Τὸ δημοτικὸν ἢ κοινατικὸν συμβούλιον ἢ τὸ συμβούλιον τοῦ συνδέσμου δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ ὑποκειμένης εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Νομάρχου α) καθορίζει ἐν ἐκάστῳ τῶν ἀκινήτων ὑπὲρ τῶν ὁποίων προκύπτει ὠφέλεια ἐκ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ἔργου, ἐπιβεβαιοῦν ἅμα ὅτι τὸ ἔργον ἐμπίπτει εἰς τὴν ἐννοιαὴ τῆς παραγράφου 1 καὶ προσδιορίζον τὸ εἶδος καὶ τὴν ἔκτασιν τῆς ἐπελθούσης ὠφελείας, β) βεβαίῳ τόσον τὴν πρὸ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ἔργου ἀξίαν, ὡς καὶ τὴν ἐκ τῆς ἐκτελέσεως αὐτοῦ ἐπελθούσαν ἐπαύξησιν ἐπὶ τῆς ἀρχικῆς ἀξίας ἐκάστου ἀκινήτου καὶ γ) ὀρίζει τὴν καταβλητέαν ὑφ' ἐκάστου ὑποχρέου εἰσφορᾶν.

5. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀπόφασις τοῦ συμβουλίου πλήρως ἠτιολογημένη, ἐκδίδεται μετὰ γνώμην τοῦ οικονομικοῦ ἐφόρου τῆς περιφερείας, ἐν ἣ κεῖνται τὰ ὠφελούμενα ἀκίνητα. Ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐγκρίσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ συμβουλίου ὑπὸ τοῦ Νομάρχου ὁ δήμαρχος ἢ πρόεδρος τῆς κοινότητος ἢ πρόεδρος τοῦ συνδέσμου προβαίνει εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ βεβαιωτικοῦ καταλόγου ἐφαρμοζομένων κατ' ἀναλογίαν τῶν διατάξεων τοῦ δευτέρου ἐδαφρίου τῆς παραγράφου β καὶ τῆς παραγράφου 7 τοῦ ἄρθρου 38 τοῦ παρόντος.

6. Ἡ κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους βεβαιωθείσα εἰσφορά εἰσπράττεται εἰς ἑξ ἴσας ἐτησίας δόσεις, τῆς πρώτης ἀρχομένης ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μεθεπομένου ἀπὸ τῆς ὀριστικῆς βεβαιώσεως μηνός.

Ἐν περιπτώσει μεταβιβάσεως τοῦ ἀκινήτου καθίστανται ἀπαιτητὰ καὶ αἱ μὴ ληξιπρόθεσμοι δόσεις.

7. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ὠφελουμένων ἐκ τῆς ἐκτελέσεως ἔργων κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 51 τοῦ παρόντος Β. Διατάγματος, ὅστινες δὲν συμμετέσχον εἰς τὴν δαπάνην δι' ἑκουσίας εἰσφορᾶς.

8. Τὸ ἐκ τῆς εἰσφορᾶς τοῦ παρόντος ἄρθρου ἔσοδον διατίθεται ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων κοινῆς ὠφελείας.

9. Ἡ ἰσχὺς τῶν παραγρ. 1 ἕως 6 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀνατρέχει ἀφ' ἧς ἤρξατο ἰσχύον τὸ ἄρθρον 39 τοῦ Ν.Δ. 3033]1954, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ ἀναλόγως τῶν διατάξεων τῆς παραγρ. 12 τοῦ ἄρθρου 38 τοῦ παρόντος.

3. Ἐπεκτάσεως σχεδίου πόλεως

Ἄρθρον 53.

(Ἄρθρον 45 τοῦ ἀπὸ 19 Δεκεμβρίου 1955 Β. Διατάγματος ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ Ν.Δ. 3777]1957).

1. Ἐν περιπτώσει ἐπεκτάσεως τοῦ σχεδίου πόλεως δήμου ἢ κοινότητος οἱ ἰδιοκτῆται ἢ νομέες οἰκοπέδων, αἵτινα περιλαμβάνονται εἰς τὸ νέον σχέδιον ὑποχρεοῦνται εἰς καταβολὴν εἰσφορᾶς ἐπὶ τῆς ἀξίας αὐτῶν κατὰ τὸν χρόνον τῆς δημομοσιεύσεως τοῦ περὶ ὑπαγωγῆς τῶν εἰς τὸ σχέδιον πόλεως Βασ. Διατάγματος, ὡς ἐξῆς:

α) Ἐπὶ ἀξίας οἰκοπέδων μέχρι 25.000 δραχμῶν, ὑποχρεοῦνται εἰς εἰσφορᾶν δέκα τοῖς ἑκατὸν (100]ο), β) ἐπὶ ἀξίας οἰκοπέδων πλεόν τῶν δραχμῶν 25.000 καὶ μέχρι 35.000 δραχμῶν ὑποχρεοῦνται εἰς εἰσφορᾶν δέκα πέντε τοῖς ἑκατὸν (150]ο) διὰ τὸ πλεόν τῶν 25.000 δραχμῶν ποσόν, προστιθεμένου τοῦ ποσοστοῦ τοῦ προηγουμένου κλιμακίου, γ) ἐπὶ ἀξίας οἰκοπέδων πλεόν τῶν 35.000 δραχμῶν εἰκοσι πέντε τοῖς ἑκατὸν (250]ο) διὰ τὸ πλεόν τῶν 35.000 δραχμῶν ποσόν, προστιθεμένων τῶν ποσοστῶν τῶν προηγουμένων κλιμακίων.

Πρὸς ὑπολογισμόν τῆς εἰσφορᾶς λαμβάνεται τὸ σύνολον τῶν εἰς τὸν αὐτὸν φορολογούμενον ἀνηκόντων καὶ ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ δήμου ἢ κοινότητος κειμένων οἰκοπέδων συνεχομένων ἢ μὴ.

2. Ἡ ἀξία τοῦ οἰκοπέδου καθορίζεται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν παραγράφων 4-7 τοῦ ἄρθρου 38 τοῦ παρόντος. Εἰς τὴν ἀξίαν τοῦ οἰκοπέδου δὲν συνυπολογίζεται ἡ ἀξία τῶν ἐπ' αὐτῶν κτισμάτων.

3. Ἡ εἰσφορά καταβάλλεται κατὰ τὸ ἥμισυ εἰς ἑξ ἴσας ἐτησίας δόσεις, τῆς πρώτης καταβαλλομένης τὴν 1ην τοῦ μεθεπομένου ἀπὸ τῆς βεβαιώσεως μηνός, κατὰ δὲ τὸ ἕτερον ἥμισυ κατὰ τὴν χορήγησιν τῆς ἀδείας οἰκοδομῆς. Ἐφ' ὅσον ὁμοῦς ἔχει ἤδη ἀνεγερθῆ οἰκοδομῆ, ἡ εἰσφορά καταβάλλεται εἰς ἑξ ἴσας ἐτησίας δόσεις.

Ἐν περιπτώσει μεταβιβάσεως καθίσταται ἀπαιτητὴ ὁλόκληρος ἡ εἰσφορά, βαρύνουσα τὸν κατὰ τὸν χρόνον τῆς δημομοσιεύσεως τοῦ περὶ ὑπαγωγῆς εἰς τὸ σχέδιον Βασ. Διατάγματος ἰδιοκτῆτην ἢ νομέα τοῦ οἰκοπέδου, καὶ καταβάλλεται πρὸ τῆς συντάξεως τοῦ οἰκείου συμβολαίου.

4. Δι' ἀκίνητα μὴ οἰκοδομησιμα, δυνάμενα ὁμοῦς νὰ καταστῶσι τοιαῦτα διὰ τακτοποιήσεως ἢ προσκυρώσεως, ἡ ὑποχρέωσις καταβολῆς τῆς εἰσφορᾶς ἀρχεται μετὰ τὴν συντέλεσιν τῆς τοιαύτης τακτοποιήσεως ἢ προσκυρώσεως διὰ καταβολῆς τῆς νομίμου ἀποζημιώσεως καὶ μεταγραφῆς εἰς τὰ οἰκεία βιβλία μεταγραφῶν τῆς σχετικῆς πράξεως, τῆς εἰσφορᾶς πάντως ὑπολογιζομένης βάσει τῆς πρὸ τῆς τακτοποιήσεως ἢ προσκυρώσεως τοῦ ἀκινήτου ἀξίας αὐτοῦ.

5. Τὰ ἐκ τοῦ παρόντος ἄρθρου ἔσοδα διατίθενται δι' ἔργα καὶ ἀπαλλοτριώσεις ὑπὲρ τοῦ εἰσερχομένου εἰς τὸ σχέδιον χώρου.

6. Τῆς εἰσφορᾶς τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀπαλλάσσονται οἱ σεισμόπληκτοι τῶν περιοχῶν Ἰονίων Νήσων, Θεσσαλίας, Στερεᾶς Ἑλλάδος καὶ Πελοποννήσου δι' οἰκόπεδα κείμενα εἰς

τάς περιφέρειάς ταύτας, ἐπὶ μίαν πενταετίαν, ἀφ' ἧς ἐλαβόν χώραν οἱ σεισμοί, εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ οἰκείου δήμου ἢ κοινότητος.

7. Τῆς εἰσφορᾶς ἐξαιροῦνται παλαιοὶ συγκεκριημένοι συνοικισμοὶ εἰς πόλεις ἢ κωμόπολεις, ὧν τὸ σχέδιον εὐρίσκειται ὑπὸ κατάρτισιν ἢ δὲν ὠλοκληρώθη εἰσέτι, ἐφ' ὅσον τοῦτο ἤθελε διαπιστωθῆ ὑπὸ ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ δημάρχου ἢ προέδρου κοινότητος, τοῦ νομομηχανικοῦ καὶ τοῦ οικονομικοῦ ἐφόρου.

Ἡ διάταξις τῆς παρούσης παραγράφου δὲν ἰσχύει διὰ τοὺς δήμους καὶ κοινότητας τῆς τέως διοικήσεως πρωτεύουσας καὶ τοῦ τέως Δήμου Θεσσαλονίκης.

8. Ἡ ἰσχὺς τῶν παραγράφων 2—7 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ὡς καὶ τοῦ ἀρθροῦ 18 τοῦ Ν. Δ. 3388 [55] ἀνατρέχει ἀφ' ἧς ἤρξετο ἰσχύον τὸ ἀρθρον 40 τοῦ Ν. Διατάγματος 3033 [54]. Τὰ βεβαιωθέντα κατὰ τὰς προϋσχοῦσας διατάξεις ποσᾶ εἰσφορᾶς ἀναπροσαρμόζονται ἐξ ὑπαρχῆς, τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἀρθροῦ.

Ἐφ' ὅσον ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἀνωτέρω διατάξεων προκύπτουν περιπτώσεις ἀρχειωσῆτος, εἰσπραχθέντων, ταῦτ' ἐπιστρέφονται ἀτόκως εἰς τοὺς δικαιούχους εἰς τρεῖς ἔσας ἐτησιαίας δόσεις, ἀρχῆς γενομένης ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1958

4. Τροποποιήσεως σχεδίου πόλεως.

Ἄρθρον 54.

(Ἄρθρον 16 Ν. Δ. 3777 [1957]).

1. Ἐπιβάλλεται ὑπὲρ Δήμου ἢ Κοινότητος ἐφ' ἅπαξ εἰσφορὰ ἐπὶ τῆς ὑπεραξίας τῶν ἀκινήτων οικοδομουμένων ἢ μὴ, ἣν κτῶνται ταῦτα ἐκ τῆς τροποποιήσεως τοῦ ἐγκεκριμένου σχεδίου πόλεως.

α) Λόγω διανοίξεως ὁδῶν ἐντός ἐγκεκριμένων οικοδομικῶν τετραγώνων.

β) Λόγω μειώσεως τῶν συντελεστῶν ἀρτιότητος τῶν οἰκοπέδων.

γ) Λόγω αὐξήσεως τῆς ἐπιτρεπομένης ἐκμεταλλεύσεως αὐτῶν κατ' ἕκτασιν καὶ ὕψος ἢ τοῦ ἐνός ἐκ τούτων.

2. Ἡ εἰσφορὰ ὀρίζεται εἰς ποσοστὸν 30 ο) ὅ ἐπὶ τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον 1 αὐξήσεως τῆς ἀξίας τοῦ ἀκινήτου.

3. Ὑπόχρεος πρὸς καταβολὴν τῆς εἰσφορᾶς τυγχάνει ὁ κύριος τοῦ ἀκινήτου, ἐν περιπτώσει δὲ ἐπικαρπίας ἢ νομῆς ὁ ἐπικαρπωτῆς ἢ νομεύς.

4. Ὁ προσδιορισμὸς τῆς ὑπεραξίας ἣν κτῶται τὸ ἀκίνητον ὀρίζεται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν παραγράφων 4—7 τοῦ ἀρθροῦ 38. τοῦ παρόντος

5. Δι' ἀκίνητα μὴ οικοδομήσιμα δυνάμενα ὁμοῦς νὰ καταστῶσι τοιαῦτα διὰ τακτοποιήσεως ἢ προσκυρώσεως, ἢ ὑπεχρέωσις καταβολῆς τῆς εἰσφορᾶς ἄρχεται μετὰ τὴν συντέλειαν τῆς τοιαύτης τακτοποιήσεως ἢ καὶ προσκυρώσεως διὰ καταβολῆς τῆς νομίμου ἀποζημιώσεως καὶ μεταγραφῆς εἰς τὰ οἰκεῖα βιβλία μεταγραφῶν τῆς σχετιῆς πράξεως, τῆς εἰσφορᾶς πάντως ὑπολογιζομένης βάσει τῆς πρὸ τῆς τακτοποιήσεως ἢ προσκυρώσεως τοῦ ἀκινήτου ἀξίας αὐτοῦ.

6. Ἡ εἰσφορὰ καταβάλλεται εἰς ἕξ ἔσας ἐτησιαίας δόσεις τῆς πρώτης καταβαλλομένης τὴν 1ην τοῦ μετεπομένου ἀπὸ τῆς βεβαιώσεως μηνός.

Ἐν περιπτώσει μεταβιβάσεως τοῦ ἀκινήτου καθίστανται ἀπαιτητὰ καὶ αἱ μὴ ληξιπρόθεσμοι δόσεις τῆς εἰσφορᾶς, αἵτινες θαρύνουν τὸν κατὰ τὸν χρόνον τῆς τροποποιήσεως τοῦ σχεδίου κύριον, νομέα ἢ ἐπικαρπωτὴν καταβαλλόμενοι πρὸ τῆς συντάξεως τοῦ οἰκείου συμβολαίου.

Τὸ προῖόν τῆς εἰσφορᾶς διατίθεται ἀποκλειστικῶς δι' ἔργα καὶ ἀπαλλοτριώσεως πρὸς ἐφαρμογὴν ἐγκεκριμένων σχεδίων πόλεων.

Ἄρθρον 55.

(Ἄρθρον 46. Β Δ. 19 [12] 55).

Ὁ ὄδευμα ὑποχρεωτικῆς εἰσφορᾶς ἢ ἔρκων ὕφ' οἰκονομίας μαρπῆν καὶ αἰτίαν ἐπιβάλλεται παρ' οἰκονομίας Ἀρχῆς ἢ Νομικοῦ Προσώπου Δημοσίου Δικαίου ἢ Ἐπιτροπῆς εἰς βί-

ρος τῶν κατοίκων Δήμου ἢ Κοινότητος τινος ἀνευ προηγουμένης συμφώνου ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου καὶ καθοριζούσης τὸ σύνολον τῆς ἐπιβαρύνσεως καὶ τῆς κατανομῆς αὐτῆς μεταξὺ τῶν δημοτῶν.

II. ΕΚΤΑΚΤΑ ΕΣΟΔΑ.

Προσωπικῆ ἐργασία.

Ἄρθρον 56.

(Ἄρθρον 47. Β. Δ. 19 [12] 55)

1. Εἰς δῆμον ἢ κοινότητα πληθυσμοῦ κάτω τῶν 25.000 ἐπιτρέπεται ἵνα δι' ἀποφάσεως τοῦ συμβουλίου ἐπιβληθῆ παροχὴ προσωπικῆς ἐργασίας εἰς τοὺς ἐν τῇ περιφερείᾳ του ἐγκατεστημένους κατοίκους (ἄρρενας καὶ θῆλειες) τοὺς συμπληρώσαντας τὸ 18ον ἔτος τῆς ἡλικίας των διὰ τὴν ἐκτέλεσιν δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν ἔργων.

Προκειμένης ἐκτελέσεως ἔργου ἐκ τοῦ ὁποίου ὀκ' ὠφελήθουν ἀποκλειστικῶς οἱ κάτοικοι ὀρισμένης περιοχῆς τῆς πόλεως ἢ χωρίου, ἐπιτρέπεται ἡ ἐπιβολὴ προσωπικῆς ἐργασίας μόνον εἰς τοὺς κατοίκους τῆς περιοχῆς ταύτης.

Ἡ προσωπικῆ ἐργασία δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς δέκα ἡμέρας κατ' ἔτος.

2. Οἱ κάτοχοι φορτηγῶν κτηνῶν ἢ ἐλάσεως, ὀχημάτων καὶ φορτηγῶν αὐτοκινήτων δύναται νὰ ὑποχρεωθῶν, ὅπως παραχωρήσουν ταῦτα διὰ τὴν ἐκτέλεσιν δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν ἔργων ἐπὶ χρόνον μὴ ὑπερβαίνοντα τὰς τρεῖς ἡμέρας κατ' ἔτος. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην καὶ οἱ παραχωροῦντες ὑπόκεινται εἰς προσωπικὴν ἐργασίαν ἴσων ἡμερῶν.

Ἄρθρον 57.

(Ἄρθρον 48. Β. Δ. 19 [12] 55)

1. Τῆς προσωπικῆς ἐργασίας ἐξαιροῦνται : α') οἱ ξένοι ὑπήκοοι οἱ μὴ ἔχοντες ἀκίνητον περιουσίαν ἐν τῷ δήμῳ ἢ κοινότητι ἢ μὴ ἀσκούντες ἐν αὐτῷ ἐπάγγελμα, β') οἱ συμπληρώσαντες τὸ 60ον ἔτος τῆς ἡλικίας των, γ') οἱ ἀνάπηροι πολέμου οἱ ἔχοντες ἀναπηρίαν εἴκοσι πέντε τοῖς ἑκατὸν καὶ ἄνω καὶ οἱ ἀνίκανοι πρὸς ἐργασίαν λόγῳ παθήσεως, δ') οἱ κληρικοὶ καὶ μοναχοί, ε') οἱ μὴ ἔχοντες ἀκίνητον περιουσίαν ἐν τῷ δήμῳ ἢ κοινότητι δημοῖοι, δημοτικοὶ καὶ κοινοτικοὶ ὑπάλληλοι καὶ στ') οἱ ὑπηρετοῦντες εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ.

2. Ἐπιτρέπεται ἵνα δι' ἀποφάσεως τοῦ συμβουλίου, ὑποκειμένης εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ νομάρχου, ἀπαλλάσσωνται τῆς προσωπικῆς ἐργασίας, οἱ ἐγκατεστημένοι κάτοικοι θῆλεος γένους, ἐφ' ὅσον αἱ τοπικαὶ συνθήκαι καὶ τὰ ἔθιμα ἐπιβάλλουν τοῦτο.

Ἄρθρον 58.

(Ἄρθρον 49 Β. Δ. 19 [12] 1955)

Οἱ δι' οἰκονομίας λόγον μὴ δυνάμενοι νὰ παράσχουν τὴν προσωπικὴν αὐτῶν ἐργασίαν ἐπιτρέπεται ὅπως ὑποκαθίστανται εἰς τὴν ἐκτέλεσιν ταύτης παρ' ἄλλου ἱκανοῦ πρὸς ἐργασίαν προσώπου, τῆς ἱκανότητος αὐτοῦ κρινομένης ὑπὸ τοῦ δημάρχου ἢ προέδρου κοινότητος.

Ἄρθρον 59.

(Ἄρθρον 50 Β. Δ. 19 [12] 55).

Τὰ τῆς ἐκτελέσεως τῆς προσωπικῆς ἐργασίας ὀρίζει τὸ συμβούλιον δι' ἀποφάσεως ἐν ἣ δέον νὰ ὀρίζεται καὶ ὁ χρόνος ἐνάρξεως ταύτης. Οἱ ὑπόχρεοι εἰς ἐργασίαν κλοῦνται πρὸς ἐκτέλεσιν ταύτης ὀρισμένην ἡμέραν, δι' ἐγγράφου προσκλήσεως τοῦ δημάρχου ἢ προέδρου κοινότητος, ἐπιδιδυμένης ἐπὶ ἀποδείξει εἰς ἕνα ἕκαστον δέκα τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς διὰ τὴν ἐργασίαν καθορισθείσης.

Οἱ μὴ προσερχόμενοι κατὰ τὴν ταχθεῖσαν ἡμέραν πρὸς ἐργασίαν καὶ μὴ ἀποστέλλοντες ἀντικαταστάτην των ὡς καὶ οἱ μὴ παρόντες πρὸς ἐργασίαν τὰ κτήνη καὶ ὀχήματα αὐτῶν ἐν γένει ὑπηρετοῦνται εἰς τὴν καταβολὴν τοῦ ὑπὸ τοῦ συμβουλίου προκαθορισθέντος ἀντιτίμου.

*Άρθρον 60.

(*Άρθρον 51. Β. Δ. 19[12]55).

Εἰς δῆμον ἢ κοινότητα ἀποτελούμενον ἐκ πλειόνων τοῦ ἐνὸς συνοικισμῶν οἱ κάτοικοι ὑποχρεῦνται νὰ προσφέρουν τὴν προσωπικὴν αὐτῶν ἐργασίαν εἰς τὸν συνοικισμὸν εἰς ὃν εἶναι ἐγκατεστημένοι, ἐκτὸς ἐὰν πρόκειται περὶ ἔργου τοῦ ὁποῖον ἐξυπηρετεῖ ἀπαντας τοὺς συνοικισμοὺς τοῦ δήμου ἢ κοινότητος, ὅτε ἡ προσωπικὴ ἐργασία παρέχεται ἑαυτοῦ καὶ ὡς ἤθελεν ὀρίσει τὸ συμβούλιον.

Ὁ ἐκτελέσας τὰς ἐκ τῆς προσωπικῆς ἐργασίας ἀποροαίσεις εἰς δῆμον ἢ κοινότητα ἀπαλλάσσεται τῆς παροχῆς ταύτης ἐν ἄλλῃ δήμῳ ἢ κοινότητι, πλὴν ἐὰν ἡ ἐκτελεσθεῖσα προσωπικὴ ἐργασία εἴναι μικροτέρα τῶν δέκα ἡμερῶν, ὅτε ὑποχρεοῦνται διὰ τὸ ὑπόλοιπον ταύτης.

*Άρθρον 61.

(*Άρθρον 52. Β. Δ. 19[12]55).

Οὐδεμία προσωπικὴ ἐργασία ἐπιβάλλεται παρ' οἰασδήποτε ἀρχῆς ἢ νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου ἢ ἐπιτροπῆς εἰς βάρος τῶν κατοικῶν δήμου ἢ κοινότητος ἀνευ προηγουμένης συμφώνου ἀποφάσεως τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΕΣΟΔΑ ΣΥΝΔΕΣΜΩΝ

*Άρθρον 62.

(*Άρθρον 53. Β. Δ. 19[12]55).

Τὰ ἔσοδα εἶναι :

- 1) τὰ ἐκ τῆς προιουσίας τοῦ συνδέσμου.
- 2) αἱ ὑπὸ τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων τῶν συμμετεχόντων εἰς τὸν σύνδεσμον εἰσφοραὶ, αἵτινες ἀποτελοῦν ὑποχρεωτικὴν δαπάνην.
- 3) τὰ ἐκ δωρεῶν καὶ κληροδοτημάτων καὶ
- 4) τὰ ἐκ τῶν ἐπομένων φόρων, τελῶν, δικαιωμάτων, εἰσφορῶν καὶ προσωπικῆς ἐργασίας :
 - α) τοῦ τέλους ἢ δικαιώματος χρήσεως ἔργων ἢ ὑπηρεσιῶν τοῦ άρθρου 19.
 - β) τῆς εἰσφορᾶς τῶν ὠφελουμένων ἐκ τῆς ἐκτελέσεως ἔργων τοῦ άρθρου 52.

γ) τῆς προσωπικῆς ἐργασίας τῶν άρθρων 56-61 καὶ δ) ἐξ ἐγκωρήσεως μέρους ἢ ὅλου τῶν ἀποδόσεων φόρων, τελῶν δικαιωμάτων καὶ εἰσφορῶν τῶν συμμετεχόντων τοῦ συνδέσμου δήμου ἢ κοινοτήτων.

Ἡ ἐπιβολὴ τοῦ τέλους ἢ δικαιώματος χρήσεως ἔργων ἢ ὑπηρεσιῶν ὡς καὶ τῆς εἰσφορᾶς τῶν ὠφελουμένων ἐκ τῶν ἔργων ἐπιτρέπεται ἐφ' ἧσον δαπάναις τοῦ συνδέσμου ἐγένοντο τὰ ἔργα ἢ συντηροῦνται αἱ ὑπηρεσίαι. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἐπιβολὴ τέλους ἢ δικαιώματος ἢ εἰσφορᾶς διὰ τὴν αἰτίαν ταύτην ὑπὸ τοῦ δήμου ἢ κοινότητος εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποῖου εὐρίσκεται τὸ ἀκίνητον ἢ λειτουργεῖ ἢ ὑπηρεσία.

*Άρθρον 63.

(*Άρθρον 55. Β. Δ. 19[12]55).

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἡμερομισθίων τῆς ὑπὸ τοῦ συνδέσμου ἐπιβαλλομένης προσωπικῆς ἐργασίας δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ πέντε διὰ τοὺς κατοίκους καὶ τὰ δύο διὰ τὰ φορτηγὰ κτήνη καὶ ὄχηματα ἢ αὐτοκίνητα καὶ τοὺς κατόχους αὐτῶν. Ἐν περιπτώσει ἐπιβολῆς ὑπὸ τοῦ συνδέσμου προσωπικῆς ἐργασίας περιορίζεται ἀναλόγως τὸ δικαίωμα τῆς ἐπιβολῆς ταύτης ὑπὸ τοῦ δήμου ἢ κοινότητος τοῦ μετέχοντος εἰς τὸν σύνδεσμον.

*Άρθρον 64.

(*Άρθρον 56. Β. Δ. 19[12]55).

Διὰ τὴν βεβαίωσιν καὶ εἰσπραξίν τῶν ἐσόδων τοῦ συνδέσμου ἐφαρμόζονται κατ' ἀναλογίαν αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

*Επιβολή, βεβαίωσις καὶ εἰσπραξίς ἐσόδων.

Α' *Επιβολή.

*Άρθρον 65.

(*Άρθρον 57 Β. Δ. 19[12]55).

Τὰ ὑπὸ τῶν συμβουλίων ἐπιβαλλόμενα τέλη καὶ δικαιώματα, οἱ φορολογικοὶ συντελεσταὶ αὐτῶν καὶ οἱ κανονισμοὶ βεβαίωσεως καὶ εἰσπραξέως ἐσόδου τινὸς ἰσχύουν μέχρι καταργήσεως ἢ τροποποιήσεώς των.

*Άρθρον 66.

(*Άρθρον 58. Β. Δ. 19[12]55).

Αἱ ἀποφάσεις τῶν Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν Συμβουλίων περὶ ἐπιβολῆς φόρου, τελῶν, δικαιωμάτων, εἰσφορῶν καὶ προσωπικῆς ἐργασίας, ἐφ' ἧσον δὲν ρυθμίζονται ἄλλως τὰ τῆς δημοσιεύσεως αὐτῶν, δημοσιεύονται ἐντὸς 5 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας λήψεως αὐτῶν, προκειμένου περὶ Δήμων κατὰ τὴν εἰσοδὸν τοῦ Δημοκριτικοῦ Καταστήματος καὶ ἐν περιλήψει διὰ μιᾶς τῶν ἐν τῷ Δήμῳ ἐκιδιδόμενων ἡμερησίων ἐφημερίδων, μὴ ὑπαρχούσης δὲ ταιαύτης παρὰ τὴν εἰσοδὸν τῶν ἐκκλησιῶν τοῦ Δήμου ἢ καὶ τῶν συνοικισμῶν αὐτοῦ προκειμένου δὲ περὶ Κοινοτήτων παρὰ τὴν εἰσοδὸν τοῦ Κοινοτικοῦ Καταστήματος καὶ τῶν ἐκκλησιῶν τῆς Κοινότητος καὶ τῶν συνοικισμῶν αὐτῆς. Ἡ τοιχοδόλησις ἀποδεικνύεται δι' ἀποδεικτικῶν συντασσόμενου καὶ ὑπογεγραμμένου παρὰ τοῦ ἐνεργήσαντος ταύτην καὶ δύο μαρτύρων.

Ἐπὶ τῶν ὡς ἀνω θεμάτων ἀποφάσεις τῶν Συμβουλίων, τῶν Συνδέσμων Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἢ Κοινοτήτων, δημοσιεύονται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον εἰς ἀπαντας τοὺς Δήμους καὶ τὰς Κοινότητας τὰς ἀποτελοῦντας τὸν Σύνδεσμον.

Β'. Βεβαίωσις.

*Άρθρον 67.

(*Άρθρον 59. Β. Δ. 19[12]55).

Διὰ Βασ. Διαταγμάτων ἐκιδιδόμενων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ρυθμίζονται τὰ τῆς βεβαίωσεως καὶ εἰσπραξέως τῶν ἐν γένει ἐσόδων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων.

*Άρθρον 68.

(*Άρθρον 60. Β. Δ. 19[12]55).

1. Ἐπιτρέπεται ἡ δι' ἐνοικιάσεως ἀνάθεσις τῆς βεβαίωσεως καὶ εἰσπραξέως τῶν αὐτοτελῶν φόρων, τελῶν καὶ δικαιωμάτων.

2. Ἡ διάρκεια τῆς ἐνοικιάσεως δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ὑπερβαῖν τὸ οικονομικὸν ἔτος. Ἄν ἡ περίοδος βεβαίωσεως φόρων, τελῶν ἢ δικαιωμάτων περιλαμβάνεται εἰς δύο συνεχῆ οικονομικὰ ἔτη, ἐπιτρέπεται, ὅπως ἡ ἐνοικίασις γίνῃ δι' ὀλόκληρον τὴν φορολογικὴν περίοδον, εἴτε συμπίπτει πρὸς τὸ οικονομικὸν ἔτος εἴτε οὐ.

3. Δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ, νὰ ἐξαίρῃ τῆς ἐνοικιάσεως ἀρισμένους φόρους, τέλη ἢ δικαιώματα, νὰ ὀρίξῃ μικροτέραν διάρκειαν ἐνοικιάσεως ἢ νὰ καθιστᾷ ὑποχρεωτικὴν τὴν ἐνοικίασιν ἐνίαν ἐξ αὐτῶν.

4. Τὰ πρακτικὰ τῶν ἐνοικιάσεων ὑπόκεινται εἰς τὴν ἐγκρίσιν τοῦ νομαρχοῦ.

5. Ἐνοικιαστῆς εἰσπραττων μηδαμῶς ὀφειλόμενα ἢ μὴ ὀφειλόμενα κατὰ τὴν ἀπαιτουμένην ποσότητα ἢ ποσὸν τιμωρεῖται κατὰ τὰ ἄρθρα 244 καὶ 245 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

*Άρθρον 69.

(*Άρθρον 61 Β. Δ. 19[12]55).

Οὐδεμία ἐπιτρέπεται ἐλάττωσις μισθώματος ἢ ἀποζημιώσεως ὑπὲρ τοῦ ἐνοικιαστοῦ φόρων, τελῶν καὶ δικαιωμάτων εἴτε διὰ θεομηνίαν εἴτε δι' αὐτοκίνητον ἄλλην αἰτίαν πλὴν τῆς περιπτώσεως, καθ' ἣν ἐκ νομικῶν γεγονότων ἐπελθόντων μετὰ τὴν κατάρτισιν τῆς συμβάσεως μετεβλήθησαν αἱ προϋποθέσεις, ἐφ' ἧς ἡ ἐνοικίασις συνετελέσθη.

τε ετέρου υπέρ τρίτου φόρου, τέλους, δικαιώματος ή εισφο-
ράς ή ή καθ' οιονδήποτε τρόπον επιβάρυνσις τών εσόδων τών
δήμων ή κοινοτήτων ή τών επιχειρήσεων αὐτῶν υπέρ οίου-
δήποτε τρίτου.

*Άρθρον 76.

(*Άρθρον 68. Β. Δ. 19]12]55).

Ο χρόνος τῆς παραγραφῆς τῶν αξιώσεων τῶν δήμων καὶ
κοινοτήτων εἶναι εἰκοσιν ἐτῶν. Κατ' ἐξαιρέσειν τῶν προερ-
χουμένων ἐκ φόρων ἐν γένει, τελῶν καὶ δικαιωμάτων ἐπὶ τῶν
ἐτῶν.

*Άρθρον 77.

(*Άρθρον 69. Β. Δ. 19]12]55).

Αἱ κατὰ τὴν ἐναρξίν τῆς ἰσχύος τοῦ Ν. Δ. 3033]54 ὑφι-
στάμεναι συμβάσεις ἐνοικιάσεως φάρων, τελῶν καὶ δικαιωμά-
των διατηροῦνται μέχρι λήξεως τοῦ χρόνου δι' ὃν αὐταὶ συνή-
φθησαν διεπόμεναι ὑπὸ τῶν διατάξεων, αἵτινες ἰσχυοῦν κατὰ
τὸν χρόνον τῆς συνάψεως αὐτῶν.

*Άρθρον 78.

(*Άρθρον 70 Β. Δ. 19]12]45)

1. Αἱ ὑπὸ τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν τυμῶν ὡς καὶ
τῶν κατ' ἐντολὴν τούτων ἐνεργούντων εἰσπράξεις ἐσόδων
ἐκδιδόμεναι ἐξοφλητικαὶ ἀποδείξεις (διπλότυπα ἢ γραμ-
μάτια εἰσπράξεως), δὲν ὑπόκεινται εἰς τέλος χροτοσήμου.

2. Διὰ τὴν ἐξόφλησιν χρηματικῶν ἐνταλμάτων ἢ γραμ-
ματίων τρεχουσίων λογαριασμῶν δι' ἀπόδοσιν δημοτικῶν ἢ
κοινοτικῶν φόρων ἢ ἐπιχορηγήσεων οἱ δήμοι καὶ αἱ κοινότητες
ἀπαλλάσσονται τῆς πληρωμῆς ἀναλογικῶς τῆς τέλους
χροτοσήμου.

*Άρθρον 79.

(*Άρθρον 71. Β. Δ. 19-12-1955).

1. Τὰ πρὸς τοὺς δήμους καὶ κοινότητας χρέη ὑπόκεινται
εἰς προσαύξησιν λόγω ἐκπροθέσμου καταβολῆς, ἥτις λογι-
ζεται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ τετάρτου ἀπὸ τῆς βεβαιώσεως
μηνός. Ἡ προσαύξις ὑπολογίζεται εἰς δύο τοῖς ἑκατὸν
δι' ἑκάστον τῶν ἑξ ἑκτῶν μηνῶν καθυστερήσεως καὶ εἰς
τρία τοῖς ἑκατὸν δι' ἑκάστον ἐπόμενον μῆνα, μὴ δυναμένη
νὰ ὑπερβῇ τὰ πενήτην τοῖς ἑκατὸν τοῦ κυρίου χρέους.

Ἐπὶ χρεῶν καταβαλλομένων εἰς δόσεις ἢ προσαύξεσις
ἐκπροθέσμου καταβολῆς ἄρχεται ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς προ-
θεσμίας πληρωμῆς ἐκάστης δόσεως, ἐκτὸς ἂν ἡ βεβαίωσις
ἐνεργηθῇ μετὰ τὴν πάροδον τῆς πρὸς πληρωμὴν προθεσμίας,
ὅπότε ἡ προσαύξις τῶν ληξιπροθέσμων δόσεων ἄρχεται
ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ τρίτου ἀπὸ τῆς βεβαιώσεως μηνός.

Κατὰ τὴν ἐκαστοτὴν εἰσπραξίν τῶν ἐσόδων εἰσπράττεται
ὕποχρεωτικῶς καὶ ἢ ἐπὶ τοῦ καταβαλλομένου ποσοῦ τοῦ
χρέους ἀναλογούσα προσαύξις λόγω ἐκπροθέσμου κατα-
βολῆς.

2. Οἱ φορολογούμενοι λαμβάνουν γνῶσιν τοῦ χρέους αὐ-
τῶν δι' ἀτομικῆς εἰδοποιήσεως ἐπιτιδομένης αὐτοῖς ἐντὸς
μηνός ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν οἱ φορολογικοὶ κατάλογοι
ἢ τὰ ἐξ ἄλλης αἰτίας χρέη ἐβεβαιώθησαν ὀριστικῶς.

*Άρθρον 80.

(*Άρθρον 72. Β. Δ. 19-12-55).

Ἡ κράσις ἐπὶ τῶν εἰσπραττομένων δημοτικῶν καὶ κοι-
νοτικῶν ἐσόδων πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ἐν γένει δαπανῶν
τῆς διεξαγωγῆς τῆς ταμιακῆς ὑπηρεσίας τῶν δήμων καὶ
κοινοτήτων ὀρίζεται διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν
Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν εἰς ποσοστὰ ἐπὶ τῶν
εἰσπραττομένων, μὴ ὑπολογιζομένων τῶν ὑπὸ τοῦ Ὑπουρ-
γείου τῶν Ἐσωτερικῶν ἀποδιδόμενων ἐσόδων ὡς καὶ τῶν
δανείων.

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

ΤΕΛΙΚΑΙ ΚΑΙ ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Α'. ΤΕΛΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

*Άρθρον 81.

(*Άρθρον 73. Β. Δ. 19-12-55).

Όπου εἰς τὸ παρὸν Β. Διάταγμα ἀναγράφεται ἡ λέξις
«συμβούλιον» νοεῖται τὸ δημοτικὸν ἢ κοινοτικὸν συμβούλιον
ἢ τὸ συμβούλιον τοῦ συνδέσμου κοινοτήτων.

*Απαλλαγαι.

*Άρθρον 82.

(*Άρθρον 74. Β. Δ. 19-12-55 καὶ παραγρ. 2 καὶ 3 *Άρθρ. 17.
Ν. Δ. 3777]57)

1. Ἀπαλλάσσονται παντὸς δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ φό-
ρου, τέλους καὶ δικαιώματος:

α) Τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον καὶ οἱ ὄργανισμοὶ τοπικῆς
αὐτοδιοικήσεως.

β) ἡ περιουσία τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Βασιλι-
κῆς Οἰκογενείας,

γ) οἱ Ἴεροὶ Ναοί, καὶ

δ) οἱ δυνάμει συμβάσεων μετὰ τοῦ δημοσίου τυχόντες φο-
ρολογικῶν ἀπαλλαγῶν, ἐφ' ὅσον αὐταὶ ἐκυρώθησαν διὰ νό-
μου καὶ ἀναφέρεται ἐν αὐταῖς ρητῶς ἢ ἀπαλλαγῇ ἐκ τῶν
δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν φόρων, τελῶν καὶ δικαιωμάτων.

2. Δὲν ἀπαλλάσσονται τῶν ὑπὲρ δήμων καὶ κοινοτήτων
ἀνταποδοτικῶν τελῶν καὶ δικαιωμάτων, οἱ ἀναφερόμενοι εἰς
τὴν περίπτωσιν δ' τοῦ παρόντος καὶ τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον
διὰ τὸ τέλος ὑδρεύσεως, φωταερίου ἢ ἡλεκτρικῆς ἐνεργείας.

3. Ἀπαλλάσσονται τῶν ὑπὲρ δήμου ἢ κοινότητος ἀντα-
ποδοτικῶν τελῶν καθαριότητος καὶ φωτισμοῦ οἱ ἀνήκοντες
εἰς Ἀθλητικὰ Σωματεῖα ἢ Φιλάθλους ὁργανώσεις ἀγωνιστι-
κοὶ χώροι πάσης φύσεως, ἐφ' ὅσον διὰ τὴν εἰσῶδον εἰς τοῦ-
τους δὲν εἰσπράττεται δικαίωμα (εἰσπτήριον).

Ὅφειλαι πρὸς δήμους ἢ κοινότητας διὰ τέλη καθαριότητος
καὶ φωτισμοῦ τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον
ὕποχρέων, θεωροῦνται παραγεγραμμένοι.

*Ἐκτακτοὺς ἐνίσχυσις κοινοτήτων διὰ δανεισμοῦ.

*Άρθρον 83.

(*Άρθρ. 75. Β. Δ. 19-12-55 καὶ παρ. 1. ἄρθρ. 7 Ν. Δ. 3777]57).

1. Πρὸς ἐνίσχυσιν κοινοτήτων δι' ἐκτέλεσιν ἔργων κοι-
νῆς ὠφελείας συνιστάται παρὰ τῷ Ταμείῳ Παρακαταθηκῶν
καὶ Δανείων ἐντοκος λογαριασμός ὑπὸ τὸν τίτλον «Κεφα-
λαία πρὸς ἐνίσχυσιν κοινοτήτων 303] ἔργα κοινῆς ὠφελείας
ἄρθρου 67 Ν. Δ. Διατάγματος 303]54.

2. Πόροι τοῦ λογαριασμοῦ εἶναι:

α) Κράσις δύο τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῶν ἐτησίων ἐσόδων
ἐκ φόρων, τελῶν, δικαιωμάτων καὶ εἰσφορῶν, τῶν ὁποίων
αἱ εἰσπράξεις κατατίθενται εἰς κοινὸν λογαριασμὸν πρὸς
διανομὴν εἰς τοὺς δήμους καὶ κοινότητας.

Ἡ κράσις αὕτη ἐνεργεῖται μέχρι τοῦ τέλους τοῦ οἰκο-
νομικοῦ ἔτους 1957-58.

β) τὸ ἐκ τῆς δευτέρας κατανομῆς τοῦ προσθέτου δημο-
σίου φόρου ἐπὶ τῆς καταναλώσεως καπνοῦ περικοπιτόμενον
ἔσοδον τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων.

γ) οἱ τόκοι ἐκ καταθέσεων περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 85.

3. Ἡ διάθεσις τῶν κεφαλαίων τοῦ λογαριασμοῦ γίνεται
ἐπὶ ἀτόκῳ δανείῳ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτε-
ρικῶν εἰς κοινότητας, τῶν ὁποίων ἡ ἐνίσχυσις εἶναι ἀναγκ-
καία διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων κοινῆς ὠφελείας, προτιμω-
μένων τῶν τοιούτων ὑδρεύσεως.

Διὰ τὴν χορήγησιν τοῦ δανείου ἀπαιτεῖται ἀπόφασις τοῦ
συμβουλίου, μελέτη ἐκτελέσεως τοῦ ἔργου καὶ πρόταξις τοῦ
νομάρχου.

Ἡ ἐξόφλησις τοῦ δανείου γίνεται ἐντὸς τριετίας δι' ἰσο-
πῶσων ἐτησίων δόσεων, αἵτινες θεωροῦνται ὑποχρεωτικαὶ δα-

πάναι. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν πρὸς ἐξόφλησιν τῶν δόσεων ὅπως παρακρατῆ ἰσόποσα ἐκ τῶν ἀναλογούντων εἰς τὴν κοινότητα ἐσόδων τῶν κοινῶν λογαριασμῶν.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ὀρίζεται ὁ τρόπος τῆς διαθέσεως τοῦ δανείου καὶ πᾶσα ἀναγκαία λεπτομέρεια ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος ἄρθρου.

4. Ἡ ἐξόφλησις τοῦ δανείου δύναται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν νὰ ὀρίζηται μέχρι 10 ἐτῶν.

Λογαριασμοὶ πρὸς τεχνικὸν ἐξοπλισμὸν.

*Ἄρθρον 84.

(Ἄρθρον 76 Β. Δ. 19[12]55).

Διὰ τὴν προμήθειαν, συντήρησιν καὶ λειτουργίαν μηχανημάτων ἀναγκασιούτων εἰς τοὺς δήμους καὶ κοινότητας πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργων ἐνεργεῖται κράτησις δύο τοῖς ἐκατὸν ἐπὶ τῶν ἐτησίων ἐσόδων τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων ἐκ φόρων, τελῶν καὶ εἰσφορῶν τῶν ὁποίων αἱ εἰσπράξεις κατατίθενται εἰς κοινὸν λογαριασμὸν πρὸς διανομὴν καὶ ἡμισυ τοῖς ἐκατὸν ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἐσόδων, πλὴν δανείων.

Τὸ ἔσοδον ἐκ τῆς κρατήσεως ταύτης κατατίθενται εἰς ἑντοκὸν λογαριασμὸν παρὰ τῷ ταμείῳ παρακαταθητῶν καὶ δανείων ὑπὸ τὸν τίτλον ἠκεφάλαια πρὸς τεχνικὸν ἐξοπλισμὸν δήμων καὶ κοινοτήτων ἄρθρου 68 Νομ. Διατάγματος 3033] 54η.

Ἡ πρόμηθεια τῶν μηχανημάτων τούτων ἐνεργεῖται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων περὶ προμηθειῶν τοῦ δημοσίου τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ἔντος ἀρμοδίου ὅπως ἀποφαίνεται περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς προμηθείας.

Ὁ τρόπος τῆς λειτουργίας, συντηρήσεως καὶ διαθέσεως τῶν μηχανημάτων καὶ ἡ καταβολὴ τῶν ἀναγκαιουσῶν δαπανῶν ρυθμίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν μὴ δεσμευομένου ἐκ τῶν κειμένων διατάξεων.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν δικαιούται νὰ συνάπτῃ δάνεια διὰ τὴν προμήθειαν τῶν ἀνωτέρω μηχανημάτων ἐκχωρῶν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὸ ὡς ἂνω ἔσοδον πρὸς ἐξυπηρέτησιν αὐτῶν.

Κατάθεσις χρηματικῶν ὑπολοίπων
δήμων καὶ κοινοτήτων.

*Ἄρθρον 85.

(Ἄρθρον 77 Β. Δ. 19[12]55)

Τὸ χρηματικὸν ὑπόλοιπον τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων τῶν ὁποίων ἡ διαχείρισις τῶν ἐσόδων ἔχει ἀνατεθῆ εἰς τὸ ταμεῖον παρακαταθητῶν καὶ δανείων, κατατίθεται ἐντόκως ἢ ἀτόκως παρ' αὐτῷ κατὰ τὰ δι' ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν ὀριζόμενα.

Κυρώσεις κατὰ παραβατῶν διαθέσεως χρημάτων
λογαριασμῶν.

*Ἄρθρον 86.

(Ἄρθρον 78 Β. Δ. 19[12]55).

1. Εἰς ἅς περιπτώσεις ὑπὸ τοῦ παρόντος Β. Διατάγματος προβλέπεται ἡ διαθέσις ἐσόδων ἐκ φόρων, τελῶν, δικαιωμάτων ἢ εἰσφορῶν πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργων ἢ δι' ἄλλους εἰδικούς σκοποὺς ὑποχρεοῦνται οἱ ἐκτελοῦντες τὴν ταμιακὴν ὑπηρεσίαν τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων ἢ ὡς καταθέτου ἐἰς τὸ ταμεῖον παρακαταθητῶν καὶ δανείων τὰ ἀνωτέρω ἔσοδα, τὰ ὁποῖα ἀναλαμβάνουν διὰ τὴν ἐξόφλησιν χρηματικῶν ἀνταλμάτων ἐκδοθέντων πρὸς πληρωμὴν δαπάνης εἰς ἐκτέλεσιν ἔργου ἢ τοῦ εἰδικοῦ σκοποῦ.

2. Οἱ παραβαίνοντες τὰ ἀνωτέρω ταμίαι διώκονται πειθαρχικῶς καὶ ποινικῶς ἐπὶ παραβάσει καθήκοντος, καταλογίζεται δὲ εἰς βάρους των, δι' ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου, πᾶσα δι' αἰανδήποτε ἄλλην αἰτίαν γενομένη ἀνάληψις χρημάτων ἐκ τοῦ ἐσόδου τούτου.

3. Τὰς αὐτὰς εὐθύναις ὑπέχουν δήμαρχοι, πρόεδροι κοινοτήτων ἢ πρόεδροι συνδέσμων κοινοτήτων καὶ οἱ ὑπεύθυνοι τοῦ δήμου, κοινότητος ἢ συνδέσμου ὑπάλληλοι, οἵτινες διὰ

πράξεων ἢ διαταγῶν των ἤθελον μεταβάλλει τὸν σκοπὸν τῆς διαθέσεως τῶν ὡς ἂνω ἐσόδων.

Εἰδικὴ διαθέσις ἐσόδων.

*Ἄρθρον 87.

(Ἄρθρον 79 Β. Δ. 19[12]55).

1. Τὰ ἐκ τῶν ἐσόδων τῶν ἄρθρων 23, 38 καὶ 53 ἐκτελεστέα ἔργα καὶ ἀπαλλοτριώσεις πρὸς ἐφαρμογὴν ἐγκεκριμένου σχεδίου πόλεως συμπεριλαμβάνονται εἰς τὸ τεχνικὸν πρόγραμμα, τὸ προβλεπόμενον ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 205 τοῦ δημοτικοῦ καὶ κοινοτικοῦ κώδικος.

2. Ἐπὶ τοῦ μέρους τοῦ προγράμματος τοῦ ἀναφερομένου εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ σχεδίου πόλεως ἀποφαίνεται ὁ νομάρχης μετὰ γνώμην τοῦ κατὰ τόπους συμβουλίου δημοσίων ἔργων περὶ τῆς σκοπιμότητος καὶ τῆς σειρᾶς προτεραιότητος τῶν ἐκτελεστέων ἔργων καὶ ἀπαλλοτριώσεων.

3. Ἄν δὲν ὑφίσταται ἀνάγκη ἀπαλλοτριώσεων ἢ ἐκτελέσεως ἔργων διὰ τὴν ἐφαρμογὴν σχεδίου πόλεως, τὰ ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἄρθρων ἔσοδα διατίθενται διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἄλλων ἔργων κοινῆς ὠφελείας κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ συμβουλίου ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ νομάρχου, μετὰ γνώμην τοῦ κατὰ τόπους συμβουλίου δημοσίων ἔργων.

4. Ἄν δὲν ὑφίσταται ἢ δὲν λειτουργῇ συμβούλιον δημοσίων ἔργων, ὁ νομάρχης ἀποφαίνεται μετὰ γνώμην τοῦ προϋσταμένου τοῦ γραφείου νομομηχανικοῦ.

Εὐθύνη ἐν περιπτώσει μεταβιβάσεως ἀκινήτου.

*Ἄρθρον 88.

(Ἄρθρον 80 Β. Δ. 19[12]55).

Ἐν περιπτώσει μεταβιβάσεως τοῦ ἀκινήτου ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὑπελογίσθησαν οἱ φόροι α) ἐπὶ τῶν ἀκαλύπτων οἰκοπέδων καὶ β) ἐπεκτάσεως σχεδίου πόλεως διὰ τὰ ὑφειλόμενα ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης εὐθύνεται ἀλληλεγγύως καὶ ἀδιαρέτως καὶ ὁ ἐκάστοτε ἰδιοκτήτης.

Ἀπαλλοτριώσεις δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν κτημάτων.

*Ἄρθρον 89.

(Ἄρθρον 81 Β. Δ. 19[12]55).

Ἡ ἀπαλλοτριώσις, δέσμευσις ἢ αἰσοδῆποτε περιορισμὸς τῆς διοικήσεως, διαχειρίσεως καὶ διαθέσεως δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν κτημάτων, ἔργων, ὑπηρεσιῶν καὶ ὑδάτων ἀρδευσεως ἢ ὑδρεύσεως δὲν ἐπιτρέπεται ἄνευ προηγουμένης γνωματεύσεως τοῦ συμβουλίου.

Ἀπαγόρευσις διοικητικῆς ἐκτελέσεως.

*Ἄρθρον 90.

(Ἄρθρον 82 Β. Δ. 19[12]55).

Ἀπαγορεύεται ἡ εἰς βάρους τῆς περιουσίας τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων διοικητικὴ ἐκτέλεσις.

Διάθεσις προϊόντων ἐπιχειρήσεων.

*Ἄρθρον 91.

(Ἄρθρον 83 Β. Δ. 19[12]55).

1. Αἱ τιμαὶ πώλησεως τῶν προϊόντων τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἐπιχειρήσεων καὶ τὸ ὑφειλόμενον ἀντάλλαγμα παρὰ τῶν ποιουμένων χρήσιν τῶν ἔργων τῶν ἐπιχειρήσεων ἢ τῶν πρυσφερομένων παρ' αὐτῶν ὑπηρεσιῶν ὀρίζονται ὑπὸ τοῦ συμβουλίου.

Ἡ διαθέσις τῶν προϊόντων ἢ ἡ χρήσις τῶν ἔργων ἢ ὑπηρεσιῶν ρυθμίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ συμβουλίου.

2. Ὁ τρόπος βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τοῦ καθορισθέντος δι' ἐκάστην περίπτωσιν τιμολογίου ρυθμίζεται διὰ κανονισμοῦ ὑποκειμένου εἰς τὴν ἐγκρίσιν τοῦ νομάρχου. Διὰ τοῦ κανονισμοῦ ἐπιτρέπεται, ὅπως ὁ τρόπος βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως εἶναι διάφορος τοῦ ὑπὸ τῶν ἐν ἰσχύϊ διατάξεων καθοριζομένου. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος δὲν ἐφαρμόζονται προκειμένου περὶ καθορισμοῦ τῆς τιμῆς τοῦ ἡλεκτρικοῦ ρεύ-

ματος και αεριόφωτος, ήτις ορίζεται κατά τὰς κειμένας διατάξεις.

Ειδικαί φορολογίαι Δωδεκανήσου.

*Άρθρον 92.

(Άρθρον 84. Β. Δ. 19[12]55).

Διατηρούνται ἐν ἰσχύϊ οἱ ὑπὲρ τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων τῆς Δωδεκανήσου εἰσπραττόμενοι φόροι, τέλη καὶ δικαιώματα περὶ ὧν δὲν προβλέπει τὸ παρὸν Β. Δ., οἷτινες ἐπιτρέπεται νὰ καταργηθοῦν διὰ Β. Διαταγμάτων ἐκδιδόμενων τῇ προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐσωτερικῶν.

Ταμιακὴ ὑπηρεσία ἐνώσεων δήμων καὶ κοινοτήτων.

*Άρθρον 93.

(Άρθρον 85 Β. Δ. 19[12]55).

Ἡ ταμιακὴ ὑπηρεσία καὶ ἡ διαχείρισις τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς κεντρικῆς ἐνώσεως καὶ τῶν τοπικῶν ἐνώσεων δήμων καὶ κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ ταμείου παρακαταθηκῶν καὶ δανείων, παρ' ᾧ κατατίθενται ἐφεξῆς τὰ ὑπὲρ τούτων ἔσοδα.

Ὁ τρόπος διεξαγωγῆς τῆς διαχείρισεως καὶ κινήσεως τῶν λογαριασμῶν τῶν ἐνώσεων ορίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Καταργούμεναι καὶ διατηρούμεναι διατάξεις.

*Άρθρον 94.

(Άρθρον 86. Β. Δ. 19[12]55).

1. Πᾶσα διάταξις γενικὴ ἢ εἰδικὴ ρυθμίζουσα τὰ διὰ τοῦ παρόντος διεπόμενα θέματα καταργεῖται.

2. Διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ καθ' ἕνα διατάξεις δὲν ἀντίκεινται εἰς τὸν Α. Ν. 843/1948.

α) Ὁ Νόμος 3864/1926 «περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 21.4.1926 περὶ συστάσεως συνδέσμου κοινοτήτων Δοξάτου».

β) Ὁ Νόμος 3866/1929 «περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 13 Νοεμβρίου 1927 «περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 21 Ἀπριλίου 1926, »περὶ συστάσεως συνδέσμου κοινοτήτων Θάσου.

γ) Τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 τοῦ Ν. Δ. 2175/1952 «περὶ τῶν διοικητικῶν ὀρίων τῶν κοινοτήτων τῶν ἐπὶ τῶν νήσων Ρόδου καὶ Κῶ κλπ.».

δ) Ὁ Νόμος 54/1946 «περὶ ἐπιβολῆς εἰδικῆς εἰσφορᾶς ἐν Ἀμκλιᾷ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων ὑδρεύσεως».

ε) Ὁ Νόμος 4008/1929 «περὶ ἐπιβολῆς κοινοτικοῦ φόρου ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν πολυουμένων ζώων κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς εἰς Κοινότητα Ἀγουρίων, τελουμένης ἐμποροπρακτικῆς ὑφρέως.

στ) Τὸ Ν. Διάταγμα τῆς 30 Μαΐου 1939 «περὶ τοῦ καθορισμοῦ τῶν πέραν ὑπὲρ τοῦ Συνδέσμου Κοινοτήτων Πιερίας».

ζ) Ὁ Νόμος 6335/34 περὶ ἐκτελέσεως ὑπὲρ τοῦ Δήμου Μεγάρων ἔργων ἀγροτικῆς ὁδοποιίας, ὑδρεύσεως, ἐξυγιάνσεως καὶ ἐξωραϊσμοῦ».

η) Τὸ ἄρθρον 8 τοῦ Ν. Δ. 1438/42 δι' οὗ ἐπεβλήθη εἰδικὸς ἐπὶ τῆς σταφίδος φόρος ὑπὲρ τοῦ Δήμου Ζαχαρώς διὰ τὴν κατασκευὴν καὶ συντήρησιν τῆς ἀμικτιῆς ὁδοῦ Ζαχαρώς—Λουτρῶν Κιᾶφα καὶ πρὸς ἐξυπηρέτησιν ἐτέρων ἐπιγούσων ἀναγκῶν τῆς Κοινότητος.

*Άρθρον 95.

(Άρθρον 87. Β. Δ. 19[12]55).

1. Διὰ Β. Διατάγματος ἐκδιδόμενου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν καθορίζεται πᾶσα πρὸς ἐκτέλεσιν διατάξεων τοῦ παρόντος ἀναγκαία λεπτομέρεια.

2. Μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος προβλεπομένων Β. Διαταγμάτων ἐφαρμόζονται τὰ πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν προϋφισταμένων ἀντιστοιχῶν διατάξεων ἐκδεδωμένα, ἐφ' ὅσον τὸ περιεχόμενον αὐτῶν δὲν ἀντιβαίνει εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

Τελικὴ διάταξις.

*Άρθρον 96.

(Άρθρον 88. Β. Δ. 19[12]55).

1. Δασικοὶ συνεταιρισμοὶ δύνανται νὰ ἀναδεικνύωνται μισθωταὶ καρπώσεως κοινοτικῶν δασῶν ἐπὶ μισθώματι ἡλαττωμένῳ κατὰ 10 ο/ο τοῦ ἐπιτευχθέντος τοιαύτου, κατὰ τὴν διεξαχθεῖσαν, πρὸς ἐκμισθωσιν τῶν δασῶν τούτων, δημοπρασίαν, ἐφ' ἧσον ἕλα τὰ μέλη τοῦ συνεταιρισμοῦ εἶναι κάτοικοι τῆς κοινοτήτος εἰς ἣν ἀνήκουν τὰ δάση καὶ ἀποφασίσει περὶ τούτου τὸ συμβούλιον. Ἡ ἀπόφασις αὕτη χρήζει τῆς ἐγκρίσεως τοῦ νομάρχου.

2. Δι' ἀποφάσεως τοῦ συμβουλίου δύναται νὰ ἐπιτραπῇ εἰς κατοίκους τῆς κοινοτήτος ὑλοτόμους ἢ μικροεπαγγελματίας ἢ μικροβιοτέχνους ἢ ἀνευ δημοπρασίας καὶ ἐπὶ καταβολῇ μισθώματος λήψις ἐκ δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν δασῶν ξυλείας μέχρι 5 κ. μέτρων καὶ ἐφ' ὅσον ἐν συνόλῳ ἢ λήψις αὕτη δὲν ὑπερβαίνει τὸ ἐτήσιον λῆμμα τὸ καθορισθὲν ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας δασικῆς, ὑπηρεσίας. Ἡ καταβολὴ τοῦ μισθώματος δοῖται ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Α. Νόμου 854/1946 «περὶ τροποποιήσεως τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου «περὶ δασικῶν συνεταιρισμῶν».

3. Διὰ τοὺς δασικοὺς συνεταιρισμοὺς τῶν παραμεθόριων κοινοτήτων, ὡς αὗται καθορίζονται ὑπὸ τῆς κειμένης νομοθεσίας, ἔχουν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Α. Νόμου 854/1946 «περὶ τροποποιήσεως τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου «περὶ δασικῶν συνεταιρισμῶν κλπ.».

4. Ἐν ταῖς ὡς ἀνω περιπτώσεσιν ἀπαγορεύεται ρητῶς ἢ ἐκχώρησις ὑφ' οἰανδήποτε μορφήν τοῦ δικαιώματος ἐπὶ ποινῇ προστίμου ἴσου πρὸς τὸ δεκαπλάσιον τῆς ἀξίας τοῦ λήμματος ἢ φυλακίσεως μέχρι 2 ἐτῶν ἢ καὶ ἀμφοτέρων. Πᾶσα τοιαύτη ἐκχώρησις θεωρεῖται αὐτοδικαίως ἀκυρὸς.

*Άρθρον 97.

(Άρθρον 89. Β. Δ. 19[12]55).

Δι' ἡτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου ἐκδιδομένης μετὰ γνώμης τοῦ συμβουλίου δύναται ἐνεκα ἐξαιρετικῶν λόγων νὰ ορίζεται ἢ εἰς δόσεις ἐξόφλησις χρεῶν πρὸς δήμους καὶ κοινοτήτας.

Αἱ χρονολογίαι καταβολῆς τῶν δόσεων δὲν δύνανται νὰ ορίζονται πέραν τοῦ τέλους τοῦ οικονομικοῦ ἔτους καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει τοῦ πρώτου ἐξαμήνου τοῦ ἐπομένου τῆς βεβαιώσεως τοῦ χρέους οικονομικοῦ ἔτους.

*Άρθρον 98.

(παρ. 4 ἄρθρον 17 Ν. Δ. 3777/57).

Οἱ δημοτικοὶ καὶ κοινοτικοὶ ταμίαι δύνανται νὰ παρέχουν εἰς τοὺς ὀφειλέτας τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων τὰς διὰ τοὺς ὀφειλέτας τοῦ δημοσίου ἐπιτρεπομένας διευκολύνσεις, ἐξαιρουμένων τῶν ἐκ συμβάσεων ὀφειλετῶν.

Β' ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

*Άρθρον 99.

(Άρθρον 90. Β. Δ. 19[12]55).

Ἀπαιτήσεις κατὰ δήμων καὶ κοινοτήτων διὰ φόρους εἰσπραττόμενας κατ' ἐφαρμογὴν τῶν ἄρθρων 22-24 τοῦ Α. Ν. 1910/1951, ἅτινα καταργήθησαν ὑπὸ τῶν διατάξεων τῆς παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ Ν. Δ. 2585/1953, θεωροῦνται παραγεγραμμένα.

*Άρθρον 100.

(Άρθρον 91 Β. Δ. 19[12]55).

Τὰ εἰς τὸν δήμον Ζακυνθίων ἀναλογούντα ποσὰ ἐκ τῶν εἰσπράξεων τοῦ προσθέτου δημοτικοῦ φόρου ἐπὶ τῶν ἐξ ἀλλοδαπῆς εἰσπραττόμενων ἐμπορευμάτων, ἅτινα μέχρι τοῦδε ἀπεδίδοντο εἰς τὸν Ὀργανισμὸν Δημοσίας Ἀντιλήψεως Ζακύνθου, ἀπιδίδονται εἰς τὸν Δῆμον Ζακυνθίων.

Ἄρθρον 104.

(Ἄρθρον 93. Β. Δ. 19[12]55).

1. Ἡ ἤδη ἐν Ἀθήναις δημιουργηθεῖσα ἀγορὰ χονδρικής πωλήσεως λαχανικῶν κειμένη μεταξὺ τῶν ὁδῶν Πειραιῶς, Περσεφόνης καὶ Ἀφαίας, θέλει λειτουργήσῃ μέχρι τῆς ἀπερσεύσεως καὶ λειτουργίας τῆς νέας Λαχαναγορᾶς τοῦ Δήμου Ἀθηναίων. Οἱ ἰδιοκτῆται πάντων τῶν ἀνεγερθέντων ἐν αὐτῇ καταστημάτων ὑποχρεοῦνται ὅπως κατὰβάλλωσιν εἰς τὸν Λῆμον Ἀθηναίων δικαίωμα τοῦ προσωρινοῦ τούτου προνομιου-δριζόμενον ἐτησίως δι' ἀποφάσεως τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Ἀθηναίων ἀναλόγως τοῦ ἐμβαδοῦ ἐκάστου καταστήματος καὶ ἀνά τετραγωνικὸν μέτρον ἥτις ὑποβάλλεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν, ὅστις τῇ ἡτιολογημένῃ ἀποφάσει Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐξ ἑνὸς Συμβουλίου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ὀριζομένου παρὰ τοῦ Προέδρου τούτου ἐνὸς Νομικοῦ Συμβουλίου ὀριζομένου παρὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους, ἐνὸς Ἀντεισαγγελέως Ἐφετῶν Ἀθηνῶν ὀριζομένου παρὰ τοῦ Εἰσαγγελέως Ἐφετῶν Ἀθηνῶν, ἐνὸς τῶν Διευθυντῶν τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ ὀριζομένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ τῆς I Γεν. Διευθύνσεως τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν, ἐγκρίνει ἢ μεταρρυθμίζει τὴν ἀπόφασιν αὐτὴν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Ἀθηναίων.

Ἡ περὶ καθορισμοῦ τοῦ ἀνωτέρου δικαίωματος διὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1951—52, ἀποφάσεις τῶν Ὑπουργῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν, καταργεῖται, τοῦ δικαίωματος τούτου καθορισθησομένου, διὰ τὸ αὐτὸ οἰκονομικὸν ἔτος βάσει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Εἰς τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς παρέχεται ἀποζημίωσις ὀριζομένη δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ Δήμου Ἀθηναίων.

2. Ἀντὶ τοῦ ὡς ἄνω δικαίωματος, κατόπιν αἰτήσεως τῶν ἰδιοκτητῶν τῆς ὡς ἄνω ἀγορᾶς καὶ μετ' ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου τοῦ Δήμου Ἀθηναίων καὶ ἐγκρίσιν τοῦ νομάρχου, ἐφ' ὅσον βεβαιοῦνται καὶ εἰσπράττονται ὑπὸ τοῦ Δήμου τούτου τὰ διὰ τὴν δημοτικὴν ὀπωραγορὰν δικαιώματα καὶ τέλη τοῦ Δήμου Ἀθηναίων, δύναται ἐφεξῆς νὰ λειτουργῇ ἡ ἀγορὰ αὕτη, τοῦ Δήμου Ἀθηναίων ἀναλαμβάνοντος τὰ ἔξοδα συντηρήσεως καὶ καθαριότητος τῶν ὑπὸ χρῆσιν χώρων τῆς ἀγορᾶς διὰ διαθέσεως πρὸς τούτο τῶν 20 ο)ο τῶν ἐσόδων τοῦ ἐν λόγῳ δικαίωματος, εἴτε ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ Δήμου, εἴτε μέσῳ τῶν ἐπαγγελματιῶν τῆς ἀγορᾶς κατὰ τὴν περὶ τούτου συμφωνίαν τῶν δύο μερῶν. Ἐν περιπτώσει διαφωνίας ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς διαθέσεως τὸ ζήτημα ρυθμίζεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν. Ὑπόχρεος εἰς τὴν καταβολὴν τοῦ δικαίωματος τῆς παραγράφου 1 εἶναι οἱ ἰδιοκτῆται, τῶν καταστημάτων.

Ἐφ' ὅσον ὁ Δήμος Ἀθηναίων δὲν παρέχει, βάσει τῆς κειμένης νομοθεσίας, εἰς τὴν δημοτικὴν ἀγορὰν ἐπαγγελματικὴν στέγην εἰς πάντας τοὺς εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ὁδῶν Πειραιῶς — Ἐρμού — Περσεφόνης — Ἀφαίας ἰδιωτικὴν ὀπωραγορὰν στεγασμένους ἐπαγγελματίας καὶ εἰς ἴσον ἀριθμὸν καταστημάτων, ἡ ἀγορὰ αὕτη θὰ παραμείνῃ ἐν λειτουργίᾳ ὑπὸ τοὺς ὅρους τῆς προηγουμένης παραγράφου.

Τὸ βάσει τοῦ ἄρθρου 84 τοῦ Α. Ν. 1910)1951 βεβαιωθὲν δικαίωμα διὰ τὰ οἰκονομικὰ ἔτη 1951—52 καὶ 1952—53, ὡς καὶ τὸ βεβαιωθησόμενον διὰ τὰ οἰκονομικὸν ἔτος 1953—54 μειοῦται εἰς τὸ ἕμισυ, εἰσπραττόμενον εἰς τέσσαρας ἐξαμηνιαίας δόσεις ἀπαλασσομένου προσαυξήσεων λόγῳ

ἐκπροθέσμου καταβολῆς. Τυχὸν καταβληθὲν ποσὸν δὲν ἐπιστρέφεται.

Ἐκποίσεις ἀστικῶν κτημάτων.

Ἄρθρον 102.

(Ἄρθρον 94. Β. Δ. 19[12]55).

1. Ἀστικά δημοτικά ἢ κρινοτικά οἰκόπεδα κατεχόμενα ἀδαιρέτως ἀπὸ μιᾶς τοῦλάχιστον παντασίας, ἐκποιούνηται εἰς τοὺς κατόχους τῶν ἀπ' εὐθείας καὶ ἄνευ δημοπρασίας, δι' ἀποφάσεως τοῦ συμβουλίου, ἐγκρινόμενης ὑπὸ τοῦ νομάρχου, ἐπὶ καταβολῇ τιμήματος ὀριζομένου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 52 παρ. 4 τοῦ παρόντος καὶ ὑπὸ τὰς ἐπομένους προϋποθέσεις:

α) Χρησιμοποιοῦνται ὑπὸ τῶν κατόχων τῶν δι' οἰκογενειακὴν ἢ ἐπαγγελματικὴν στέγασιν, β) οἱ κάτοχοι οὗτοι στεροῦνται ἐτέρου ἰδιοκτητοῦ ἀκινήτου καὶ γ) οἱ αὐτοὶ κάτοχοι τυγχάνουν μόνιμοι κάτοικοι τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος, ἐνθα τὸ κατεχόμενον ἀκίνητον πρὸ τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940.

Οἱ ἀνωτέρω κάτοχοι δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν ἀστικῶν κτημάτων ὑποχρεοῦνται ὅπως ὑποβάλλουν ἐντὸς ἐξαμήνου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Ν. Δ. 3033)54 αἴτησιν πρὸς τὸν ἰδιοκτήτην δῆμον ἢ κοινότητα, περὶ ἀπ' εὐθείας ἐξαγορᾶς τῶν παρ' αὐτῶν κατεχομένων κτημάτων.

Παρερχομένης τῆς ἐξαμήνου προθεσμίας οἱ κάτοχοι τῶν κτημάτων τούτων ἀπόλλυσι τὸ δικαίωμα τῆς ἀπ' εὐθείας καὶ ἄνευ δημοπρασίας ἀγορᾶς, τοῦ δήμου ἢ κοινότητος δικαιουμένου ὅπως μετὰ τὴν ἐκπνοὴν τῆς προθεσμίας ταύτης προβῇ εἰς τὴν συμφωνίαν πρὸς τὰς οἰκείας διατάξεις τοῦ δημοτικοῦ καὶ κοινοτικοῦ κώδικος ἐκπίπτεισιν τῶν κτημάτων τούτων.

Τὸ τίμημα τῶν οὕτω ἐκποιουμένων κτημάτων, καθοριζόμενον βάσει τῆς τρεχούσης κατὰ τὸν χρόνον τῆς πωλήσεως ἀξίας των, καταβάλλεται εἰς ἕξ ἐξαμηνιαίας ἰσοπόσους δόσεις, μετὰ τὴν ἐξόφλησιν τῶν ὁποίων γίνεται ἡ μεταβίβασις τῆς κυριότητος.

Ἡ ἐναρξίς τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης παραγράφου ὀρίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν.

2. Ἐκτάσεις ἀνήκουσαι εἰς τὴν κοινότητα Γόννων διανεμηθεῖσαι κατὰ παρέκκλισιν τῶν κειμένων διατάξεων εἰς ἀπόρους κατοίκους τῆς κοινότητος πρὸς στέγασιν των παραχωροῦνται εἰς αὐτοὺς δι' ἀποφάσεως τοῦ συμβουλίου ἀπ' εὐθείας καὶ ἄνευ δημοπρασίας ἐπὶ καταβολῇ τιμήματος καθορισθησομένου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 52 παρὰ γρ. 4 τοῦ παρόντος καὶ μετ' ἐγκρίσιν τοῦ νομάρχου.

3. Οἰκόπεδα ἀνήγοντα εἰς τὸν Δῆμον Σερρῶν, κατεχόμενα δὲ ἀπὸ δεκαετίας καὶ πλέον ὑπὸ τῶν τελευταίων πλειοδοτῶν ἐνεργηθειῶν δημοπρασιῶν μεταβιβάζονται εἰς τούτους ἐπὶ καταβολῇ τοῦ τετρακοσιοπλασίου τοῦ ποσοῦ εἰς ὃ ἐγένετο ἡ κατακύρωσις. Τυχὸν καταβληθὲν μέρος τοῦ τιμήματος ἐκπίπτεται ἀναλόγως.

Ἄρθρον 103.

(Ἄρθρον 97. Β. Δ. 19[12]55)

1. Τὸ ἄρθρον 39 τοῦ Α. Ν. 1910)51 «περὶ προσόδων τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων» καταργεῖται ἀπὸ τῆς 30 Ἰουνίου 1953.

2. Ἀπαιτήσεις κατὰ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων, δι' εἰσφοράς εἰσπραχθείσας κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 39 τοῦ Α. Ν. 1910)51 θεωροῦνται παραγεγραμμένοι.

Άρθρον 104.
(Άρθρον 98. Β.Δ. 19]12]55).

1. Αί κατά τῶν Δήμων Ἀθηναίων, Θεσ/νίκης, καὶ Πειραιῶς ὑπάρχουσαι ἀπαιτήσεις τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῆς περιφέρειας τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης, αἱ προσερχόμεναι ἐξ ἀξιώσεων εἰσπράξεων ἐκ φόρων ἐγχωρίων προϊόντων καὶ βιομηχανικῶν τοιούτων καὶ προκύψασαι μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ Νόμου 843 τοῦ 1948, θὰ ἐξοφληθῶσιν ἀπόκως, εἰς τριάκοντα ἕξ (36) μηνιαίας δόσεις, τῆς πρώτης ἀρχομένης ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Ν. Δ. 2585]1953. Ἡ ἀπόδοσις τῶν ὀφειλομένων εἰς τοὺς δικαιουμέ-

νους Δήμους καὶ Κοινότητας, γίνεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν διὰ παρακρατήσεως ἐκ τοῦ ἐσόδου τοῦ άρθρου 41 τοῦ ἀναλογοῦντος εἰς τοὺς ὀφειλέτας Δήμους.

2. Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς ἐκτελέσει καὶ δημοσιεύσει τὸ παρὸν Βασ. Διάταγμα.

Ἐν τῇ Ἑλλήν. Βασ. Πρεσβείᾳ Βέρνης τῇ 24 Σεπτεμβρίου 1956

ΠΑΥΛΟΣ
■.

Ο ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Α. ΜΑΚΡΗΣ